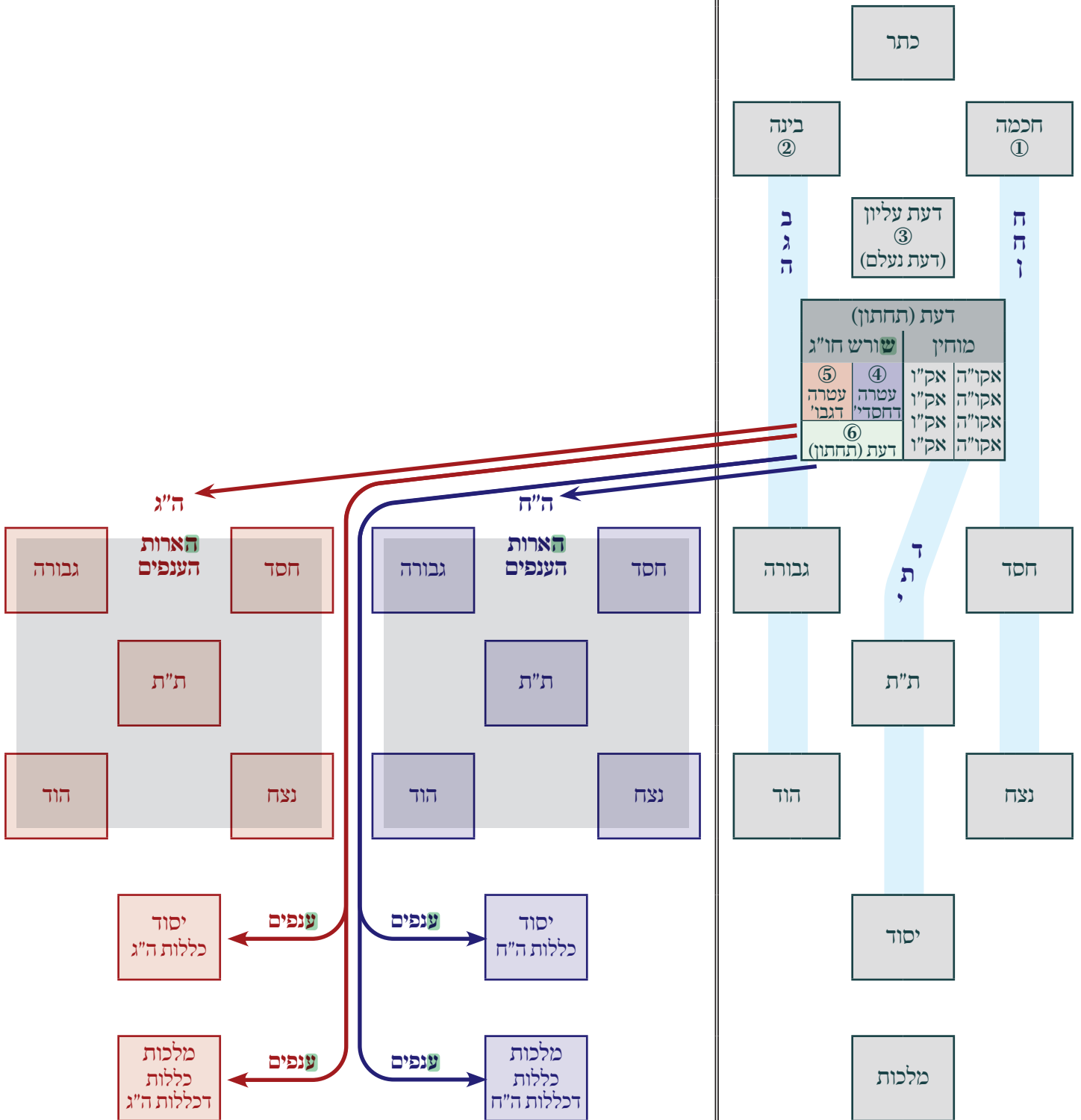

מערכת חסדים וגבורות - ה"ח וה"ג

מערכת מוחין - עשר ספירות

מקורות

תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב (מערכת המוחין ומערכת החו"ג הם ב' מערכות נפרדות, עצמאיות).
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצ"ל משנה ה' הלכה י'.

[סא:]

הַגְּדוֹל

כ' צירופים

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות (מהגרון), לחסד

אֱהִיָּהּ^א

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אלף למד הי יוד מם

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

לדחות החסד דמו' דאימא (מהגרון), לחסד דז"א

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

[סב.]

לג' כלי חסד דז"א^ב

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

ולדחות הנצה (מהחסד), לנצח דז"א

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

לג' כלי נצח דז"א^ג

יְהוָה

צ' צב צבא

צבא

לחזור ולהוציא אור החוזר דפרק עליון
(כתף) ופרק אמצעי דחסד דז"א.

^ד ולהעלותו כנגד פרק ראשון דחסד
והגרון דז"א, לבנות ולתקן חסד ונצה דלאה

להמשיך דרך מחיצות^ה יסוד דאימא

חסד ראשון, לחסד דז"א

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

- א. א"ה ובקצת סידורים אין כתובים הנרנח"י אלו במוחין דקטנות כלל, ובסידור הקצר כתובים שם בג' מקומות שהם במלות הגדול הגבור והנורא כמש"ל שנמשכין בג' מלות אלו לחג"ת, אבל בירידתן לב' שלישי תפארת ולנה"י אין כתוב שם הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעין כן נלע"ד. [לשיטת השד"ה, עיין פאת השד"ה דף שנ"ח, אין לראות נרנח"י בדחיית המו' דקט']
- ב. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנצה עם פ"ת דחסד דז"א לחברו עם פרק אמצעי דנצה דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ.
- ג. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב' פרקין תתאין דנצה דז"א לחברו עם פ"ת דנצה דאימא ועי"ז נעשה ספירת נצח דז"א כלולה מג"פ.
- ד. א"ה ר"ל פרק אמצעי להעלותו לפרק עליון ופרק עליון להעלותו לגרון דז"א. עיין בע"ח ש' יעקב ולאה פ"ה.
1. עי' פאת השד"ה ח"ב דף ש' ע"א. עי' אוצ"ח (ש' המוחין פ"ב) דף ל"ה ע"ג אות א'. וכן באתי לגני ח"א דף פ"ב סע"ב, בענין התפשטות בצלם, מחיצות.

הגבור

ולדחות ההוד (מהגבורה), להוד דז"א [סב:]

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֵלֶּיךָ הִי יוֹד
אֵלֶּיךָ הִי יוֹד
אֵלֶּיךָ הֵא יוֹד
אֵלֶּיךָ הֵה יוֹד
לג' כלי הוד דז"א
אֱלֹהֵינוּ
אֵלֵינוּ צְבֵאוֹת
אֵלֵינוּ צְבֵאוֹת

לחזור ולהוציא או"ח דמוחין דפרק עליון
(כתף) ופרק אמצעי דגבורה דז"א.
להעלותו כנגד פרק ראשון דגבורה והגרין
דז"א. לבנות ולתקן גבורה והוד דלאה

להמשיך דרך מחיצות יסוד דאימא גבורה
דחסדים, לגבורה דז"א

יְהוָה
לג' כלי גבורה דז"א
אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ לְמוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

כ' צירופים
לדחות קו שמאל דמו' דקטנות (מהגרין), לגבו'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
(יְהוָה)
אֵלֶּיךָ לְמוֹד הֵה יוֹד מִם

לג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ לְמוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

לדחות הגבורה דמו' דאימא (מהגרין), לגבורה

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֵלֶּיךָ הִי יוֹד
אֵלֶּיךָ הִי יוֹד
אֵלֶּיךָ הֵא יוֹד
אֵלֶּיךָ הֵה יוֹד
לג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ לְמוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

א. א"ה בס"ה כ"כ להעלות פ"ע דהוד עם פ"ת דגבורה דז"א לחברו עם פרק אמצעי דהוד דאימא ועיי"ז נעשה ספי' גבורה דז"א כלולה מג"פ.

ב. א"ה בסידור הארוך אין כתוב שם המוחין אלו ולא מוחין אחרים וזולת המוחין דז' שמות דעסמ"ב ודקס"א קמ"ג וקנ"א בד' כריעות וזקיפות אין עוד מוחין כלל וכלל ועיין בס' עלי נהר דט"ז ע"א אות נ'.

ג. א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דהוד דז"א לחברו עם פ"ת דהוד דאימא ועיי"ז נעשה ספי' הוד דז"א כלולה מג"פ.

וְהַזְכֵּרָא

כ' צירופים

לדחות קו אמצעי דמוחין דקטנות (מהגרון),

לתפארת דז"א

(אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱוֹהֵי־וְהוֹי־וְהוֹי־

יְוֵהוּוֹהוֹי־וְהוֹוֹהוֹי־)

אלף למד הא יוד מם

אלף למד הא יוד מם

לשליש עליון כלי תפארת דז"א^א

יוד הא ואו הא

[סג.] לדחות תפארת דמוחין דאימא (מהגרון),

לתפארת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אלף הי וו הי אלף הי וו

אלף הה וו הה אלף הה וו

אלף הא וו הא אלף הא וו

אלף הה ואו הה אלף הה ואו

לג' כלי תפארת דז"א^ב

יוד הא ואו הא

ייה יהו יהוה

ייהוה

ולדחות היסוד (מהתפארת), ליסוד דז"א

אֱוֹהֵי־וְהוֹי־וְהוֹי־

יְוֵהוּוֹהוֹי־וְהוֹוֹהוֹי־

אלף הי וו הי אלף הי וו

אלף הה וו הה אלף הה וו

אלף הא וו הא אלף הא וו

אלף הה ואו הה אלף הה ואו

לג' כלי יסוד דז"א^א

יאהדוניהי

שיין, שיין דלת, שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

לחזור ולהוציא או"ח דמוחין דפרק עליון

(כתף) ופרק אמצעי תפארת דז"א.

להעלותו כנגד פרק ראשון דת"ת והגרון

דז"א. לבנות ולתקן תפארת ויסוד דלאה

להמשיך [י"ה]¹ דרך מחיצות יסוד

דאימא [ו"ה בלי מחיצות] ת"ת דחסדים,

לתפארת דז"א

יהוה

לג' כלי תפארת דז"א

יוד הא ואו הא

ייה יהו יהוה

ייהוה

גם יכוין בו' דוהנורא להמשיך אור גדול מיסוד דאבא הארוך [שבדעת דז"א, להאיר]

בתפארת דז"א [צ"ל לתפארת דז"א], כדי לבנות פרצוף דנוק' (באל עליון)

א. א"ה צריך לכוין להמשיך לשליש עליון תפארת דז"א דוקא שהוא בכלי הפנימי דז"א והוא שם מ"ה.

ב. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דיסוד דז"א עם פ"ת דת"ת דז"א לחברו עם פרק אמצעי דיסוד דאימא ועי"ז נעשה ת"ת דז"א כלולה מג"פ.

ג. א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דיסוד דז"א לחברו עם פ"ת דיסוד דאימא ועי"ז נעשה יסוד דז"א כלול מג"פ.

1. עי' באתי לגני ח"א דף פ"ג סע"ב, ב"ש תחתונים דת"ת מגולים (בלי מחיצה).

[ס.ד.]

גומל

להמשיך פרקין אמצעים דאבא ל(כ) חב"ד דז"א ולדחות הפ"ת לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהא יוד יהא
אלף יהא יוד יהא
אֱהִיָּה

לג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יהו יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

[ולדחות הנה"י לחג"ת]

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי גבורה דז"א
י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יהו יהו יהוה
יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

יכוין לדחות מוחין דקטנות [כל ה 60], לב' שלישים התחתונים דתפארת דז"א
בינה (20) חכמה (20)
אלף למד הה יוד מם אלף למד הי יוד מם

דעת דגבורות (20) דעת דחסדים
אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם

לב' שלישי ת"ת דז"א
י יהו יהו יהוה
יְהוָה

חסדים

[ס.ד.:]

להמשיך ב' חסדים דנצח והוד דאימא לנצח והוד דז"א¹

יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי הוד דז"א

לג' כלי נצח דז"א

אֲדָנִי

יְהוָה

אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת
אוֹת

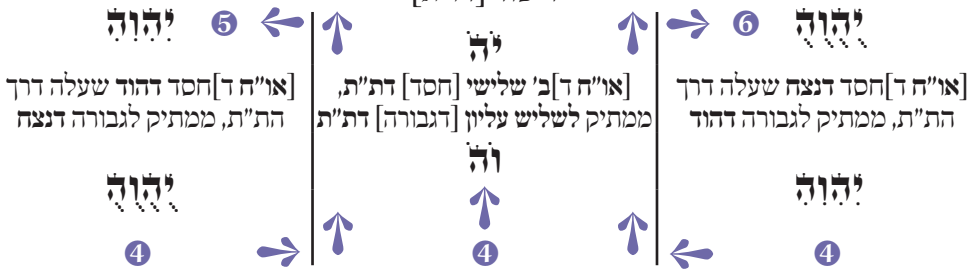
צְבָב צְבָב
צְבָב

1. קשה לפי השד"ח (פא"ה דף ש' ע"א), שהרי כל מוח נכנס וחסדו עימו, היה צריך להיות בהגדול-הגיבור-והנורא. עי' הגהה בתיבת הגדול, בהמשכת חסד דחסד.

להמיתוק לפי סדר הגבורות להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי דתנ"ה שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור הוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי ענדי שלא ייחלשו, ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחוג ג' [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

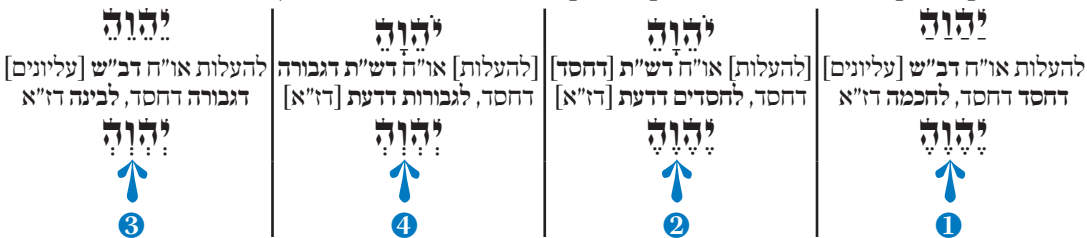
אור"ח דב"ש ת"ת ונ"ה עולים ביחד דרך קו אמצע, ואח"כ מתפצלים

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' דתנ"ה, מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך יסוד דאימא שבחזה דז"א.

[או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא.] ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים לאוצ"ח דף מ"ה ע"א אות ד' [או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד[או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת. ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים ד[או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'. [עי' ציור בעמוד שכא].

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעין יבחר.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א [בנד"מ דף נ"א] אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [הענ"ה מביא את דרושי הצלם, אין כאן בקיעת יסוד דאימא, ובהמשך מביא שעה"פ פ' שמות, יש כאן בקיעת יסוד דאימא. הענ"ה מסכם שהם שני דרושים חלוקים, ולא מכריע. ויש לציין שגם בסידור היר"א שלא הביא בקיעת לבוש יסוד דאימא, אין הוכחה שהרי לא הביא שום בקיעת לבוש בכלל. וכן, אם לא היתה בקיעת לבוש יסוד דאימא, בהמשך היה צריך לציין שעלית האו"ח של החג"ת לחב"ד בהארה, דרך מחיצת יסוד דאימא, וגם זה לא כתוב, כך שקשה מאוד להכריע מסיודור היר"א. עי' שער"ח ח"ב ש' רס"ב, רס"ג, בקיעת יסוד דאימא, להכפיל חסדי החג"ת, עלות לכחב"ד. וכן סידור הרב קווינקא. [עיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים דאו"ח [דחסד] דת"ת, לכתר דז"א לשורשי המוחין, שבת"ת דישסו"ת¹ [שהוא צ"ל שממנו] הנה"י החדשים דישסו"ת, שבו [בת"ת דישסו"ת] מלובשים שורשי ד' המוחין דכתר דז"א

יהוה ב"ש [התחתונים ד]ת"ת דישסו"ת
או"ח דב"ש עליונים דת"ת דחסד [דז"א], עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת [אוצ"ח לז"ע"ב אות ב', יש להקדים תבונה ליש"ס]

יהוה ב"ש [העליונים ד]ת"ת דז"א

להמשיך [בש"ת] דת"ת דישסו"ת לכתר המלך עם שורשי המוחין שבו, לכתר² דפנימיות דפנימיות דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

³ [חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אימא]		³ [חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אבא]
אֱלֹהֵי הַיּוֹד הִי [חכמה]		יּוֹד הִי וְיָו הִי [חכמה]
אֱלֹהֵי הַיּוֹד הִי [בינה]		יּוֹד הִי וְאוּ הִי [בינה]
אֱלֹהֵי הַיּוֹד הִיא [חסדים]		יּוֹד הִיא וְאוּ הִיא [חסדים]
אֱלֹהֵי הַיּוֹד הִיה [גבורות]		יּוֹד הִיה וְאוּ הִיה [גבורות]

ג' כלי כתר דז"א³

אֱלֹהֵי הַיּוֹד הִי

יּוֹד הִי וְיָו הִיא

יּוֹד. יּוֹד הִי. יּוֹד הִי וְיָו. יּוֹד הִי וְיָו הִיא

6 ושליש [תחתון] או"ח דחסד הנו' דת"ת, להעלות על גבי כתר דנוק' [שהוא סיום דנה"י החדשים הנו', המגיעים לכנגד אחורי ב"ש עליונים דת"ת דז"א], דרך החזה

⁴להחלק את השליש [תחתון] דאו"ח דחסד הנו' דת"ת, שעל גבי הכתר דנוק', לד' חלקים.

ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים, לכתר דנוק'

רביע א'

יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יּוֹד הִיא וְאוּ הִיה

יּוֹד. יּוֹד הִיא. יּוֹד הִיא וְאוּ. יּוֹד הִיא וְאוּ הִיה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

1. הנה"י החדשים חוצצים בין ת"ת דישסו"ת לבין החב"ד דז"א. לכן ע"י העלאת ב"ש או"ח דחסד דת"ת, מביאים את הת"ת דישסו"ת להיות כתר לז"א ע"ג גולגלתא, והנה"י החדשים נדחים מאחוריו [צורת ל']. עפ"י סידור היר"א ח"א עמ' 622.

2. נראה ששורשי המוחין דז"א [שנבררו עם הרפ"ח של ז"א], הם השורשים שנכנסו לכתר דז"א של יסו"ת ב' [הטיפה הגופנית], בעת כניסת מוחין דאו"א בלבושים [בתבנת אחד]. ועכשיו, שת"ת דאימא [כתר המלך] שוכן ע"ג רישא דז"א, וגולגלתא דז"א שוקע בתוך בטן דאימא, שהיא רכה, חלל [ע"י שעה"ק דף ל"ה אע"א]. ואז יורדים [אותם ששורשי המוחין] לתוך גולגלתא דז"א.

לגבי הצינור לצורך הכתר, מזה שאמרו שלא צריך, כנראה שזה רק לפי הפשט (2-2), אבל לפי דרוש הדעת נראה שצריך צינור [ע"י אוצ"ח דף י' רע"א, השד"ה אות ט].

3. אלו שורשי המוחין דכתר דז"א, היורדים עכשיו מחצי תחתון דת"ת דישסו"ת, לאוירא שבתוך הגולגלתא דז"א. כלי הכתר הם הגולגלתא דז"א. והם נעשו, עפ"י דרוש הדעת, מתיין פ"ע דהג"ת דז"א [הסידור מסודר לפי 2-2, וזא אין מקום לכתר]. ע"י נה"ש דף כ"א אע"ב, מ"ב ע"ג. וע"י ע"ח ח"ב דף י' עד י"ג. וע"י ע"ח ח"א דף ק"ו [כולו]. שעה"ק דף ל"ה ע"א.

4. עיין במבוא"ש שער ו' ח"א דרוש ו' [דף נ"ב ע"ב-ג]. [וכן עיין ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב דרוש ו'.]

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ה [יחד עם או"ה דאו"ח] [ס.ט].
דחסדים דנצח הנז' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם לנצח דז"א

7

נצח דז"א

יהוה

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש [דאו"ח¹] דאו"ח דחסד דנצח,
לחכמה דנוק'

8

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

י יהו יהוה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק'²

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ה [יחד עם או"ה דאו"ח]
דחסדים דהוד הנז' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם להוד דז"א

9

הוד דז"א

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדנ"י

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ח¹] דאו"ח דחסד דהוד,
לבינה דנוק'

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

לתקן דעת דיעקב לפני פרק עליון דיסוד דז"א.
ולהמשיך חשבון הכ"ל משם ע"ב דיסוד דאבא.
ולהמשיך ג"כ ה"ח מיסוד הנז', לדעת דיעקב
(נשאר טו"ב ביסוד דאבא)

יוד הי ויו הי

ה' חסדים

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דיעקב

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

להמשיך מיסוד דז"א (לאחר מיתוק), ה"ג שהם
ה' הויו"ת, לדעת דרחל, העומד מאחור כנגד פ"א
דיסוד דז"א. ויכוין להוציא ולתקן ה' ספ"י העלי'
לפר' הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, מכח ריבוי קיבוץ
הה"ג הנז' (ברכת הבית ברובה). ועוד ד' ספ"י אחרות
משאר חלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם
המל' שבו נשלם ליי"ס דמ"ה וב"ן דפר' דעת דרחל

ך

(נקודה שורשית)

ה"ג (תוספת לשורשית וגם מגדילים)

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דרחל

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי"ת דז"א, וגם הו"ה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מוצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ. 1. עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנו"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א. עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב: יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז). ב. עיין ע"ח שער ל"ה פ"ה.

סידור תפלה להרש"ש

(א) להעלות אור החוזר חסדים הנו' מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שצמוך
 (ב) יסוד דאימא שצחזה דז"א (ג) (או"פ שלהם לחוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג
 היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנו' דחג"ת
 ונכפלים ולהעלות הכפל דב"ש העליונים דחסד לחכמה ושליש תחסון לחסדים דדעת
 וב"ש העליונים דגבו' לבינה ושליש תחסון לגבורה דדעת וב"ש העליונים דאו"מ
 דת"ת לכתר דז"א שצת"ת דיסוד"ת ושליש או"מ דחסד הנו' דת"ת להעלות ע"ג
 כתר דנוק' דרך החזה.

להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דגבו' דחסד לגבו' דדעת	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דחסד לחסדים דדעת	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יהוה

או"מ דב"ש עליונים דת"ת דחסד עולה לב"ש ת"ת דיסוד"ת

יהוה

להמשיך הת"ת דיסוד"ת עם שורשי המוחין שבו לכתר דפנימיות דפנימיות דז"א	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי כתר דז"א

אלף הי יוד הי
 יוד הי ויו הא

יוד יוד הי יוד הי ויו הא

(ד) לחלק את השליש דאו"מ דחסד הנו' דת"ת שע"ג הכתר דנוק' לד ת
 ולהמשיך עתה חלק א' מד"ת לכתר דנוק'.

רביע א' יהוה ג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הא

יוד יוד הא יוד הא ואו הא

יה יהו יהוה

(ה) עיין צט' כ"ה צד"ג ובדרוש ו': (ב) א"ה יש סי' שכתוב יסוד דאי'
 ויש סידורים שכתוב יסוד דיסוד"ת והמעין יבחר :
 (ג) א"ה כ"כ בקלת סידורים לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין צט'
 עלי נהר דט"ז ע"א באת כ"א מ"ש ע"ז וע"ש : (ד) עיין במבוא ש"ח א"א דרוש ו':

להמשי' כללות ה"ח דרשה התחתן ל"סוד ז"א ולהוציא קב"ש ה"ת ונ"ה חסד'י לחסד'י ז"א מ"סוד ד"א' וס' מתדב'ה אור'ס ונכפלת הארת' להמשי' ל"סוד ז"א ולהמשי' מהדעת' את ה"ג ל"סוד ז"א מתת'א לשל'א

כללות ה"ח ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ה"ג מתת'א לשל'א ל"סוד
יהוה יהוה יהוה

ג"ה פחות של"ס ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ג' כלי יסוד ז"א
ישין ישין דלת ישין דלת יוה

להמשי' ה"ג גב"ו פחות של"ס
 דג"ז שכתב'ה יסוד בג' חסד'י
 פחות של"ס שכתב'ה יסוד "

להשל'ו בכל אור' הקו'ז חסד'י
 דב"ש דלת' ונ"ה מן תנ"ה יסוד
 דרך קו' המשי' להמשי' גב"ו

הג' ד ממתי' להס'ד גב"ו
 באור' יס'ד

כל'ה ממתי' גב"ו גב"ו
 באור' יס'ד

ד"ת' ונכ"ה פ'ס מת' יתפ'לו ד"ך ב' הקו'ס להמשי'
 חת' הנה' גב"ו שכתב'ה יסוד "
 נ"ח חסד' ממתי' להג'ד
 גב"ו כ"ה

ג"ה פחות של"ס ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ג"ה פחות של"ס ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

להשל' אור' הקו'ז חסד'י הנו' מ"סוד ז"א לחסד'י העליו' חג"ת חס'ד

בתנ"ך יס'ד דר'סו'ת שכתב'ה ז"א וע"כ מתרבה אור' חסד'י הנו' חג"ת ונכפלים
 ג'ס ה"ס ולהעלו' הכפ'ל דב"ש עליו' חסד' להסג' וס'ת לחסד'י דר'עת וכן ב' ט' גב"ו לכו' וס'ת גב"ו דר'עת ונ"ש עליו'ס
 ד"ח ד"ת' לכת'ר ז"א שכתב'ה דר'סו'ת שיהו' ה"ה' החס'י דר'סו'ת שב'ן מלנב"י שו"ס ד' מו' דכת'ר ז"א ושל'ס או'ה חסד'
 הנו' ד"ת' להשל'ונו' ע"ג כתר' דנ"ך שהו'א פיו'ס הנ"ה חסד'י הנו' המגוי'ש' לכנגד' החג'רי' כ"ש עליו' ד"ת' ז"א "

כתר'ים דבינה
אהיה אהיה

כתר'ים דא"ג
אהיה אהיה

כתר'ים דחכמה
אהיה אהיה

להמשי' ולהשל'ס התפ'סו' חלק' העליו' הנו'
 דר'סו'ת ע"ס עכמו' שכתב' ד' חו' לכת'ר'ים

ג' כלי כתר' ז"א
אקד'ה יוה יוה

פיו'ס נ"ה' החג'י דר'סו'ת
 המגוי'ש' כנגד' חסד'י כ"ש עליו'ס
 ד"ת' ז"א "

של"ס או'ה חסד' ד"ח להמשי'
 ע"ג כתר' דנ"ך ולהל'קו' ל' חלק'ים
 ולהמשי' עת'ה חל'ה ח' אור' חלק'ים
 הנו' לכת'ר' ללו'ה "

כ"ש ד"ח חסד' ד"ת' לכת'ר' ז"א שכתב'ה ל"סו'ת
יהוה יהוה יהוה

אור' דב"ש חסד' דחסד' עליו'
 עולה' לחכת' ז"א

יהוה

אור' דב"ש תחתיו' ח"ג עול'ס לנש' | אור' דכ' ש"כ דחסד' גב"ו
 עולה' לכו'נה ז"א "

ובנהלות' הג'ה פחות של"ס לת'ת מתג'לים החג"ת ונכפ'ל אור'ס ועול'ס לכהכ'ד כ"א פ"ן ז'ה

להמתיק ג' גבו' פחות שליט לחג"ת שבתנ"ה דיסוד בשלשה חסדים פחות שליט שבתנ"ה דיסוד.

חסד דהוד
יהוה
 ממתיק לגבורה לחסד
 באור ישר
יהוה

ב"ש לחסד תפארת
וה
 ממתיק לב"ש לגבורה דת"ת
 באור ישר
וה

חסד דנלח
יהוה
 ממתיק לגבורה
 באור ישר
יהוה

להעלות כפל אור חוזר לחסדים דב' שלישי תפארת ונ"ה מן תנ"ה דיסוד מחוברים יחד לך קו אמע"י, ולהמתיק השליש העליון לגבורה תפארת ונ"ה גבו' שבתנ"ה דיסוד.

יהוה
 חסד דהוד עולה לך
 הת"ת וממתיק לגבורה
 דנלח באור חוזר
יהוה

יה
 ב"ש לחסד דת"ת ממתיק
 לשליש עליון לגבורה דת"ת
 באור חוזר
וה

יהוה
 חסד דנלח עולה לך
 הת"ת וממתיק לגבורה
 דהוד באור חוזר
יהוה

להעלות אור החוזר לחסדים הנז' מיסוד דז"א לחסדים העליונים לחג"ת שבתוך יסוד דאימא שבתנ"ה דז"א (או"פ שלהם לתוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' לחג"ת ונכפלים. (2)

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים לחסד לחכמה ושליש תחתון לחסדים דלעת וב"ש העליונים גבו' לבינה ושליש תחתון לגבורה דלעת וב"ש העליונים דאו"ח תפארת לכתר דז"א שבתפארת דיסוד"ת ושליש או"ח לחסד הנז' תפארת להעלות ע"ג כתר דנוק' לך החזה.

יהוה
 להעלות או"ח דב"ש
 עליונים לחסד לגבורה
 לבינה דז"א
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דש"ת
 לחסד לגבורה
 לגבורות דלעת
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דש"ת
 לחסד לחסד
 לחסדים דלעת
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דב"ש
 עליונים לחסד לחסד
 לחכמה דז"א
יהוה

(1) עי' שער הפסוקים שמות כב ע"ג ועי"ע עלי נהר

(2) והכפלה זו היא לב' סיבות:

א': שיהיה בחינת חסדים דלעת בכל חלקי ז"א גם במוחין להגדילו

ב': כדי לנלות כחב"ד דז"א הסתומים בנה"י תבונה (ע"ח שער כ"ה פ"ג)

כויעבור דוקא, ועי"ש בכוונות בדברי הרב. ומ"ש בקיעת היסוד דאימא ע"י הכאת קוצא דשערי בסוד תש"ר עי"ש, לא תברא, דהתם בסוד המעשה בסוד החיצוניות*, והכא בסוד הפנימיות. שו"ר אחר החיפוש בדברי הרב בשער הפסוקים פרשת שמות [דף כ"ב ע"ג] שכתב וז"ל, והנה נודע כי בירידת החסדים המגולים בלי מחיצות כלי היסוד דאימא הם יורדין במרוצה גדולה ונופלים עד היסוד דז"א ומכח נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בוקעים כלי היסוד דאימא בהכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המכוסים הם מתגלים עתה, נמצא כי כל החסדים הם אורות מגולים עכ"ל. הרי לך בהדיא שכתב שע"י עליית או"ה דחסדים נבקע היסוד דאימא. אך המעיין בדרושי חזרת העמידה ובע"ח פרק ג' משער האונאה יראה דפליג בזה, ומשום הכי השמיטוהו בקצר ודו"ק בזה.

גם מ"ש בסידור הארוך ומסיום נה"י החדשים מאירים ג' מ"ב דעס"מ בכתר רחל שהוא רבוע אדני", עיין בזה בפ"א ובפ"ה מדרושי הצלם ובשער הפסוקים פרשת חוקת. אך כתוב בפרק א' מדרושי הצלם דהג' מ"ב הנזכרים הם בדעת עליון דז"א, ולא בנה"י החדשים שהוא סוד הכתר דז"א. ואחד מן החברים תירץ לזה דהתם בדרוש א' מדבר בכללות הצלם כולו, של"מ דצלם קרי ליה בחינת חו"ב, ופ"ס דז"א חב"ד חג"ת נה"י דז"א קרי ליה דעת תחתון, ממילא דעת עליון דקאמר התם היינו כתר דז"א שתחת הל"מ המקיף על ט"ס דז"א. והנה עדיין קשה ממ"ש הרב שם וזה הדעת העליון והו הנרמז בו' רואלהי יעקב, והתם מדבר על הדעת העליון הפרטי דז"א. ואולי

גם מ"ש בהגדול הגבור והנורא להעלות ב"פ תתאין דנה"י לחברם עם פ"ת דנה"י דאימא, אעפ"י שהיסוד אינו מגיע אלא עד החזה ואין ליסוד דז"א מצד אימא שום אחיזה בסוד יוסף יתום מצד אמו, נ"ל הוא בסוד הארת הלבוש הנמשכת ממנו כנוצר בשער הארות זו"ן פ"ח, ולפ"ז גם עטרת היסוד נק' פרק אמצעי דיסוד דאימא בערך הלבוש הנז' שהוא נק' פרק תחתון. גם מ"ש בסידור כאל עליון יו"ד פעמים ה"א וה"א פעמים וא"ו, ובכוונות כתוב בדברי הרב וא"ו פעמים ה"א, עיין מ"ש בזה הרב אביגדור בכ"י דף ג' [בגד"מ דף א' ע"ב] שט"ס נפל בכוונות [בספר הכוונות] וסמך ש"ש ז"ל על מ"ש בעין חיים שער רחל ולאח פרק ב' ועי"ש, (צ"ע עיין להתו"ח דף צ"ו ע"ב).

גם מ"ש בסידור הארוך להמשיך הארה מב"פ אמצעים וכו' לתקן כלי כתר דיעקב ולהמשיך ד' מוחין וכו' ונעשים ד' מוחין בתוך כלי כתר וכו'. שורש כוונה זו היא בשער יעקב ולאח פרק ג', ומה שהשמיטו כוונה זו בקצר הוא משום דכוונה זו היא ממוחין דאבא שכבר נכנסו בתוך ז"א כנוצר שם בדברי הרב ועתה לא נכנסו כי אם פ"ת שלהם בחב"ד דז"א. וראיתי בנוסח א' שכתוב שם וז"ל, פרקין אמצעיים דמוחין דחו"ב דאימא שבתוך חו"ג דז"א וכו'. וגם זה ליתא, דאינו אלא ממוחין דאבא כנוצר שם, ולכן העדר כוונה זו טוב ממציאותה.

מ"ש בסידור הארוך בקונה הכל להעלות או"ה דחסדים מיסוד דז"א לתוך יסוד דאימא או"פ ואו"מ ועי"כ נבקע היסוד דאימא וכו', בקיעה זו מה זו עושה, שלא נזכרה בדברי הרב. ועיין בדרוש ג' מדרושי הצלם כי אינו נבקע היסוד אלא

היינו בכל קו בפני עצמו שתחילה נכנסין מוחין דאימא בכל הקו ואח"כ נכנסין מוחין דאבא כמ"ש בסידור הקצר, אבל א"צ להמתין עד שיגמרו מוחין דאימא ליכנס בכל הג' קוין ואח"כ מוחין דאבא (מכת"י).

צג. המוקף הגהה בגליון מהרב המחבר ולה"ה.

מטעם זה השמיטו כוונה זו מהקצר ולא כתבו כי אם במלת למען שמו ולהמשיך סיום נה"י החדשים דישסו"ת לתוך כתר שלה והם הם הדברים שכתבם הרב סוף דרוש ה' מדרושי הצלם, אף שבארוך כתב גם כוונה זו שלכאורה ית'ר נפי"ש דהיינו הק כוונה שכתבה למעלה.

גם כתוב בסידורים להעלות או"ח רב"ש עליונים דת"ת לב"ש ת"ת דישסו"ת. והנה לכאורה אין נראה כן מסוף פ"ג מדרושי הצלם וז"ל, רב"ש הת"ת התחתונים נכפלו ונעשו ד' שלישים והב' עליונים מהם הספיקו במקומם וב' תחתונים שלישי א' לכתר דרחל ושליש א' עלה עד שלישי א' המכוסה שנכפל גם הוא ונצטרף גם הוא עמו ועלו בכתר דז"א עכ"ד. דמבואר דכתר דז"א לקח מאו"ח דשליש עליון ותחתון, וכתר דרחל משליש תחתון הנשאר, ונשאר לז"א שלישי האמצעי או"י ואו"ח שבו וגם או"י דשליש המכוסה, ועיין בפרק ב' משער הירח ועיין בספר דברי שלום הנד"מ בדף ט' ע"ג [בנד"מ דף ט' ע"א שאלה ע"ה] שכתב בהדיא כן. שו"ר מ"ש הרב בדרושי השבועות שכתב בסתם שב"ש המגולים נכפלו וחציו עולה למעלה* לכתר דז"א וחציו לכתר דנוק', והבין ש"ש ז"ל דברים אלו במ"ש בסידור ודלא כדמשמע מפרק ג' הנו"ל. אך זו היא שקשה, כי ש"ש ז"ל עצמו בכוונת השבועות כתב בדרך אחר כי אור החזור דש"ת ושליש עליון דת"ת עולה לכתר דז"א ואו"ח דשליש אמצעי היא לכתר דנוק', ולא ידעתי איך יתפרנס לשון הרב לפי זה. ולא עוד אלא שדבריו סתראי נינהו, ומהתימה על הרב דברי שלום שלא הרגיש בדברי הרמ"ז ש"ש ז"ל במ"ש בסידורו בב' המקומות הנזכרים. ולמעשה הכוונה נלע"ד שיכוין בסתם ב"ש לכתר דז"א ושליש א' לכתר דנוק'.

גם במקיפי ל"מ בסידור הארוך כתוב להמשיך

צ' רל' וצ' דמ' תוך צ' רצ', דהיינו נה"י דתב"ד תוך נה"י דחג"ת ונה"י דחג"ת תוך נה"י דנה"י. והבנת דבריו הוא דמבואר בשער פרקי הצלם כי יש לצ' דצלם צ' ול' ומ', ובתוכם צ' דצלם, ויש בו צלם שלם מלובש תוך הצ' דצלם וצלם דמ' תוך הל' דצלם. נמצא שג' צדיקי"ן זה תוך זה והג' למדי"ן זה"ז והג' ממי"ן זה"ו. והצלם הפנימי נקרא מ' דצלם הכלול מצלם שלם, והאמצעי נקרא ל' שגם הוא כלול מצלם שלם, והחיצון נקרא צ' שגם הוא כלול מצלם שלם. וכחול שנכנס צ' דצלם ר"ל צ' דצ' ול' ומ', ועד מלת קונה הכל נכנס צ' דצ', ובקונה הכל שנכנס הל"מ דצלם, וכנו' בספר נהר שלום דף מ"ה ע"א [בנד"מ דף כ"ח ע"א], הוא שנכנסים צ' רל' וצ' דמ' לתוך צ' דצ', ובליל שב"ק יום שב"ק נכנסים ל"מ הכוללים, דהיינו ל"מ דצ' ול' ומ', דהיינו בליל שב"ק הג' למדי"ן, וביום שב"ק הג' ממי"ן, ול"מ הנכנסים בקונה הכל דתפלת החול אינם דאורך שהם ע"ג רישא דז"א רק הם דעובי, ול"מ דאבא הנכנסים בברכת כהנים הם דכ"ד שעות כנוצר בנהר שלום דף הנו"ל עי"ש. אך בסידור הקצר לא נזכר מזה כלל רק להמשיך ל"מ דישסו"ת מקיפים ע"ג רישא דז"א. והנראה שהבין שנה"י דישסו"ת הנמשכים בחול גם הם כלולים מצלם שלם זה למעלה מזה הצ' למטה בנה"י שלו ועליו חג"ת ל' וחב"ד מ', ובקונה הכל חג"ת וחב"ד דישסו"ת דנה"י שלהם ע"ג ראש ז"א.

גם מ"ש בסידור הארוך לחזור ולהוריד הכפל או"ח דחסדים דנה"י שעלו ליסודות וכו' להורידם למקומם לנה"י דז"א וכו', גם בקצר כתוב כלשון הזה אלא שכתוב שם כלי הת"ת ונו"ה. לענ"ד נראה שניהם אינם צודקים, לא הת"ת ולא היסוד, דלא עלה מן היסוד אלא או"ח דנ"ה וב"ש ת"ת שירדו בתחלה והם הם שעלו צ', דהיסוד

ט"ז ע"ג

תחתונה

ומחברם בדעת דנוק', הוא שם"ל שהיסוד דאבא הנזכר בדברי הרב הם החסדים הממתקים את הגבורות שהיו קודם החילוף ביסוד דאבא וכו' עי"ש.

נב. כ"ש בסידור באהבה בענין המשכת המוחין מלובשים בצלמים דה"פ כינה דו"ן דא"ק וכו', עיין בהלבשת פרצופי האצילות על ה"פ זו"ן דא"ק בהקדמת רחובות הנהר דף ק' [כנר"מ דף ד' ע"ב] ומשם ואילך ותבין היטב. אך את זה לבד זה הכתוב בסידור אשר לא כתוב בהקדמה הנז' והוא מבואר בהקדמה ובפרט בדף ק"א ע"כ [כנר"מ דף ה' ע"א] בד"ה ואעפ"י וכו' שהבירורים אינם עולים לע"ב ס"ג דא"ק רק לזו"ן דא"ק, ומ"ש בדברי הרב שעולים לע"ב ס"ג היינו משום דחו"ב דזו"ן נתקנו מזו"ן דחו"ב ועי"ש. אבל בסידור מבואר שהבירורים עלו עד למעלה וחזרין ומוציאין המ"ה וב"ן מהמצח והעין דא"ק וחוזרים להמשיכם בתחלה לכת"ב דזו"ן דא"ק כיון דהמוחין הם נמשכין דרך עי"ו וא"א ואו"א וישסו"ת דרך בינות שלהם לבינה דבינה דזו"ן ולוקחים הצלמים מפרצופים הנזכרים, א"כ צריך לזווג הזו"ן דא"ק ולהמשיך המוחין הנזכרים מלובשים בצלם כתר דבינה דזו"ן דא"ק ומשם נמשכים לא"א ומשם חוזרים ונמשכים לחכמה דבינה דזו"ן דא"ק ואח"כ חוזרים לאו"א עילאין שעומדים מלבישים לחכמה דזו"ן דא"ק הנז' וחוזרים וממשיכים אותם לבינה דבינה דזו"ן דא"ק* ואח"כ לישסו"ת כנו' שם י"ו ע"א באורך וכרוחב.

גם מ"ש שם ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דת"ת ונהי"ם ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת וכו'. צ"ע דהרי בשער המוחין

אין לו חסד פרטי בפני עצמו אלא נק' כל שכולל את כולם כנודע, וגם הב"ש ת"ת שעלו הם עצמם ב"ש אור חוזר המגולים שירדו אל היסוד ועתה חוזרים למקומם ונתגלה גם ש"ע דת"ת* ונתחלקו לכתר דזו"ן, שאו"י של ב"ש ת"ת ונו"ה כבר נמשכו לת"ת ונו"ה דז"א קודם מה שירדו ביסוד כמבואר בתיבת והנורא ובגומל חסדים טובים. ובוה עולה מן הישוב מה שנמצא כתוב בדברי הרב פעם אומר שחסדים של ב"ש ת"ת ונו"ה יורדים במרוצה אל היסוד ואינם מתפשטים אל הה' קצות, ופ"א שבתחלה מתפשטים בה"ק חג"ת נ"ה ואח"כ כללותם הארתם מתפשט ביסוד, ולפי האמור א"ש, דבאו"י מתפשטים בתחלה בחג"ת נ"ה ואח"כ כללותם ביסוד, ואו"ח שלהם יורדים הב"ש תחתונים דת"ת ונו"ה אל היסוד במרוצה ואח"כ חוזרים למעלה, וב"ש הת"ת מתחלקים אל כתרים דזו"ן כנזכר, ודנו"ה חוזרים ומורידים אותם למקומם בנו"ה דז"א, ומשם להמשיכם לחו"ב דנוק' ולחסד נצח וגבורה והוד של הנוק', וזה מה שצריך לכיין.

גם עיין בדברי שלום דף י"ב ע"ד [כנר"מ דף י' ע"ד שאלה פ"ב] שהקשה על הרמ"ז שר שלום ז"ל דאיך כתב בקונה הכל ובברכה רביעית דברכת המזון דבש"ת דחסד המגולה הוא ו"ה דהוי"ה, דלפי מ"ש בשער האונאה עכ"פ ב"ש התחתונים הם לוקחים י"ח או י"ו ממספר ההוי"ה והם הו"ה דהוי"ה עי"ש.

גם עיין שם [בדב"ש] בדף י"ט ע"ב [כנר"מ דף ס"ה ע"ב] שכתב שמה שלא סידר בסידור הרמ"ז ש"ש ז"ל מ"ש הרב בפרק א' משער תיקון הנוקבא שהיסוד דאבא מאיר בה"ג שביסוד דז"א

במרוצה וכו' חוזרים תכף לעלות בסוד או"ח] השמ"ש נ"ב, לבד אבל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנזכר לקמן וכו' עכ"ל עי"ש. וכפי זה דברי הרב המחבר הרנ"ה ז"ל צריכין תלמוד (מכת"י). [א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין אש"ל שער תיקון הנוק' פרק א' אות ז' באורך].

היכר ה היכל דא שער ט' שער ביה שער דרושי הצלם דרוש ג'

עליו של ח"מ שבו"א לבר שהוא שליט מזה ילק אינה לריב
 שנה שלימה בכניסתה וספק היא נכנסה וזה נקרא יום אחד
 והנה כבר פחה הסחול להפלות אור ברפת ז"ל וכוון שבער
 דעה הו"א נפגלה בו אור
גל"ח כי ז"ע מה הוא בחי' הפסרה י"ו יש בו דעה נוסף
 דללם אשר תוך פטרה מעט על שהיה מתחלם ולכן
 ז. וזלוי הוא כמל' או יסוד נקרא פחה פשט בסוד
 של הללם שגשגה מחתה כללות הפעוטות מתוך מקח כי הם
 כאור ולא עיקר אורות ולכן נקראו פעוטות מכו"ו שנה
 הוא דעה מעט : יום אחד שהוא החלום שנה
 כז' ואילך . ואמנם סנה ארז"ל

מקחו מקח במתפלגין לבר הטעם הוא כי עדין לא נכנס
 רק בחי' וק"ל כללם הו"ק נקרא מתפלגין ישן שסם
 מתולשלין ומהשפיעים מרחמים לדון ודון לרחמים משא"כ צב'
 מתוך ראשונים פלמן של הללם . ואח"כ בשנה ז' יום
 ח' נכנס בחמת הללם שנתוך כ"פ דגלה תבונה בחכמה דז"ל
 ופרק אלמשי דגלה תבונה יורד למטה בחסד דז"ל ופי"ה דגלה
 תבונה יורד בגלה ז"ל ובר נקלם ק' ימין טל . ובשנה ח'
 יום א' נכנס בינת ללם אשר בתוך פ"פ של סוד דתבונה
 כבינה דז"ל ופרק אלמשי דסוד תבונה יורד בגבורה דז"ל
 ופי"ה דסוד תבונה יורד בסוד דז"ל ואז נקלם ק' שמאל סלו .
 ובשנה ט' יום א' נכנס דעה דללם אשר בתוך סוד דתבונה
 וכנסם בדעה דז"ל ופסרת דז"ל תבונה נכנס בת"ס דז"ל
 בשל"ם ראשון פד החזה שלו ובר נקלמו כל כג' קין דז"ל
 ימין שמאל ואלמשי . וכבר ידעת כי יסוד פלמו דתבונה הוא
 למעלה בין ראשי פרקין עליונים דניה שלם ויסר למעלה
 מעט ולק נכנס פחה אחד טלם וכרי פחה הוא בן פ' שים
 יום א' כי יום אחד הוא כנגד פסרה דתבונה כג"ל וברו הוא
 פפה שלם ככל המוחין טולם במקומה האמיתי כל בחי' במקום
 כראוי לה פ"ד כג"ל ונשלים כדמה שלו אשר שם ה"ם כטרע
 וכה הוא ראו פחה לביאה כי סוד הזווגים טלם להמקח
 גבורים האשה בחסדי הזכר וכבר יש לו חסדים בדפחו
 להמקח משם פ"ה יווג להסם בסוד היסוד דוקבא אשר
 שם ה"ב ולכן נקרא הזוג דעה בתוך יודע האדם אם
 אשורו ח"ס האכזר צמ' קמן מן פ' שים ויום אחד ביאה
 ביאה משא"כ פד פחה ככלל נקלמו בחי' המוחין של ללם
 במקומן גם לא (י) הדעה שלו ולכן עדיין הוא קמן גשור ואם
 ראו לביאה גם נחוספו פחה בחי' אחרת . והוא כי סנה
 נחל"י כי ח"מ אשר ברפת כבר נתקשפו למעלה כה"ם של
 הללם פלמו קודם שגכנס להיות מוחין פנימים אל כז"ל וסם
 בת"ס ר"ב שלו של הללם . והנה נחבאר ג"כ בדרוש הקודם
 כי החסדים ביותן סחומים ביסוד תבונה אינם מתפשטין פד
 שיתגלו וילאו מפי הפסרה הכוח (ב) א"כ נמלא כי בו' שים
 כראשונים ביותן נכנסין הפרקין של גכ"ו דתבונה כז"ל גם
 כחסדים

דחבונה וקו אלמשי שהוא דח"י מחלם כב' פרקין של יסוד
 דחבונה שם ב"פ לבר יסוד ופסרה וסם שומדן סחומין (ה)
 כל הקו אלמשי של הפרטק
 דללם . * ונבאר פניו ה"ט
 סכ"פ של תבונה כי הנה
 חלומות לבר הוא אשר בו
 מחלם הללם והמוחין הא"ל כי
 הוא מכה בחי' היסוד דפרטק
 הללם הסתם ונטו פס :
 ח"פ אינו נשאר כחו כי אין
 כח כז"ל לקבלו והנה הוא

מסתלק משם ומתקדן בחי'ו ראשון (ג) של הסבונה וסם נשאר
 נמלא כי סכ"פ של תבונה בלתי חיותם והאמנם חלומותם משם
 הם היורדן סוף ז"ל הם נפלתם ח"ס ארם כי ימות כחלם
 ודז"ל אין ספירה המקיימת ט' והוא ז"ל האקרא ספירה אינה
 המקיימת אלא פ"ה פ"ה שהיא סבונה שממיתה פלמה מתם
 חלומותיה שבה הנשאר בלתי ח"פ שם חיותם והו' לטורק
 וזל לתו לו מוחין שסם קיומו האמנם הללם סה המתלבג כנה"י
 דתבונה היה לסם פחה חיותם ופנימותן יאחר (ד) שנסחלק
 פנימותם הפיקר שלהם נשאר כחמים בפח הולדת הללם
 כמנואר על פסוק ודחשן על אכזבים ואח"כ תחרים להחיות
 פ"ה הללם הנפסק להם חיות ופנימותה כשאלה כי הלא אינו
 רק פנימות לטורק ז"ל פלמו (ה) (א) גם נקרא בלשון מיהה על
 שזרדת המקיימה להסלבג כז"ל דגשפת ומה חקך מלרים
 סכוריהו מגדולתו ולפי (ו) שמתלבגה בזכר נקרא בינה
 פלמא לדטרוא כטרע וכו' שממית פלמו ולא אחר שממית
 פלמה לשן נקבה . והנה **אחר** שחלבגה הללם סה כנה"י
 דתבונה כג"ל מתחילין להכנס תוך ז"ל פלמו שהוא כבינה
 הפרטק כג"ל האקרא וק"ל (ז) כג"ל (ח) ומתחילין להכנס אחר
 כ' שים שסם ומן סיניקה כי אז נקלמו (ט) הו"ק שהוא פרטק
 כג"ל . והנה בשנה ג' נכנס פרק החסון דגלה תבונה ובחוס
 ספירה גלה של הללם ונכנס תוך ספירה חכמה דז"ל בבחי'
 פרטק וק כג"ל ועדיין פ"פ דסוד תבונה נשאר נמשלה כארם
 סחופין רגלו למעלה חלו ובשנה ד' נכנס סוד דללם אשר
 תוך פ"ס דסוד תבונה ונכנס כבינה דז"ל ובשנה ט' נכנס חסד
 דללם אשר בתוך אלמשי דגלה תבונה בחכמה דז"ל ופי"ה
 דגלה תבונה אשר בגבורה גלה דללם יורד למטה בחסד דז"ל
 ובשנה ו' נכנס גבורה דללם שנתוך פרק אלמשי דסוד דתבונה
 כבינה ז"ל ופרק החסון דסוד תבונה אשר בגבורה סוד דללם
 יורד למטה בגבורה דז"ל ובשנה ז' או ביזם א' של סנה חקך
 נכנס פסרה דסוד תבונה תוך דעה דז"ל כטרע כי פסרת
 יסוד דתבונה הוא ברפת דז"ל כטרע כי פסרת יסוד טוקבא
 מנשבי אחיה אלוה שהיה למעלה בין ג' פרקין אלמשים דניה
 דתבונה ויסר פליון מעט ולכן נכנס אחריהן ולא בין ג'
 פרקין סחומים כי קו אלמשי קלר כטרע . והנה פסרה ז' אינה
 ספירה שלימה כי אחר גדלות דז"ל לעמרי חסיה מקיימה כשלים

דגרות וביאורים (ה) יסוד : (כ) שער כ"ט פ"ח : (ג) ח"ל וק' נכנסר ל"ט פ"ב כי דפלו באורות כה"פ . (ולפניו אינו ק' דסם נאמר כשלים החסון
 והסוד דח"מ של וז"ל כג"ל החסון והוא כרי לחסון כסחומין נשם הוליד כחיים סם למטה . ששן ששן : (ו) ז"ל שאלה שחלם .
 ששן ששן : (כ) ח"ל וסם דללם נקרא פלמו אלא כה"ך פלמו לטולם אגל כשלים פלמו נקרא כה"פ כה"פ . וז"ל ששן ז"ל שוקבא פחה כז"ל לחסרים
 ארזי כשלים אגל כה"ך ח"ל נקראים מיהה ימין נחיות פסדונג קושאכ וכו' : (י) שער כ"ט פ"ד חסד ז' : (י) שרדת כה"פ סכונק ודק נקראו ימיקה והוא סחופין
 פלמו וכן **מחלם** סחומין שסם סכריז אשר סם נח"י ללם דק חר כג"ל נקלם פרקין . ששן ששן : (ת) ששן ששן ז"ל פ"ד ח"ל וס"פ פלמיה ופי"ה פלמיה :
 (פ) ח"ל ששן ששן כה"פ פלמו פ"ה כ' פירושים : (י) אגל :

אה"ח 23590

ישעיה

יסוד דתבונה וסם יורדים ברע אן היסוד ח"ל . וסוד כיון שבר
 כסחריס דט"כ סם גכ"ו א"ך תחרים לנלא מן היסוד דתבונה וירדים
 ביסוד ח"ל ויסר מה סק' נפנים ומסיק גל"ם ולקמן בדרוש שפי
 כהן זל ונבאר פחה שאלם שאלם ס' והסגין כי ודאי שקר סוף שבר
 סם מתפשטים כ"ל ברתק של ונכנסם ארזו ספרק מביט עמו כהסד
 כחל"י לו יע"ס . כראשם יאלם שאין תירוש סמכיק וזינו מרחק לכל א"ל
 הקשיות סק' ובפרט למאי סק' שאם כבר כז' מתפשטים כל אסד
 בשנתו א"ך שלט מנה"ל דתבונה ליסוד דתבונה וא"ך ירדו וילאו מיסד
 דתבונה ליסוד של ז"ל . ונשי"ה נראה כה"פ ח"ל כשער מוחין דללם פ"ז
 זל כהן כל זמן שלל יכנסו ג"כ דגלות אין אורתי כחז"ל סחופין
 נקיימת כי נשפטים למעלה שורשם ברעם מוחנים סם חסד פלמ

(א) גם מק"ל נלשן מיהה פל שזרדה פמקיימה להכנס בעיר אסין
 דגמח ומה חקך מלרים סכוריהו מגדולתו כז' ובשער הנקודים כהן
 ח"ל לוא שידך לזון מיהה אלא על סידר והולך מטולם לטולם אחר
 לטקן סחלמים שירד בגי"ע נשאר כסם מיהה אגל אחר ז"ל אי"ם
 שגשגרה וכלל למטה כיון דחף כל סף נשאר כגליטה פלמו לא נשאר
 כסם מיהה אגל כה"ך . ויש חלוקה דשם כיון שכו' סחומים בחי' סחלמים
 שירדו לגי"ע ואחר ז"ל כשאר כגליטות ודאי נר"ך לחלק גי"עס ז'
 מיהה חו פס : (ב) ח"ל נמלא כי סחומים הראשונים כחיים נכנסים
 סמריק על גכ"י בחבונה ח"ל ח"ל וכן כסחריס סחופין כה"פ כז'
 נכנסים ח"ל כל א' מתקומו כז' ח"ל כה"פ לחסיר מנחריז ויע"ל
 סק' ששים מלא פלמו כז' מתפשטים כהן א"ך אמרט שסם סחופים

בפסוקים יסוד דתבונה ומשם
השלחן (הב'ח) אם אורם אל
כב' ארושת דרך מחשבת
עשרה דתבונה כלי (ו) כי
שם בשלש עליון דת'ס שם
הוא עשרה דתבונה תס הוא
פולס והשלחן ב' ארושת .
ואתם בגולה ו יתבאר תמס
בגמים על י' יא יב יג
כמ' בפ'ס כי תמס יוכן
היטב עמן בגולה ו ו גמלא
פסה שכבר כל הוי'א בשלש
טלו וגם התפשטות ה'ח

יורדן כיסוד חורין ועליון
לגמרי ומחלקין משם אתם
פיקרן ושארם שם ומשם עולה
בחי' אור חורר שלהם לתמס
ואז' אפשר שירדו תחל' ועלה
אור החור ואח'ז ירדו הבדוד'
וגמחק . כן לז' קסה דא'ז
היי בגבורות מתחמקות דרך
חורש ועליון והיי בארש
בדרתם גדל' כי מקלה בגבורות
נמחקו דרך ירידת החסדים
ול'פ' (ד) :

חסדים כלי' המתפשטין בהם היו נכנסין בז'א' כ'א במקומן
בכל פרק ופרק זה היה עד השלמתו לוי' שנים אתנם ב' שנים
אחרונים שהם ז' ח' ט' ו' חסדים תחמוטין
פחות שליש שאלו חמדה הם מגולין כלי' בדרוש ואז ירדו אלו
כל אחד במקומו האמיתי אך עמי' איטי ראוי להוליד חס' לא
דרך מקרה דכ' פיקר התולדה הוא אחר כניסת החסדים עלמן
שהם ל'נהי' וכן תחמוטין
של ת'ח' דוא' פלמו (ה) . **תמלא**
כי ג' חסדים פחות שליש
המגולין כלי' כל א' עתה
במקומו ואז עקף אחר ט'
שנים ויום אחד טלן יורדן
כיסוד ח'א' כי ב'ח' ושליש
המגולוים הם סתומים כיסוד
פסונה כלי' * והנה
נח'ל כי החיים המגדלין האילן
הם החסדים הנקראים חיים
ולריכין לחזור ולפלות ולהגדיל
טלו ולה מה שהם מתחמקין
בגבורות בעת עלייתן כלי'
בדרוש ואז פה מקום ביה'רין
רק פה נחמור ונבאר אך
מגדילין את ז'א' פלמו דוגמת
החיים הנכנסין בשורש האילן
ומשם יונק האילן שהוא ז'א'
המקרא אילנות דחיי ועליון
מתמס לתמסלה להגדילו וכן
זה . לק דע גם כן כי (ה)
חמדה ושארין אלו השלש
חסדים פחות שליש המגולין
כיסוד ז'א' ושלושה אחרים החמור
מתמס לתמס' להבאר ולהגדילו .
גם דע כי כל זה הוא פתח
בעת גדלות דא' אחרים
בעת השנון אז כל הסי'ח יורדן
כיסוד דוא' לטורח חוזה וכן
זה ואתנם עליית החסדים
האלו אינן לריכין זמן כי תפק
ממח המחורש בגדולה של
היורש חורין ועליון ברנע עד
שליש הפליון דת'ח' דוא' אשר
שם עפרת יסוד פסונה וממח
הפעליש ש'עור חוק שליש
עליון הכוה פלמו ומלאו שלם
כ' חסדים ושלש המכוסים
ואז בגדילו ז'א'פן וגוסוף בהם
אז כי ככה ע'א'פן
יגור והתחמקו

בה'ם שלו בתי'ח' נ'ה וגם בגדילו נ'ה חסדים ושלש עליון שהם
חסד דחסד דחסד דגבורות ושלש עליון דחסד חסד חסד כמ'ס
בפי' לקמן בגדלות . וכנה ל'ז' בעתה עתה ברנע אחר
בכור אור חמור ובמחורש ספק אחר ט' שנים ויום אחד
לבן הקמן ראוי עתה לביאש וביאשו ביאש כלי' לבן עתה
התחלה חסדן הקמן למחור אך לא חוזב גמור עד שנה י'ג
ויום א' כי אז בשלש בגדלות כמ'ס בפי' והסגן כי ל'ז' בעתה
עתה ברנע א' . **אתנם** גם ל'ך שיתפשטו חסדים של הפסוק
ברש'א דוא' לשייבה בחי' הדעת (ו) בכל מקר ז'א' וגם שיש
בגלי כי שם בראשו כל האורות סתומים טך נ'ה' דתבונה
והג' דתבונה מפסיקין בין חמור ז'א' לעופא דוא' פלמו לבן
ל'ך דחי' חסדים מגולין בכל י' חסד דוא' כ'י להבאר את האורות
סולם הסתומים זו המתלבשין במחיות נדי' דתבונה וזה עמון
התפשטות אלו החסדים ובעלתן והכן כלל זה . וגמלא כי
כדי לעלות אלו החסדים (ח) ג'כ ברש'א דוא' ששאל מקום
דחוק ודחוק במחיות נ'ה' דתבונה ל'ך זמן מס'א'כ בעליון
(ט) עד שליש עליון דת'ח' דוא' כי עד שם הם בגלי ומחורין
ברנע וכנסין באושו שלש הפליון אשר שם עפרת יסוד פסונה
אשר היה ב'ט' שנים ויום א' ועתה ל'ך זמן רב שיעלו ברש'א
דוא' לסבה הג'ל' וגם ל'ך לתקן מחורש הכתר דוא' כי פדיון
אינו בו לא חלוניות ולא פתיחות כמ'ס בפי' . ומלא עתה
כי בשנה י' יקמן דעת שהם החסדים המגולין בדעת ז'א' עמון
ובי'א (י) בדיכתי ובי'כ בחכמה ובי'ג ויום אחד בכסדר ואז
שלים לגמרי ואז הוא חייב בכל המעלה שגמור . **ובנה** היות
ל'ך להעלות דעת ברנע ז'א' אחר אשר שם שורש החסדים
טולם הוא לסבה כלי' יתן היותן סתומים כיסוד פסונה כמ'פסין
דינם לחלל הבוף כדעת דוא' ועתה פ'י חסדים אלו ישה אורש
בגלי כמ'ס לקמן (א) והענין כי בעלות אלו החסדים שם
הנה יש בהם בחי' אור מקף אור פנימי ותמור כלל זה והוא
אז'פ' שלהם עולה ואתם בפתיחות החמורין והדעת ומגדילין מאד
והאור מקף עולה ומקפסם במחור למחיות נ'ה' חסדיון וזהו
מתרבה אור בחמורין מאד מאד מכיס ומחורן וגם ז'א' פלמו
מקבל הארש מהם בלי מחילות נ'ה' פסונה . ובהו תנין תושלת
ב' גדול (ה) בעליות החסדים עתה מהתפשטות כא' גם טבין

ז'א'רעיד של'פ' גם כזה
(ג) כי הרי
בשנה ז' כבר עלה החסד
אשר שם בגלות ובעתה הח'
גם החסד של אור א'כ' למח'
המחור ל'רד כיסוד דוא'
שלאפן אחר ט' שנים ויום
א' כי כבר בארש כי שיבה
היורש הוא בגלי כי אין שם
מחילות מתכנת לקן יורדן
במחורש מחליטין . והוא נחמור
שאתה הוא ק' שק' היות רק
אין עתה נשלים ירידתן לבן
אמרו שירדו עתה ח'א' שורתי
ממח מחורש היורש חסדיון
תפק להעלות והיי אין פעליון
של שלאפן רק אחר ט' שנים
ויום א' כמ'ס עתה . ואפשר
לומר כי גם כזה ק' הוא כי
כל א' בשנה של יורד וחמור
ועולה . ואכתי קסה כי הרי
ה'ג' אינן יורדן כיסוד רק
אחר כלות כל החסדים ל'רד
כונכר בדרוש עקרת ואחר
ירדת בגבורות אז עלייה
החסדים למחוקן . ואפשר לומר
עם מ'ש לקמן כי אין החסדים

(א) יא' וזהו עמון התפשטות כ' חסדים ושלש בגדלות אחר הגדולה כמכר לקמן : (ב) להיות חמורין פנימיים אל תמס : (ג) עמון לקמן
דחמ'ו מה שערין : (ד) עמון לקמן פ'י ד'ס ונבאר פסה פסונה ל'ס : (ה) כי ג'כ' : (ו) בדרוש הקדום : (ז) ונלא ל'פן זה הוי'א
(ח) כסאומים : (ט) המגולין : (י) מלא טמן דעת : (יא) לא תמלא גידול כמ'י בעליות :

יפה שעה

עם כל פרק ופרק כאשר היה נכנס בשנתו והענינים פלמו נשאר
לתמסלה ברנע ולא תחשבו כלל לתמס' לז' גמור ט' שנים ויום אחד שכבר
כל המחורין נמרו ונכנסו כל א' במקום הראוי לו א' הענינים כמות שהם
האז' כהתפשטות ב' חסדי ט' וב' שלישי חסד הח'מ' יא' חסדיון
דליא' ובמחורש גדולה נעלו ל'סוד דוא' והאחרים תפק יא'ו בגבורות
בהם ענינים פתח יורדו ל'סוד דוא' והם נמחקו פ' החסדים קדם
שיעלו ל'סוד חמור ח'א' רוצ' : (א) והענין כי ככה בעלות אלו החסדים
שם כנה יש בהם בחי' אור' ואז' ותמור כלל זה כי מכל דברי רוצ'
מתבאר היות בתקופת ד' נמיטת עסה אור' ואז' ואז' ישר ואז' חמור
ובהו

נכנסו אתנם הפירוש ל'רד נכנסה ומתפשטת ט'ק' גדולתו והכן זה של
יחלקו ג' דרושים יחד כמכר אללנו יע'א' פ'ך יש ענינים ושארם ורבה
שפארש הוא כי הוא הכרח מהענינים ולא מהברשים עב'ל . והברי רוצ'
אלה כמכונס מתבונה מתנם לתוך כל אלו ה'ק' ורבה הדבר שהם נ' חלקיקים
שקטים ענינים האלה של ענינים . ולפי' שהרשים הם כ' ענינים שנעמד
עמון והענינים הם החמור' המתפשטות ט'ק' דוא' ונבוקו וכן כמ' רוצ'
ל'רד בדרוש החמור' א' ע'ש והארת הברכה היא כחוצ' א' ובהו
אח' נחיות השלישי טיבא הארת הענינים היא אחר היותה מתפשטת
בחיטו כמכר כללם קדם שגיבסו כמ' חמורין ט'ק' ז'א' ובהו כ'י כמכונס
(עין חיים ח'ב') 6 7

הסודים עלמס וכו' וכי"ז דז"ה עלמו וכו' לפי ששט"פי
 שנבמר ט"ס ויוס א' תפשטו כל אי בתקופתו בלמחי צ"ה
 ע"מ כג' חסדים פחות שלים הם מכוסין וטלונזין בתרין
 פרקין תחילין דניכ וביסוד דחבוכ וכלים דחבוכ הם
 תפסיקין בין חסדים כגז' לבין ככלים דז"ה ולכן אינו
 מוליד כ"ה בדרך מקרב אך עיקר ככולדכ היא אחר כניסת
 בחסדים וכו' כי אחרי שיואלים ג' בחסדים פחות שלים
 מיסוד א' שנחזק דז"ה ויורדים עד ביסוד דז"ה ככה אחרי ט"ס
 ויוס א' הם חזירים ועילים למעלה בסוד אורח כזו
 לכנדיל ג' הכפצ"ד דז"ה שלריך לזכ ד' שנים כמבואר
 נסמך ובחזרתם יורדים בתכביי דז"ה עלמו בין דופן
 ככלים דז"ה ובין דופן ככלים דכביי דא' ואין ככלים
 דחבוכ תפסיקין ביניהם ואחר ד' שנים אלו שאז נעשה בן
 יוג שנים ויוס א' הוא עיקר ככולדכ שאז נכנסו בחסדים
 ככלים דז"ה עלמו כמבואר כ"ז בכוכות כשמי"ג זיל בנים
 פי"ג דש' כשצירכ יעו"ש וע"י בש"ש אוח כ"ג ובדבריו
 צפ"ה דשלי"ג ד"כ בקצ"ה"ים וכו' וצפ"ו דשלי"ד ד"כ אכל
 כנוקב"ה וכו' : נמצא כי ג"ה פחות שלים וכו'. חזר להשלים
 דבריו כראשונים שאתר לעיל ואז ירדו אלו כל א' בתקופתו
 בלמחי וכו' וע"ז מסיים עתה נמלא וכו' : ואז חקף אחר
 ט"ס ויוס א' כולם יורדים ביסוד דז"ה. פה שייך כבדות
 מוכרסו זיל כמתחיל ובלע"ד שלי"ג גם כזכ כי הרי בשכ
 צניעות כגר נגלה כחסד אחר שם נגלה ובשכ"ה כ"ה גם
 כחסד של כוד וכו'. פי"ו כי כוכ נחבאר בריש פרקין כי
 כ"ה אשר צדעה דז"ה הם תפשטו ככ"ם של הלל טרם
 שנכנסו צבס' מוחין פנימיים צ"ה. ומאחר שנשכח כז'
 נדעם כחסד של כללם וללם למטה ונחלבם נגלה דז"ה
 וצנכ"ה כה' נדעם כחסד של א' ככוד וללם ונחלבם ככוד דז"ה
 אי"כ למכ לא ירד כל א' וא' בשכ שלו ביסוד דז"ה
 וכמתו עד ששכ כט' צנח כניסת כדעה דללם בריש
 דז"ה וכעטרס נחזק דז"ה ואז ירדו שלשתם יחד ביסוד
 ז"ה. ומסיק צ"ג. וכי"ז הוא משום דלא חסיק אדעתיה
 כשהחל לחלק בין כ"ה כמתפשטין ככ"ם דללם צטרם הכנסם
 צז"ה לבין הי"ה כבאים אחי"כ משורש כ"ה של כדעה
 עלמו וכדכ"ד בני צ"ע כקידם לזכ. אמנם למחי דלמריין
 צפ"ו דשכי"ג דכ"כ וככה כל זמן וכו' שיש חילוק בין כ"ה
 כמתפשטין נללם שאינם כ"ה צבס' כהרס של ענפי כחסדים
 כדעהם נלכד ובין כ"ה כמתפשטין אחי"כ צזמן כניסת
 כדעה וללם בשכ כט' צדעה. דז"ה ששכ ענפי כחסדים
 וכס אחרים חנו לא קשע מדו. כי אוחם ענפי כ"ה כולם
 הם מתפשטין בשכ אחר ששכ כט' צדעה כניסת
 עומ כדעה ולכן כל חסדי ככביי ז"ה הם יורדים צפעם
 א' ביסוד דז"ה. וע"י צפ"ו כריפ"ם צפרקין :

כ"י צ' חסדים ושליש כעליונים הם סחומים ביסוד חבוכ
 כז"ל. פי"ו כריל בדרוש צ' דלמיל כמ"ב שכחז אחנס
 צאמה הוא כי אלו כבי"ה כראשונים מן ככ"ם אינם יואלים
 מן ביסוד כלל רק נשארים שם ומשם עוצרת כהרסם דרך
 שחילב ומאירים צב' כזרועות וכהרסם מתפשטות תוך
 כזרועות יעו"ש : בע"ח עלייתן כריל בדרוש. הוא בדרוש צ'
 דלמיל כסוף מ"ב : אמנם גם כזוג אז כל ככ"ה יורדים
 ביסוד דז"ה ללורך כזוג. וכמו כן כל ככ"ג יורדים ביסוד
 כנוקב"ה ללורך כזוג כמבואר צפ"ו דשלי"ד יעו"ש.
 וביסוד הענין הוא כי נשמות בני אדם כעשין מוזוג דז"ן
 אינם נמשכין עמום כדעה עלמו אלא מנסו' כ"ה כמתפשטים
 ציי"ד דז"ה כמבואר צפ"ט דשפ"ל יעו"ש צדי"ה אינו נמשכת
 וכו' וכי"ז דקאמר רז"ל ככה שכולם יורדים ביסוד דז"ה
 וכו' ככוכ על צבס' ככ"ה כמתפשטין מחדש ככל זוג וזוג

שמכם נעשים כשמות אמנם כ"ה כראשונים שמתפסטו
 צכ"ק דז"ה אינם יורדים למטה ביסוד אלא נעשכ מכם
 מלבושי כשמות כמבואר כ"ז צפ"ו וצפ"ה דש' ט"ל יעו"ש צ'
אשר שם עטרת יסוד חבוכ וכו'. ובעליותם הם נכנסים
 צפנימות עטרת ביסוד חבוכ ומגדילין לצ"ה ושליש
 כמכוסים כמבואר בדרוש צ' דלמיל ככליו כחוי"ג כלל צ'
 יעו"ש : **כ"י** ככה שרשם עומדים בעטרת יסוד חבוכ.
 כליו כי אפי"ו שכבר תפשטו כחסדים כזרועות עכ"ז
 ותלמו שם אח שרשם : כעמוד בעטרת ביסוד חבוכ
 ומגדילין הם שרשם אחר שם : **אמנם** גם לריך שיחפסטו
 חסדים של כדעה בריש דז"ה. לפי שקידם זה אחר
 שחקף אחר ט"ס ויוס א' עולין צבס' א' אי"כ אמחי אינו
 מהחייב צמלות אלא גם ג"ה יג"ש ויוס א' דעכ טיבן של ד'
 שנים אלו. לכן אחר אחרים נכנס יורד וכו' כדמפרש וחז"ל כי
 מחזה ומעלה ששם מחליות נסיי דש"ו. לריפ"ס ד' שנים
 לעליות אורח : **לשידויה** כחי' דעה ככל חלקי ז"ה. פי'
 כדי שיכיר כחי' דעה מגולב ככל חלקי ז"ה מנחון לכלים
 דכביי דא' אפי"ו ככפצ"ד שזו וכמבואר צפ"ב דלמיל ככליו
 כחי"ג כלל י"ד יעו"ש : **כ"י** עדין אין צו לא חילוניות ולא
 פנימיות. פי' אין צו חיפ"ש של דעה כמתפשט כזו' וע"י
 צסוף פיקין צדי"ה וא"כ מה נעשה וכו' : ובז"ב ויוס א'
 צכתה. יוס א' זה כיהר עיקרו הוא של ככנסה בעטרס
 אך קשק דככה קחני כי לכניסת כהאר לריך ששכ א' ואלו
 צפ"ו דש"ט כחז שלכניסת ככתר די לו ציוס א' נלכד
 יעו"ש. ולכאורכ כיכ נראכ ליישצ דצפ"ו דשי"ט הוא קחי'
 על : אחר ככליו דז"ה שכוא למעלה מל"מ וללם שפיה אחר
 לחצי"ד ככולים כמבואר שם. וככה עזר"ה צכתה ה"ל וללם
 כנעשכ משלים החחתוין דח"ה דתני"ב שהוא למטה מל"מ
 וללם כה"ל צפ"ד דשכי"ג וצפ"ד שנסמך כי צ' כחריס הם
 כמי"ש צדבריו צפ"ז דש"כ צד"ב ואח"כ צה ככתר יעו"ש.
 וכחר כל' הוא כנכנס בשכ א' שלימכ. אמנם לא יחבן
 חילוק זה. ואח"כ ראותו צשי"כ דש"ב ע"ר כסוף דרוש
 י"ד ששכ צ' שמועות יעו"ש : ובז"ה חבין תועלת צ' גדול
 צעליות כחסדים עתה מתועלת כה'. תועלת כה' הוא צבס'
 ויורה ג' חסדים פחות שלים בגילוי ביסוד דז"ה דאמר
 עלכ לפיל גם נחוספו עתה כחי' אחרת וכו' : ובז"ח דאי"כ
 כל כללות כמותין יכיו בגילוי ג"ה. ע"י כריפ"ס ז"ל שכח
 ככדיח כחז רז"ל כן לפיל בדרוש כחי"ג אוח י"ד רז"ל
 וכדעה כג' מנחון ונעשכ כסוד חזרת כחסדים וכו' וכעד"ז
 חפרס צג' אחרות ששכ כחי"ג יעו"ש כריפ"ס שצמו שמועס
 דעה מנחון כן עושכ כחי"ג ע"כ לצון כריפ"ס ז"ל. ואחרי
 נשיקת עפר רגלי קודשו כהם קחי על כדעה דכחי"ג דוקח
 כזו' שם כחלת כלל ככוא ולא קחי על כלל כללות כגי
 מוחין דכח"ג כמי"ש צדבריו דכחם אכל ככה כינחו על
 כל כלות כגי מוחין דכחי"ג ששכ כחי"ג שצפרטות כל אחד
 מכם מתחלת כהרסם מיוסן לכ"י דחי' כי מאחר דלמריין
 שאור כחסדים כיכ עולב ומקיף אחר כל צבס' ככ"י
 דחבוכ ולא אחר ביסוד לנד אי"כ ששט מנכ שכל כללות
 כמותין וכו' ר"ל שגם כחי"ג דמותין יכיו בגילוי ולא
 כדעה שלכם נלכד : והנה נגדל סוד של כחסד ונעשכ
 ששכ שלישים וכו' עד סו"ד שסיים וכולם שיון. נראכ שלא
 כחלת נגדל כחסד ועלכ לחכמכ ואח"כ נגדל כבזרוב ועלכ
 לביכ ואח"כ נגדל כדעה כעשט דבריו אלא צנעת כרי"ד
 נגדל כדעה וצ"ה כביכ וצ"י"ב כחכמכ כמש"ל צסמך
 נמלא עשכ כי בשכ י"ד יתן כדעה וכו'. ואפ"ל שסוד
 כגדלת חסדים כפנימיים לחוד וסוד כגדלת חסדים כמקסי"ן
ס"ה (ס"ה)

המגולים אשר ע"י נפילתם כח ובחוליה עד היסוד דועיר חוזרים לעלות ממטה למעלה בסוד אור חיוך ואז דרך עלייתם עד החזה דועיר בזקעים ועוזרים לאחוריו ז"ל אשר שם רחל הנקרא חרץ כנען ונכנסים בה ובוים פרופה בסוד (ישע' מ"ז ה') והוכן בחסד כסא כמבואר במקומו (י) שיעקר בניינה הוא צאלו האורות החסדים המגולים בחזרתם למעלה בבחי' אור חיוך וז"ס בניית ישראל לחרץ כנען, והנה לכאורה נ"י קושי בענין זה הנה א"י גבוהה מכל הארצות ובפרט מארץ מצרים שבירידתה נאמר (בראשית מ"ב ב') דרו שמה וכשילאו משם מה כתיב (במדבר י"ג י"ז) עלו זה בנגב וכו'. ועמ"ס להפך כי חרץ מצרים היא בעורף הגרון דו"ל וחרץ כנען היא מן החזה ולמטה ויש בזה שתי תשובות, הא' היא כי אין עלייה וירידה במקומות אלה בבחי' מעלתם ע"ד מה שביארנו (י) בסדר י"ג תיקוני דיקנא שב"ג מדות ועבור יו"ם (ישע' מ"ה ז') יולד אור ובורא חשך כי הבריאה העליונה מילכה להיותה במקום הסתום נקראת חשך והירידה התחתונה מבריאה להיותה בגלוי נקראת אור וז"ס ח) התחונים למעלה ועליונים למטה כי גלוי החוץ נקרא עלייה ומקום שהיא מכוסה נקרא ירידה כי הוא מניעת אור ובפרט כשחסהלקים ומחלמים בגרון כי אז הוא חסרון אור לגמרי. והתשובה השניה היא כי בהיחס בגרון אז תכליתם הוא לרדת עוד למטה ולכן נקרא ירידה בחי' היותם שם אבל כשיואלים מן הגרון והנה הם גופלים עד היסוד כנז"ל אז הם חוזרים לעלות בסוד אור חיוך ואז נכנסים לחרץ כנען כנז"ל, ולכן כתיב עליו זה בנגב :

ונבאר עתה דרוש גדול כולל דרושים רבים שי וכללם יתבאר ענייני נסים דליאת מצרים ובמדבר וכו' נבאר ענין ישראל. ויעקב. ועשו. ורחל ולאה. ודוד המדבר. וערב רב. ומשה ואהרן ומרים. וענין המרגלים ויהושע וכלב. וענין אפרים בן יוסף. ושני המטות מטה האלהים ומטה משה. וענין הבאר ומן וענני כבוד וקולת רמז מאמר בסי' פ' תלוי. בענין הנהו הלה נקודין דכל עלמא חורבא וישובא וג"ע הארץ : **ודע** כי כל הבחי' הגו' כולם הם אורות שיואלים מהוך ז"ל הנקרא ישראל וזה עניינם. כבר ביארנו פעמים רבים ענין המוחין דז"ל ח"ך הם נפילים מלך אבא ומלך אימא (א) כי ג' מוחין שיש לו מלך אבא נתלבשו החלה בנה"י דאבא ומוחין דמלך אימא נתלבשו בנה"י דאימא ואח"כ נתלבשו גם כה"י דאבא תוך נה"י דאימא (ב) ואז נתלבשו ונחפשו תוך ז"ל וב' המוחין הנקרא' חו"ב דאבא וכן דאימא המלובשים בנו"ה של כל א' מ"ס מהפשטים בשני קוים של זעיר הימין והשמאל עד סופם, אבל המוח האמלעי הנקרא דעם יש חילוק בין דאבא לדאימא כי הדעת דמלך אימא הוא ביסוד דאימא ואין היסוד דאימא מהפשט בכל קו אמלעי דועיר כי היא נקבה והיסוד שלה קנר מאד ואינו מגיע רק עד החזה של ז"ל בלבד, ולכן כאשר מוח הדעת מהפשט בכל גופא דז"ל יש בו בחי' אורות מצויים איתם שהם למעלה עד החזה ואורות מגולים איתם מהפשטים למטה מן החזה אבל היסוד דאבא הוא חרוך ובהפשטו תוך יסוד דאימא יולא חולה לו מן מקום החזה ולמטה ומתפשט הוא לבדו עד סיום היסוד דז"ל עלמו ממש, ונמלא כי היסוד עלמו דאבא נתגלה מן החזה ולמטה, אבל אורות הדעת שבהו הם שהומים בכלו, והנה מאלו הב' בחי' האורות של יסוד דאבא ושל אימא מהפשטים תוך זעיר כנז"ל, ובכל אחד מהם מתלבש בחי' מוח א' הנקרא דעת כלול מחו"ג כנודע ומהם יולאות הארות לחוך ובזקעים דרך מחילות גופא דז"ל ויולאת הארתם לחוך לגמרי באחור ובפנים דז"ל ונעשים שם בבחי' פרלופים חלוקים והם הבחינות הגו"ל הנקרא יעקב ועשו ודוד המדבר וכו' :

ונתחיל לבאר בחי' ההארות של יסוד דאימא אשר להיותה נקבה כלם יולאות ללך האחור משא"כ בהארות דאבא היוולאות דרך פנים דז"ל בסוד (תהלים קל"ט ה') אחור וקדם לרתני שהם הנקבה והזכר ונודע כי גם אור"ל בתחלת אילוינה

והרושים רבים הנכללים בהם. הנה היות ב"י שצעים נפש הוא צמה שהודעתך א) במלות המילה ב' לך לך כי מספר אורות החסדים המגולים הם ע' לפי ששני החסדים דחו"ג ושלש העליון דחסד שבת"ה עד החזה הם אורות מצויים תוך יסוד דאימא, וב' שלשים החסונים דחסד שבת"ה ושתי חסדים דנו"ה הם אורות מגולים וכל חסד מהם הוא הוי"ה אחת שמספרה כ"ו נמלא שג' הוי"ו"ת פחות שלים הם מגולים ושלש הוי"ה הם שמנה אורות, נמלא שהם ע' אורות מגולים כמספר ע' נפש, וכמו שהודעתך ב' ב' בראשית ב) בענין חטאי של אדה"ר כי כל הנשמות ברות מטפת החסדים שהם מ"ד נמשכים מן הדעת שמש טפת הורע בסוד (בראשית ד' כ"ה) וידע אדם עוד אה חוה אשתו ובפרט מן החסדים התחתונים המגולים הקרובים אל היסוד ואעפ"י שם באים נשמות מבחי' החסדים המצויים אינם עולים בחשבון נפשות בני ישראל שנכנסו בגלות כי בחי' הגלות היא הסתלקות החסדים והעלמם בשרשם כמו שנבאר, ובחי' זו אינו ניכר אלא במגולים שמתעלמים אח"כ ולא במצויים ונעלמים תמיד ולכן מספרם אינם אלא ע' נפש בלבד שהם כללות האורות אבל פרטיהם הם ס' רבוא כמספר ו"ק, והנה היותם נקראים בני ישראל הוא במה שנודע כי חגי"ת נקרא אבות ג) ונה"י נקרא בני ולפי שאלו האורות המגולים הם החסדים דנו"ה ולכן נקרא בני ישראל כי משם שרשם וישראל הוא ז"ל עלמו כנודע ובניו הם נו"ה שבן, ואמנם בחי' יעקב היורד למצרים הוא יסוד דאבא שם הוא מהפשט בגלוי מן החזה ולמטה עם בני ישראל שהם החסדים המגולים דיסוד דאימא אבל יעקב הוא מן היסוד דאבא כמ"ס למעלה ב' יובא לו יין וישת ויעקב ובני ישראל הנו' הם היורדים בגלות מצרים כמו שנבאר, והנה ענין גלות מצרים יובן בחי' ב' יוסף הורד מצרימה וכו' כי מצרים הוא הקליפה שנגד הגרון דז"ל שהוא מקום לר וע"ס היעב מאד כי שם נתב' כל זה, והנה בחי' הגלות הוא חזרת המוחין גדלות שחפשו בו"ל להסתלק ממנו ובחי' הסתלקות יעקב שהוא יסוד דאבא ובני ישראל שהם החסדים המגולים כנז"ל דרך מעבר הגרון ולמעלה זהו נקרא ירידה מצרים וגלותו כי אז נאחזים בהם הקליפות מאד כנז"ל שם בענין ירידת יוסף למצרים, גם נתב' זה בדרוש פסח ד) ויליאת מצרים, וכבר נתב' ג"כ שם כי אעפ"י שזו עליה היא עכ"ז אינה אלא ירידה כי הסתלקותם הוא פגם וחסרון גדול, ועוד נאריך בטעם זה למטה, והנה כשילאו ישראל ממלכים אז חזרו המוחין להתפשט בו"ל ובאחת דרך הגרון למטה להתפשט כבראשונה אז נקרא יליאת מצרים, והנה בירידתם היו ע' נפש ועתה ביוליאתם כתיב (שמות י"ב י"ז) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכהה כשם מאות חלף רגלי וטעם הדבר הוא כנז"ל כי אז בירידתם למצרים היו האורות מגולים ע' בלבד ובירידתם למצרים שהיא התעלמותם בגרון נקרא גלות אבל עתה אשר חזרו החסדים ללאת מן הגרון ולהתפשט כבראשונה, והנה **נדע** כי בירידת החסדים המגולים בלי מחילה כלי יסוד דאימא הם יורדים במרוצה גדולה (ה) ונפלים עד היסוד דועיר ומכא נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בזקעים כלי יסוד דאימא בהנכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המצויים הם מהגולים, ועתה נמלא כי כל החסדים הם אורות מגולים ולכן כולם נכנסים בחשבון בני ישראל היואלים ממלכים שהם שם מאות חלף רגלי כנגד ו"ק שמחסד עד יסוד אשר החסדים מהפשטים מחסד עד הוד ואח"כ כלם מתקבלים ביסוד כנודע, והנה כל קלה כלול ממאה שהם י"ס שבו וכל א' כלול מעשר הרי הם שם מאות חלף, וענין בקיפה זו דיסוד דאימא היא בחי' קריעת ים סוף שנקרע אחר שילאו ישראל ממלכים כי היסוד דאימא נקרא ים סוף סופא דכל דרגין דליה ואח"כ עלו בני ישראל ונכנסו בארץ כנען וסוד הדבר הוא כי ארץ כנען היא ספי' המלכות העשירית שבי"ם דאנ"י הנקרא רחל נוק' דז"ל אשר אז היתה בגלות ביד הקליפה הנקרא כנען ובני ישראל הם החסדים

א) עיין בשער המנות פ' לך לך דף ו' רע"ב ובע"ה שער ל"ג פרק ג' : ב) עיין לעיל פ' בראשית דף ג' ע"א ד"ה ונבאר ענין הנשמות : ג) עיין שער הכונות בכונת העמידה דרוש ב' ל"ב ע"ב במלת ומכא נואל לבני צניהם : ד) שער הכונות דרוש א' דעסה ועליל פ' וישב בפסוק ויוסף הורד מצרימה : ה) עיין ע"ה שער כ"ה פ"ב וסוף פ"ג ובשער המנות ריש פ' שמיני : ו) עיין ע"ה שער ל"ד פ"א ושער כ"ה פ"ו : ז) עיין בע"ה שער י"ג ספ"ה שער הכונות דרוש ד' דויעבור סוף ע"ב : ח) פסחים דף ק' ע"א בבא בתרא דף י" ע"ב : ט) כל דרוש זה עיין בע"ה שער ל"ב פרק א' וב' וג' ד' ה' ע"ה : י) דקפ"ד ע"ב : יא) עיין ע"ה שער ל"א פרק א' וב' ובשער הכונות ריש דרוש ב' ליליית ובס' עולת תמיד ענין היליית דכ"ב ע"ה : יב) עיין לעיל פ' בראשית דף א' ע"ד ד"ה הנה ושם כתב דבתחילה נכנסים המוחין שבה"י דאימא ואח"כ נכנסים המוחין שבה"י דאבא ומתלבשין תוך נה"י דאימא ע"ה וי"י :

הקליפיה ומחמיו' בהם כמה שידוף מהם על כשר האלצט ולכן לרדך
 דלא לרבאה סופרין רולה לומר שלא ינדלו יותר מדאי ויעדישו על כשר
 האלצט כי הם אחיות החלונים ודרך שם הם יונקים מאלצטות
 הדיים והרגלים מן הנקישות ההם והף מן אלצטות הדיים
 יונקים לפי שאינ' מחיב'י' עם ראשי פרקין דט"ה אמנ' שם הם קליות'ה'
 וסיומיהם ולכן יונקים משם הקליפיות וכפרט כי יש בהם פתחי' וביקעו'
 כנו' וזכו סוד פסוק ופיו'ו רופי' ידיו שאמרו רז"ל שילאו שפיות זרע אל
 החלונים דרך בקיעות הלפנינים. גם כזה הדם סבה לתה הלפני' הם
 כסוים האלצטות ולא באחר חיב'י הנוף והוא כי משם יונקים
 החלונים הספז שלהם :

סוד האצבעות והצפרנים ולכן לרדך כמרהיב הניחור נסמן הנפרים
 וכבר נזכר פרינס בפרימא ירקבל נסמרהוהר

כי טסרין היו מפה להשתחר מליצין לנטיין דנהרה אדרם קדמיה וכו' והשפן היו כי
 הנפרי' אינ' קליפה מתח שחם כן חמדו יהיו הדיים טמאת חש' והן להם הרהר על
 ידי נשילת הדיים חגל דע כי הנפריים היו לכזו נהרה פתח של הקדמיה שהלכיס
 קודש' נרדך הוא לזרם הרחש' אלף שהוא לכות קשה נכשלו לפי שהיא רשיה הקליפות
 בנכות והקית רב וערין הם קדשה עד מה שגדלים עד סוים כשר האלצט ומה שידוף
 מן הנפירין וליצין הוא קליפה ואמנם מה שחמו הנפריים כסוים האלצטות וכן סודו
 ממה שאמרו רז"ל כנ' כנו' סר' תרומה דמי קב"ה חד שפחה חן קפוח קב"ה על
 היצ' דישאל אחר החריץ כדי שלא יכנס הקליפות ודו' גם כן ענין הלפני' הם
 שהם לכזו קשה עד מחד שנחנס הסי' כסוים האלצטות מקום בקיעת מולא האורות
 כדי להגן ולכסיה על האורות ההם שיצאה מהם בלא יחלחלו בהם החלונים יותר
 מן הדרך אבל רח"ו שינקים קול' משם וכפרים ממה שילאו מן הלפנינים הדיקע על
 הכשר כנו' וכו' חנין פינש גדול למי שגדל לפרי'ו יותר מדאי גם חנין לתה
 הנפירין הדיקע על הכשר סתין נפול' ידיו שפחה לפי' כמין שפחה' הם כתי'
 לכות חנין לא' עד אלה שהוא קרוב אל החיות הנפריים לכן חין לגדלם יותר מדאי
 כנו' אבל מה שהם כגוד הכשר הלא נחננת חש' של הקליפה וזה ידקה

ועתה לרדך ליתן טעם ונעשו אלו הנקישות כסוים אלצטו'הדי'

והרגלים דע כי האורות העליונים דרכם להפס' ולהמשך
 כרצויו שפע ממעלה למטה כעכב המים היורדי' ממעל' למטה בלי הספק
 וכאשר מניעו' עד סופי אלצטות של הדיים והרגלים והם סחומים הם
 בוקעים ככח כסוים האלצטות ללזת משם ומאותם האורות היוצאות
 בגלוי נדבקים וגלחומים הם הנפריים שהם שרשי הקליפה הדקה והזכה
 ודרך שם יונקים הקליפות השפע שלהם וכזה נבא אל הדרוש הראשון
 לתח טעם לתה חין המיו' מחיב'ים עם הנו"ה בקוים ישרי' אבל
 ע"ד הענין הוא מוכן עם הנו"ל כי הנה אס' היו מחיב'רי' יחד כנו'
 היו האורו' יורדים כרצויו עולים עד סוים אלצטות הרגלים והוא היו הקליפו'
 יונקים משם כרצויו גדול ובפרט כאשר עונית התחתוני' גורמי' ולכן נפרדו
 החיו'ג מן הנו"ה לפי שכשיראה המאציל העליון שאין עונות כחתומים
 ואין הקליפות יכולים להתאחד מחד אז משפיל ידיו ולמטה ומשלב' דרך
 קוים שלהם ומסיים ראשי אלצטות ידיו כנגד ראשי פירקין שילאין של
 הנלח והוד שהם הירכים ויולא האור מראשי האלצטות וכנגם כראשי
 הפירקין של הרגלי' וכנגם כהיב' וכמך עד סוים אלצטו' הרגלי' ומשם
 יונקים הקליפות די לרכם בנמלו' והענין הוא כי הנה מן הזרוע ענמו או
 הידך ענמו משני לדו'ו אי אפשר שילא שים אור כלל כי היא מחילה
 חזקה מן הענמות וגם מן הכשר שעליו אבל כסוים פרק הזרוע או הידך
 יש סם בקיעות לרות מחד במקו' שנאחיו' הנדי' שבין הפרקים אשר
 על ידם כנגם הדם והמוין לתוך העלם כנודע וכאשר חם ושל' יש עונו'
 התחתוני' והקליפות מתגברות כנלח והוד שהם הספי' התחתוני' ובפרט
 כי הם לבר מנופא כנודע ויכולים הקליפות להתאחד בהם יותר מדאי
 וגם כסוים אלצטות הדיים היו נאחומים ולכן או האד' הפליון מגביה ידיו
 למעלה ויפולס כנגד ראשי כחפיו'ו והוא חין האור היוולא מסוים אלצטו'
 הדיים יורד אל התלוני' ואינם יונקי' משם ומכל שכן שאין האור נמשך עד
 סיפי אלצטות הרגלי' ואמנ' האור שהוא יולא למעלה במקו' ג' ראשונות
 שכראש ז"א ושם חין שום שליטה ואחיה אל הקליפות כנודע והוא סוד
 פסוק והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' והרי אדך נתבאר אדך
 האורו' נמשכי' דרך הקוים כיושר מן החסד אל הנלח ומן הנבזר' להוד

אלא שלסבה הנו' הולך להיות הפסק בין הזרועות וסיריבי' והנה כזה
 יתבאר ג"כ טעם נשילת ידים ולמה לרדך להגביה' למעל' בשח הנשילה
 וכמבואר אללנו בסוד נסיל' דים דסעדות שנס ונס בימי החול ופי"ג.
 עוד יש סיבה אחרת כמה שאילך להיות פרוז בין הזרועו' אל הירכים
 והוא כדי להאציל פרזוף לזה הסומדת באחרי ז"א מכנגד החו' ולמעל'
 ואז הוא מגביה ידיו למעלה כדי שהאורות הנמשכי' למטה כנלח וכו'
 שלו יאלו לחץ למעלה ויש יבנו צנין פרזוף לזה כמבואר לקמן בשנין
 פרזוף לזה ועי"ג גם נתבאר ענין זה בגשי'איות כפי' של כר' הכה' ופי"ג:
דרושי' דא) במחין דגדלות דו'א ונבאר המוחין דגדלו'
 דז"א. הנה אח' שנילד

ז"א החחיל זמן היניקה שהם ב' שנים ואז כהמשך הזמן הזה נשלמו שם
 קליות שבו וג"כ יש לו ראש כנודע אלף שנללל כסו' כו' קליות ואחר
 ב' שנים של היניקה מחחילי' המוחין דגדלות ליכנס בו מלוא שר השלים
 י"ג שנים ויום אחד ותחלה נבאר ענין המוחין האלו מה עניינם :
דע כי אור' מזדוני' ופילידים פרנו' א' שלם מ"ס נמורות והוא פרנו'
 דק ורך ורוחני אלף שכל זה הפרזוף נקרא ד' מוחין דגדלות ז"א
 שהם חב"ד כליל מתרין עיסרין חסדי' ויצירות ועימד בסוד הציבור
 טדך אימא שילאה ואח"כ טולד ויוולא לחון ועימד למעלה מראשו של ז"א
 בכח' אור' למעלה ולא חמדיו וזה הפרזוף נקרא ללם שעליו נאמר
 ויברא אלהים את האדם בללחו ואמנ' סה' חסדי' של דרפת שבו מחפשיים
 כי כמג"ח כ"ה שבה כהיותו עדיין למעלה ולא כנגם חדך ז"א. ואחר
 שנילד ועמד שם ראה המאציל שאין כח בז"א לסבול כחוכו האור הנדול
 הזה ולכן רצה להלביש' חלפה חוך כהי' דאימא ואח"כ ע"י הלבוש הזה
 יכנסו חוך ז"א והוא התבונה הפלחה אח האור רוחני שלה מחוך כהי'
 שבה כלכד ועלה למעלה כחתי קומתה העליון והוא נחמדו הכלים של
 כהי' שבה נוף בלי נשמה לפי שלא היה כח בז"א לסבול האורות ההם
 של התבונה שהם למעלה ממדרגתו והלואי שיסבול האורות שלו שהם
 המוחין הנו' והף גם זה כהיותם מלובשי' ככלי' דנהי' דאימא כנו' והוא
 כנגשו האורות המוחין דז"א הנו' לתוך הכלי' דנהי' דאימא וכו' להם
 כבחי' איר וגשמה כי קו ימיני של פרזוף המוחין הנו' שהם חח"ג נתלכשו
 חוך ג' פירקין של כלי הגלח דאימא וקו שמאלי' דאורות המוחין שהם כג"ה
 נתלכשו חוך ג' פירקין של כלי היוד רכוכה וקו אמעני של אורו' המוחין
 שהם דעת ח"ת יסוד חוך כלי היסוד רכוכה כלכד וכו' לבדו נתלכשו אור
 קו אמעני כלו ואח"כ כנסו כ"ז טוך ז"א כמו שנבאר וזהו סוד זאת
 החוכה אדם כי יפוח באהל ודרשו חז"ל חין כחורה מתקיימה אלף
 כמי שמחיה ענמו עליה כי הנה חין קיום וחיות ואור אל ז"א הנק' תורה
 אלף ע"י התבונה הנקראת מ"י שמחיה ענמו עליו כי סלק' אור נשמה
 כהי' שבה ונשאר חמים נוף בלי נשמה כדי להלביש כהיב' אורות ז"א
 להחיותו ולקיימו כנו' אבל דע כי חין זה אלף כהי' שבה לפי שהם
 כנגםים טוך ז"א ועל ידם נשלמים פ"ס של ז"א כי הם מחש' נשפי' נופו
 של כו"א כמו שידעת בסוד קו המדה הנו' כס"ה כי הו' קליות דז"א גדלו'
 ונעשו פ' באופן זה שכל פרק פליון דנלח דאימא עם ב' פירקין שילאין
 דס"ב ע"א) וחסד של ז"א נתחברו ונתערבו ונעשה כלי שלם של חכמה דז"א
 כהל' פירקין ופרק אמעני דנלח דאימא נתערב עם פר' החתק דחסד ופרק
 פליון דנלח דז"א ונעשה כלי שלם של חסד דז"א כג' פירקין. ופי' החתק
 דנלח דאימא נתערב עם ב' פירקין תחתוני' דנלח דז"א ונעשה כלי שלם
 אל נלח דז"א כג' פירקין ועל דז' בקו השמאלי' דז"א עם היוד רכוכה
 וכן בקו אמעני דז"א עם היסוד רכוכה וזהו אדך ג"ס כהי' דהבו' נעשו
 נופא דז"א משם ועמהם נשלם ז"א כפ"ס שבו אבל הכתר של ז"א הוא
 מן שליט החתק דת"ח רכוכה והוא מן הכתו' ולמטה ואמנם לא
 נסתלק אורו ורוחניו מחוכו כמו שנסתלק מן הנהי' אמנם זה השליט
 של כלי דת"ח רכוכה עם האור ענמו שלה שכהוכו הוא כחי' כתר אל
 ז"א וחין כו חלק לז"א לא ככלי ולא באור באופן כי פיקר ז"א הוא מן
 החכמה שבו ולמטה ולכן זה הכלל הנו' נקרא של סם המוחין ולא של
 סם הכתר וכאשר יסתלק זה הכתר מפל ראש ז"א ישאר ז"א כבחי'
 ראש

(לח)

הנהרות וביאורים א) לפיל דף ג"ז ע"ד כדרת ד' עוד לפיל דליו ע"ד ודרת ח' יע"ג שער הכללים פ"ח שער מאמרי רז"ל דכ"כ הוא היה אומר כן ב' שנים למקרא
 וכז' יע"ג פ"ח שג"ה פ"ב יע"ג יע"ג יע"ג ככל דיבור יע"ג מבי' דהבז' פ"א ומשם כחזו כמה חילוקים יע"ג.

ראש שבו מן החכמה שבו ולמטה. גם כזה חכין ששם למה אין הכנה
 גמרה בחסד הי"ס דז"א לפי שאינו ממנו אלא חין ממנו לפי שגודע כי
 א"א (עין ע"ח שביה פ"ג בהג"ה מיהרח"ו ונפ"ה טה) הוא נקב' כחר
 של הי"ס אבל הי"ס של ז"א הם נמנים מן החכמה שבו ולמטה גם זהו
 הששם שאין הכנה של ז"א נעשה עד שנמרו י"ס שבו שיה מן החכמה
 ולמטה להסתלק ואחר כך נעשה בו הכנה הנה וכמו שיתבאר לקמן :
ונבאר עתה איד נכנסין בו אלו המוחין המלוכב' בנה"ל דחכמה
 הן ז"א נזמן הנה אחר ב' שנים של הניקה עד תשלום י"ג
 שנים ויום אחד הנה נענה בשלישית ללידת ז"א נכנס בתחלה פרק
 ההחן דנלח של החכמה בחכמה דז"א ופרק ההחן הדוד נשאר
 עדין למעלה כארם היינד במדרגת הסולם המוריד בתחלה הנלו
 הימניה ובשאר הנלו השמאלית כפיפה למעלה. ואח"כ נענה הרביעי'
 מוריד גם הנלו השמאלית פרק חתהון שבו לחן בניה דז"א. ובשל'
 ה' נכנס פרק אמצעי דנלח בחכמה דז"א והפרק ההחן יורד ונכנס
 בחסד דז"א. ובשנה ה' נכנס פרק אמצעי הדוד בבניה דז"א והפרק
 ההחן יורד ונכנס בבני' דז"א. ובשנה ה"ו נכנס פרק השלין דנלח
 בחכמה דז"א והפרק האמצעי יורד בחסד והפרק ההחן יורד נלח
 דז"א והרי נשלים קו ימין דז"א אבל דע כי בתחלה הבנה הו' קהחיל
 ליכנס קו אמצעי כי הנה קו האמצעי שהו' היסוד דחכמה אין בו
 רק פרק א' לכד והו' היסוד עלמו ומקומו למעלה בין חרין פירקין
 עילאין דנ"ל דחכמה ועוד י"ס בו בח' הסטרה של היסוד ששעורה
 שליש פרק א' בלכד והנה מקומו היא יותר למטה בין חרין פירקין
 אמצעים דנלח והו' דחכמה ולכן אחר שנכנסו חרין פירקין אמצעי'
 דנלח והו' נענה החמישי והששי נכנסת הסטרה הנז' בדעת דז"א
 בתחלת שנה השביעית ולפי שאינה מדה שלימה כמו האחרות לכן אינה
 לריבוי זמן שנה כמו בשאר הפירקין אלא חקף בתחלה יום שנה הו'
 נכנסת ונמלא כי בהיותו בן ו' שנים ויום א' החחיל חרין הדעת של
 ז"א אבל לא לבחרי וזכו סוד משאח"ל הפעיות מכן ו' שנים ויום א'
 מקחם מקח וממכר' ממכר במסלולין אבל לא בקרקעו' לפי שהמסלול'
 הם ו"ק דז"א המיטלטלין ומתפעלים מדין לרחמים ומרחמים לדין
 והקרקע היא כמל' בסוד אסתר קרקע עולם היחה ולפי שבהיותו בן
 ו' שנים ויום א' עדין לא נכנס בדעת שני רק השערה של היסוד שהו'
 בח' התפעלות הדעת למטה בשליש החחון דה"ת שהו' מן הי"ק
 וכן כל שאר הפרקים של נה"ל דחכמה אחר נכנסו עד עתה בז"א הם
 בכח' ששודים אח"כ לירד למטה למקומם ב"ק ולכן אין מקחו מקח
 אלא במסלולין עד שנכנסו בו כ' פרקין עילאין שהם המוחין עלמם
 והוא בתחלת שנה הו' שאז ביאתו ביאה גם באשה הנקראת קרקע
 כמו שיתבאר. ובשנה הח' נכנס פרק שליין הדוד בבניה דז"א והפרק
 האמצעי יורד נכנסת ופרק החחן יורד כבוד דז"א והרי נשלים קו
 שמאל דז"א. ובשנה ה"ט ויום א' נכנס היסוד עלמו דאימא בשות הדעת
 והרי נשלמו הנ' קוין' דז"א והרי נגמר גדולהו כי עתה נכנס יג' המוחין
 העיקרים שבנ' פירקין עילאין דנה"ל דחכמה בחב"ד דז"א ובאין הוא
 מקומם האמיתי וכבר הוא שלם לבחרי גם לדין שדע כי הנה ביארנו
 למעלה שהתפעלות ה' חסדים שים כפולין הנה של המוחין כבר
 נתפשטו ונתחלקו בחג"ה כ"ה שבו בהיותו למעלה של ראש ז"א בסו'
 א"מ ומלא כי כשנכנסו הנה"ל הנז' הן ז"א בכל פרק מהם שהי' נכנס
 ה' נכנס עמו החסד הראוי לאותו פרק ומלא כי בסוף שנה ה"ט נכנסו
 בו כל המוחין שלו והתפשטו בכל גופו בתקומות הראוים להם מתש
 וגם החכמה חסדים נמלאו מתפשטים ב"ק שבו כפי המקום הראוי
 להם מתש והרי הוא שלם וגדול בכל פרטיו ולכן מכן פ' שנים ויום א'
 ואיך ביאתו ביאה ובפרט כי עתה הורע בזה ממות הדעת וכבר
 עתה נכנס בו לבחרי וגם התפעלות ה' חסדים נתפשטו ב"ק שמהם
 פ"ב) הטיפה נמשכה גם זהו סוד למה מהחל' י' שנים ואיך מתחיל' לחנך
 את הקצין בקלם מלו' מדרבנן כמו בענין אכיל' ביה"כ וכיו"ל בזה האמנם
 עדין אינו ראוי למלות מן החורש כי אינו איש נגמור לפי שהנה הדעת
 שלו נחשט בתקומו ולמטה עד הו' של ז"א אבל עדין לדין לית
 דעת גם בכח חכמה בינה שבו כמו שיתבאר ושוד כי עדין אין בו

כח כלל כמו שיתבאר ולכן לדין להמתין עד נגמר שבו והוא כי בשנ'
 הו' עלה הארת החסדים המגולים למעלה בדעת עלמו ובשנה י"א
 עלה בבניה ובשנה שנים עשר עלה בחכמה ובשנה י"ג עלה בכח
 ואם תוסיף ד' שנים אלו של פ' שנים ויום א' הנז' יהיו י"ג ויום א'
 ואז הוא איש נגמור לכל דבריו :

ונחזור לבאר דרך פרט ענין אלו ד' שנים עמן ה"ט שנים ויום א'
 ואיך הנז' כבר הודפתך כי ז"א נק' אילנא דחיי לפי שדומ'
 אל האילן שאינו גדל אלא ע"י החסדים כמו שיתבאר למעלה וע"ש הישג איד
 אין הו' אלא נגדל אלא ע"י החסדים כמו שיתבאר למעלה וע"ש הישג איד
 ע"י חזרה למעלה נכפלים ונתינים בכל שפ' וספ' מהם מ"ס דז"א
 ומתחלקי' בבחי' שלישים **ונחזור לבאר** קצת בעניינים הנה נבאר כי
 בהיותו בן פ' שנים ויום א' כבר ה' חסדים היו מחולקים ומתפשטים
 בתפ"ה נ"ה דז"א ונדע כי ב' חסדים ושליש החסד שנתפשטו בחו"ג
 ובשליש שליין דה"ת שהו' עד החוה הם אורות סהומים חן בליש
 דנה"ל דאימא אבל שני חסדים ובני שלישים החחונים שנתפשטו בב'
 שלישים החחונים דה"ת ונלח והו' שבו הם אורות מגולים שילאו לחן
 מפי יסוד דאימא שסימו בחוה ולכן אלו החסדים החחונים שהם אורו'
 מגולים בלי מחנייה בלי יסודי' לירד למטה עד היסוד דז"א והנה אחר
 היותו בן פ' שנים ויום א' אחר ירדו אלי החסדים המגולים ביסוד דז"א
 ונתקבלו הם ואמנם בתחלה בשנה ד' הו' או היו בחב"ד ואח"כ
 בשנה הו' והט' ירדו בתקום הראוי להם שהם בת"ת ונלח והו'
 ואח"כ ירדו עד היסוד ונתקבלו גם ישמה לדין שחורו לעלות ממטה
 למעלה להגדיל את ז"א בד' שנים אחרות כנז' והנה הם נקראי' מ"ס
 שים כפופים לירד באורש האילן ומשם עולים הן האילן משע' למעלה
 להגדילו ואמנם סבת חזרה אלו החסדים למעלה הוא כנודע אללנו
 כי כל אור ישר היורד חוזר לעלות בסוד אור חוזר דומ' למי שמלך
 אבן אחת בכח חוק מלמעלה למטה שמתח חווק ירדתם במרו' למט'
 חוזרה לעלות עד מקום המקור שמשם יורד וכן כשבע המ' היורדי'
 במרו' למטה חוזרים לעלות עד מקום המקור שמשם ירדו וכן
 החסדים האלו הנק' מ"ס כאשר ילאו מפי היסוד דאימא שים כחיה
 דז"א מבלי מחניות בלי שיכנסו ירדו במרו' גדולה בחווק עד היסוד
 כנז' וחקף חוזרים לעלות למעלה בכח בלי שיכוב ואחור זמן וסודי'
 עד היסוד דחכמה מתקום שילאו והנה היסוד הזה הוא כחיה ושם
 היא ההחלקות פניול שתי זרועותיו ח"ג ואז עלה הארה אלו החסדים
 המגולים אל שני החסדים אשר בב' הזרועות והגדילום וכ"ז נעשה
 חקף כרגע א' בהיותו בן פ' שנים ויום א' כי מקום פניול הזרועות
 הוא ג"כ כחיה אבל עלייהם למעלה בריש דז"א שהם רחוקי' לדין
 המהות וזמן כמו שנתבאר בלריך ד' שנים אחרות :

ונבאר עתה ענין הגדלת ד' ראשונות בד' שנים אחרות ומה ענין
 גדול זה הנה נתבאר לעיל כי ע"י חזרת אורות החסדים
 המגולים נכפלו החסדים העליונים הסהומים כפלים ממה שהיו ועם
 זה הספיקו לכל ארבעה ראשונות שבכלם ימלא בחי' דעת דאור מגיל'
 והנה החסד שנחסד שהם ג' שלישי' נכפל והיה ו' שלישים ומתיישב נשאר
 בו ומתיישב עלו למעלה באופן זה כי ב' שלישים עלו בחכמה ושליש א'
 עלה במוח הדעת מלד ימין להאירנו כי סה"ס היא אש"פ כנס הוא
 בחי' דעת ועד"ל החסד שנכנסה נכפל ומליו הספיק לשלמו ומליו שהם
 ג' שלישים עלו ב' השלישים בבניה והשליש בדעת בלד שמאל כפיטרא
 דנכורה שבו ומלא כי עלו בדעת שליש מחסד שנחסד ושליש מחסד
 שנכנבו כרי שהי' הדעת מכריש בין חכמה לבניה כנודע עוד לדין שדע
 כי הנה אלו האורות של החסדים החחונים המגולים השלי' למעלה
 כנז' יש בהם ב' בחי' כי הנה האור ההוא מתחלק ונכנס קלחו בתוך
 היסוד דאימא מתקום שילאו ודרך שם חוזרים ועולים כפנימיותו
 עד למעלה בחו"ג ובחור והרי זה בחי' אור פנימי ושוד קלח האור הנז'
 עולה למעלה בבחי' אור מקום מחוק אל כל הכלים דנה"ל דאימא כנז'
 קוים בינם לבין עולם חלל הנלגל' דז"א עלמו **ונמלא** כפי זה כי יש בחי'
 דעת מגולה בחון ליסוד דאימא בסוד אור מק' שבו כנז' והרי עתה
 היא הגדלה ממש וגלוי נגמור אל הדעת שהיה סה"ס בתחלה כנז' כי

לכן הולך עניית האור הזה גם כדעת אפי"פ שהוא האור של האור
 אה וממנו יאז ויבדאי שפינו אור מקי' הוא גם כמ"ב שבסוף הנה"י
 דאימא וגם כהם שיך הגדלה ז"כ אפעס זה יתבאר חרוך קושיא
 ס"ג) אחרת והיא כי אלי האורות המגולי' שחזרו' לפלות לבגדיל כנו' והנה
 כשנכנסים שני' אל הך נה"י דאי' הרי חזרו להפעלם הראשון ויאך בהם כח
 להגדיל ועם הטעם הנו' יחורך כי קהים מקיף בגלי' מבחין יקלח' נכנס
 בסוד חו"פ וזו אור החלק העלה עובר דושי' הכל' דגה' עד אהי"פ
 שלהם שנכנס עמה וגם עד אורות המוחין עומם הפנימי' ופנים אורות
 אלו עם אלו ומתברר הארחה לאיך ופי' כן נגדל ומלכד טעם זה גסי"ש
 טעם אחר באורות הנכנס' בפנימיות הנה"י והוא כי אחר אשר החסדי'
 הם נחגלו למטה נתפשטה הארחה ממה שהיתה נבחלה ביהו"ט
 מכוסים במקום לר' ונתרבה ונגדלה מאד יותר מאשר היתה נבחל' ואחר
 שנתפשטה כל לרבה ונתחזקה הארחה נבחלית האור העלה אשפי'
 שחזרו' למקום שהם אינם מתחשבים ואדרבא כשנכנסים לא די שהם
 גדולים אלא שמתדילים את החסדים הסתומים גם הם ועל ידי כן אין כח
 בכלים דנה"י דאימא לסבלם ומתרחבי' ממה שהיו בסוד פסוק הרחיבי
 מקום אהלך יגו' ודע כי במלוא בהטלותהך את הנרות בענין חזרת חמס'
 הנבירות שביסוד טוקב' דויא להגדילה נבאר הטעם השני הזה. אבל
 הטעם הראשון לא שיך בניקב' לפי שאינם חוזרות בנ' הקו' רק בקו
 האמצעי בחיבו בלבד אבל בו"א שטולי' החסדי' מחיך כל ג' הקו' כנו'
 שיך האי טעמא ואחנם נבאר למעלה למה ירדה החסדי' אינה לרובה
 זמן וכן בחירתם עד מקום הדעה אבל בעלות' מן הדעת ולמעל' לריך
 זמן ד' שנים כנו' אבל הענין הוא ג"כ לפי שאלו החסדי' העולי' כבר ירדו
 בראשונה מן הדעה ולמטה בו' קלוות ונתפשטו גם ולכן גם אם הם
 חוזרים לעלות עם במקום התפשטות' בו' קלוות כבר היו עם דרך ירדה
 אבל בכח וחזר' שהם עולים עמה מחדש לבגדיל לריך זמן והרי נבאר
 שפיר זמן עליית החסדים נבח"ד שהם ג' שנים אחרי' אחר ה"ט שנים
 ויום אחד והרי הם שנים עשר שנים ויום אחד:

ועתה נבאר ענין הכתר הנעשה בשנת ה"ג ונחלה נבאר מה
 ענין הכתר הזה הנה כבר החלטנו למעלה נבחלה הדרוש
 הזה לבאר ענינו כי שליש האחרון של הת"ה דחבונה מן הסביור ולמטה
 בבחי' הכל' עם האור שנתיבו מן ההבוי' עומה הוא הכתר של ז"א חמס
 ואינו כמו הנה"י של החבונה שהכל' הם שלה והאורו' הם המוחין דז"א
 כנו"ג וזוה הבין מעלה הכתר כי אשפי' שאין בו מוחין הוא מעולה
 במאד מאד מן המוחין דז"א לפי שהוא מן הכל' והאור של החבוי' עומה
 ולא עוד אלא שהוא מן הת"ה שבה ויודע כי הגדוע שבהבונה גדול מו"א
 מה שאין כן במוחין שהם מן הז"א ואין בהם רק הכל' של נה"י דחבונה
 לא מן האורו' שבהם. וכבר נודע כי הכח' הוא בחי' חו"מ והיא קרקפתא
 ונגלגלה דריבא הסיבבה ומקפת על המוחין אשר בתוכה ויודע כי האי
 נגלגלה אחקרי חוורא דריבא וזו החוורהא שהוא ענין הכתר עלמו
 נמשכה ומתפשטת משל המוחין עד מקום החזה של ז"א כי גם כן
 מסתיים היסוד דאימא כנודע זה מבחין וזה מפנינים וחופפת וסובבה כל
 הראש והמוחין עד סיום הנרון ומשם ולמטה אינה מתפשטת בזרועו'
 רק בקו אמצעי לבד עד החזה מלך האחי' ועם החלה רישא דטוקב' דז"א
 רחל וזו החוורהא נמשכה גם עד ראש רחל ונעשה מסוימה כתר אל
 רחל ג"כ ונמלא כי כל בחי' זו החוורהא המהפסקת עד החזה הוא בחי'
 הכתר דז"א והוא בחי' חני החסון של ח"ת דחבונה שהוא חלל כהו"ו
 ונמשכה בו"א עד החזה שבו וראשו של ז"א נכנס לכוך החלל הוא
 ונמלא מוקף ממנו וזהו סוד צ"מ המשחמשים בכתר אחר והם ז"א אשר
 בכתרי' שלהם נעשים מן חני הכח' דחבונה שהוא כתר אחד לבד ואחל'
 צהייתה עמי אחר באתי' נמלא כי כל הכתר הוא אליו אבל הכתר שלה
 הוא מן סיום הת"ה של החבוי' בלבד אבל כאשר היא חוורה עמו פני'
 צפני' שאו היא גדולה כמוהו ממש אז יהיו שניהם משחמשי' בכתר אחד
 בהשוואה אחת: והנה אחר שהכתר הזה נתפשט מעל ראש ז"א וירד
 והלביט את ראשו ונתפשט' עד החזה מאחוריו ונעשה גם כהר אל נוקבי'
 כנו' גם לריך שיפעל אליו הארת החסדי' המגולי' ע"ד שעלו בכל המוחין
 הגהות וביאיריל א) לשל דניר נדרה. הדעת דק' פ"ל ע"כ וע"ג לקחן דס'

כנו' וזה עניינה כנה הכ' שלישי' של החסד שנת' דז"א המגולי' נכפלו
 ונדלו אחר שנחגלו ונעשו ד' שלישי' וכן שלישי' העליוני' הספיק לב'
 שלישי' הת"ה וכן השלישי' החסוני' נחלקו לשני' והשלישי' האחד ניסן
 לכהר דטוקב' דז"א המכוינו' עם ממש באחר והשלישי' האחד פלה לחסדי'
 בכתר ז"א וגם זהו סוד צ"מ המשחמשי' בכתר אחר כי מן שלישי' אחד
 הסחחון לבד הספיק שנגדל וניסן חזיו לכהר שלו וחזיו לכהר דטוק' והנה
 בעלות זה השלי' הנו' אל הכח' שבהנה הוא עובר חלה דרך השלי' השלישון
 של הת"ה בחקי' הכסוי' ומאיד בו וזו גם השלישי' הכוא נגדל לב' שלישי'
 והשלישי' האחד מספיק לעלמו בחקומו והשלישי' האחר מחבבר עם השלי'
 שעלה עם ושניה' יחד עולי' למעלה עד הכח' דז"א והרי אידך גם כן ניסן
 אור דעת המגולה בכתר שלו ופחה נסויה אל החז"ד כי בכל אחד מהם
 יש בחי' של ג' שלישי' דחסד המגולה אחר שנכפל אבל שרבו מעיקר' איש
 ע"ד) אלא שלישי' אח' לבד ופחה לרי' לידע למה בארבו' ראשוני' שה' בחז"ד
 לא פלה רק שלישי' אחד בכל אחד מהם ולמס' בו' קלוות ז"א יש בכל אחד
 שני שלישי' כנו"ג והטעם הוא כי אין המוחין ממש לריבים הארה כ"כ
 כמו שלריבי' בו' קלוות וזה מבוואר. והנה עמה יש שני בחי' בכתר האחד
 הוא בחי' הת"ה עלמו של החבונה כלי ואור שברוחו שהיה נבחל' על
 גבי ראש ז"א שהם המוחין שבו מבחי' נה"י שלה שנגמר כניסת' וקניסם
 בחשלים י"ב שנים ויום אחד כנו' ונמלא חני החסון של הת"ה שבהבונה
 ריבון על המוחין דז"א ועמה נכנס הי"ג נתפשט וירד והקיף את
 המוחין בכותרתם עד מקום החזה כנו'. בחיל' הכ' עליית שלישי' החסד עד
 הכתר וגם זה נעשה בשני' הי"ג עלמו לפי שהכל נעשה בבה אחת כי כפי
 שיפור ירדת הכתר עד החזה כך עשור עליית החסד מן החזה ולמעלה
 שהוא מקום הסתו' וזה מחליל לירד וזה מחליל לעלו' ולכן שניה' נעשי'
 ביחד בזמן א' ולא בזה אחר' ואם החבבר שנה זו עם הי"ב שני' ויום א'
 הרי י"ג שנים ויום אחד: גם יש טעם כי הנה השלישי' החסון שבה"ה
 הנכפל ועולה עד שלישי' העליון שבה"ה כנו' לריך עכוב זמן יותר וזה
 הוא בחי' יום א' היהר משנת י"ג אבל עלייתו עם השלי' העליון שבה"ה
 חמס עד הכתר הוא שיה ירידת הכתר עד גם ושניה' נעשים בשנה
 השלשה עשר כנו' והרי נבאר גדול ז"א עד חסלוס שלשה עשר
 שנה ויום אחד באר היטב:

ונבאר עתה ג' הקדמות נכללים בזה הדרוש הנו' הח' הוא כי זה
 שביארנו לריך זמן רב של י"ג שנים ויום א' להגדלת ז"א
 אין זה אלא נבחלה בריחת השולם כאשר נאלל אבל מלא ואלוך נעשה
 הגדל' זו כנעט א' וכמו שנתבאר אללנו בשער ההפלות כי בכל הפלה
 וחסלה נגדל הז"א כנעט א' בנרבת אבות כנו' עם שכל חפלה בלום
 לו מוחין אחרים חדשים ונגדל. הבנית היא כמה שביארנו לעיל כי
 ג' חסדים פחות שלישי' המגולי' הם יורדים עד היסוד אבל שני הכוד'
 ושלישי' העליוני' המכוסין עומדים למעלה במקומם ודע כי הלו הנו'
 פחות שלישי' המיד הם עומדים בתוך היסוד אבל כאשר הוא עה היונו
 שמדווג בנוק' אז כל ה' חסדים יורדים ביסוד. השלישי' הוא כמה שכ'
 לעיל כי החסדים אחר שיורדים ביסוד חזרו' לפלות למעלה ולריך
 שחדע כי כל אור ישר היורד יש לו אור חוזר ועולה כנודע ונמלא כי
 גם המוחין דחו"ב דז"א יש להם אור חוזר ממה למעלה ומתפשטים
 ממה למעלה אלא שענין חזרתם הוא באופן אחר כי מה שביארנו ענין
 אופן החזרה כזו הוא בענין הדעת בלבד אבל ענין חזרת אור המוחין
 ממה למעלה אשפי' שיכנה עם כ"ז נא קבלתי עניינה ממורי זלכ"ה.
 והנה פסם אח"ה שממתי ממורי ז"ל כי היום האחר הניסוף כל הי"ג
 שנים הוא זמן ירדה החסדי' שכין שהם מגולי' בלי מחליתו כלי
 המתכבד ירידהם לכן ביום אחד מספיק להם לירד ואינו לריך שנה
 המימה גם שממתי ממנו כי ירידת הכתר שהוא חני החסון דת"ה דאימא
 הוא בחי' יום אחד הנו' לפי שאינו נכנס חוץ ז"א כמו שנכנס' שאר המיחין
 שבו אמנם הוא יושב על ראשו של ז"א ואין לריך עכוב זמן רב:

דרוש א) ט"ו בשעור הכתר דודא כמה הוא
ואחר שנת' ענין ההפרכ שיש בין הכח' אל המו' לריך שנבא' ג"כ שער
 הכתר
 פ"ד ע"ה שפ"א ס"ב ופ"ג וכו"ה ס"ה יפ"ו ונכ"ה גם דרני בלום דמ"ח ע"ג.

בארכוס עד הרושיות לכאן ולכאן אבל כ' הספדי' האלו בעלמ' אינם יכולי' לפעור במחיות ולכנס ברושיות אמנם הם עומדי' עם תוך היסוד דאימא תמיד ומכס נוקבה הארת' ויבזרה דרך מחיות כלי היסוד אל הרושיות ומלא כפי זה כי כ' הספדי' ושליש העליוני' הם עומדי' עם ביסוד דאימא מלונבי' וסחומי' בחוכו וב' הספדי' וב' השלישי' הם לבדם שינאלי' מפי פסרת היסוד דאימא הנספק בחזה דז"א ומכס יולאלי' וכן שלישי' מהפסטי' נב' שלישי' תחתוני' דת"ת דז"א בלי כסוי כלי כלל מן היסוד דאימא אלא בגלוי גמור וב' הספדי' האחר' מהפסטי' נגלה הוד בגלוי גמור נ"כ כנו' וז"א מקבל ההארה שלהם בלי מסך ומחוי' כלל אמנ' לריך שדע כי הנ' חסדים פחות שלי' המנולי' לא נתפשטו בת"ת ונלא יהוד דז"א חקף אחר שינאלי' מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שיררו עד היסוד הם ונס ה' נבו' וכשחזרו לעלות למעלה אז נתפשטו במקומ' כנו' וזה ביאורו הנה כהיות שאלי' החסדי' היו בתחלה למעלה תוך היסוד דאימא דחיקי' בתכלית מחמה האירוס העליוני' של החי'ג אשר עם ובפרט כי פי היסוד לר' בתכלי' והנה הספדי' הם מים וכשיולאלי' בדוחק עלום חקב לר' מאד ונחל המי' שוסף ועלים יולא ממנו לאויר מנולה כלי מחיות יולא בכח חזק ובמרוגה גדולה כטדע מן המי' המקלחי' דרך נקב לר' לגלגל הרימי' הטוחני' חטים ולכן חקף מכח חזק מרוגה' יורדי' דרך קו אמנעי' ביושר עד היסוד דז"א ואינם ניסוי' אל הדרדי' להפסע במקומ' נגלה והוד. והנה כאשר ירדו לתוך היסוד דז"א נודע הוא שהיסוד כלול מ"ס שבו וגם הם עשוי' בליור קיים ימין ושמאל ואמנע ע"ד הספי' הנוללות כל הפרעיק' כטדע וזה הבין מה שנה' אליוני כי היסוד נק' כל לפי שיש בו כלליות הגלגל מן ה' חסדי' שנה' קלוה עליונו' ממנו והם חנ"ת נ"ה וא"כ מוכרח הוא שיהיה בו ביסוד מקום לקבל כל ה' חסדי' האויג' אינם יורדי' בו רק ג' חסדים פחו' שלישי' המנוגלים כנו' אשר מקומ' הוא בת"ת נלא היוד ילכן כשיורדי' ביסוד יורדי' במקומ' הראוי להם שהם בת"ת נלא והוד שבו בלבד וכשארזו חיו' ושליש עליון דת"ת שבו פניו וריקס כלי חסדי' והנה חקף אחר החסדים אין הנבו' מתחיות לרד עד שיחזרו החסדים לעלות אמנם חקף הנבו' רגיה ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מהפסטי' בז"א לפי שבת"ת ושליש עליון דת"ת כנר שם נהפסטי' החסדי' ואף לנבו' מקום להפסע שם ומן החזה ולמטה שהוא מקום מנולה אינ' מהפסטי' שם כנו' בענין החסדי' ולכן יורדת אל היסוד ועוד עזש אחר כי החסדי' דיכרין ומהפסטי' שם בז"א והנבו' נק' ומהפסטי' בנקבי' ולכן יורדות אל היסוד לנאח מכס אל הנקבה כמו שיבאר במקומו והנה כשייולאח מן היסוד דאימא אינם יולאח בנייר ג' קיים כי המקום לר' ודחיק ואינם יולאח אלא ח' לא' והעליונה התשוב' מכלס הנק' נבו' חסד השימרה בתוך יסוד דאימא למעלה מכל' היא יולאח בתחלה ואחריה יולאח נבו' הנבו' ושימרת למעלה ממנה ועלי' נבו' הת"ת ועליה נבו' הנלא ועליה נבו' ההוד והם שימרות ו למעלה מוז נבו' ההוד למעלה מכלס וגבו' חסד למטה מכלס וזה הוא עד שמתנישי' ביסוד דז"א ואח"כ כאשר הם נכנסות תוך היסוד (פ"ג) דז"א הם מהפסטי' עם בליור קיים אשר שם כנו' ולא נבו' החסד שהיתה החתונה מכלס היא יורדת למטה מכלס בנחי' ההוד אשר שם ביסוד ושם שינעם בחסד של ההוד שירד שם כנו' ל ונבו' הנבו' נכנסת נגלה שביסוד נמקי' ששומד החסד נגלה וגבורה הת"ת נכנסת בת"ת שביסוד במקום ששומד החסד דת"ת ונבו' הנלא נכנסת ננבו' היסוד הריקניתי מן החסדי' המכוס' וגבורת ההוד נכנסת בחסד היסוד הריקני' ג"כ מן החסדים המכוס' ונמלא כי ג' נבו' העליונות פחות שלישי' עליון שהם נבו' החסד נבו' ת"ת הם מהפסטי' ומהפסטי' עם ג' חסדי' החתוני' פחות שלישי' עליון שהם חסדי' הת"ת ונלא והוד אשר ירדו שם ביסוד כנו' והם מהפסטי' הדינים שננצלו פ"י רחמי החסדים בהם אבל כ' הנבו' ההתחונות ושליש שהם נבו' הנלא וההוד ושליש הת"ת שלא נתחברו ביסוד שם החסדים כלל כנו' כשארזו בלתי מחוק

והרי אך ג' נבו' פחות שלישי' נמחקו ע"י החסדי' דרך ירידה קודם שיחזרו החסדים לעלות למקומם כמו שיבאר :

ועתה נבאר חזרה החסדים התנוגלים למעלה הנה נודע כי כשנודע המים חקלה בנח גדול למטה כשפוגע בקרקע מכה הנאחז העלמה שם חוזר ושולה למעלה וכן אלו החסדים שינאלי' בדוחק גדול מפי היסוד דאימא למעלה וירדו בחזק ביסוד דז"א ואין שם עוד מקום לירד הנה מכה נפילתם שם חזרים ועולים למעלה עד הניש' אל מקומ' הראוי להם כמו שנת' וכמי שביאר. ונבאר בתחלה סדר עליית' מהחסי' היסוד דז"א עד שינאלי' ממנו למעלה במקומם הנה נת' כי ביסוד יש עם ליור קיים ושם נהפסטי' הנבו' והחסדי' כ"א במקומו כנו' והנה אלו החסדים כשעולים חס' יעלו כפי בחי' מקומם דרך הקוי' נמלא שיחזרו להאיר אור שני חוזר ננבו' אשר במקומם שכבר נתמחקו פ"א דרך ירידה ונמלאו ממומקות ב' מחוקים ועי"כ נחלם נח החסדי' העולי' מלהמתיק את הב' נבו' ושליש שלא נתמקי' בתחלה דרך ירידה ויהיו ג' הננידות פחות שלישי' נתמקיס פסחים וב' הננידות ושליש כלי מחוק כלל והענין הוא כי כאשר או"א הולירו אלו החסדים ע"י זיונס כטדע נתנו בהם ששור אור כרי' שיזבלו להמתיק את הדינים שנגבו' מחוק א' וגם שיזבלו להגדיל את ז"א כלי דרך חזרה ועלייה עד הכתר שלו כטדע כי הם המגדילים את אילנות דהיי' ואם המתק היה גיהן כלו אל הנ' גבורות לא יהיה כח בחסדים להמתיק את הב' גבורות ולכן הוכרח שהג' חסדים התנוגלים פחות שלישי' שהם עתה ביסוד דז"א כשחוזרים לעלות עולים ביושר דרך קו אמנעי' שהוא הת"ת שביסוד ואחר הנישם שם מהפסטי' לג' קיים ועלו דרך התג"ת שביסוד ולא פגעו בב' הננידות ושלישי' השימרות שם בלא נמחקו חלה ונתמקיס עתה באלו החסדים העולים דרך חזרה ונמלאו ב' הננידות אלו ושלישי' נתמקי' דרך עליית החסדים והנ' גבורות פחות שלישי' נמחקו בדרך ירידת החסדי' ואחר שינאלי' אלו החסדי' מן היסוד דז"א כלפי מעלה נתפללו אלו החסדי' ועלה הח' בהוד דז"א והא' נגלה דז"א וב' שלישי' החסד כב' שלישי' ההתחונות דת"ת דז"א כי כן דרך העשן העולה למעלה או השלהבת כשעולה באייר מתחלק ומתפלל לנדרים והרי נגמר ההפסטי' ה' חסדי' בתנ"ת נלא יהוד קלחם דרך ירידה וקלחם דרך עלייה ונמלא כי כשירדו הננידות בתחלה ירדו א למעלה מוז וכשנכנסו ביסוד נהפסטי' בדרך קיים אבל החסדים כשירדו ירדו בדרך קיים וכשחוזרים לעלות עולים כשהי' בחי' כי בתחלה עולים זו למעלה מוז בקוי' ישר בת"ת שביסוד ומשם ולחפלה מתחלקות לג' קיים כנו' ועיין בדרוש הניזית כי שם נחב' שבתחלה יורדים הננידות ואח"כ יורדים החסדים הפך מן הנו' כאן אבל העיין גם בדרוש חשלו של אר"כ כי שם נח' שפתאו נרם לזה שירדו הננידות החלה ודע כי עיקר כח החסדים המנולי' להגדיל את ז"א הוא פ"י ירידתם ביסוד לפי שיורדים שם במרוגה בכח חזק וע"י ההכחה נכתמים ונכתמים ומתחלקים לננידות כדי להאיר את ז"א אח"כ בעלייתם כנו' וזהו סוד פסוק כחתי למאור כי ע"י החסדי' הנק' שמן שנופלים ביסוד דז"א נכתם וכתם שם להאיר בז"א וזהו כחתי למאור שהוא להאיר בז"א הנק' אור בסוד וטורה אור כנגד הנקבה הנק' נר בסוד כי נר מלוה אמר להסלות נר תמיד כי ע"י חזרת החסדים למעלה נגדלת גם הנקבה דז"א כמו שיבאר במקומה בע"ה גם זהו סוד של הפסוק דכתיב יש מפור ונוסף עוד שהוא סוד הגדקה שהם החסדים שנכתמים ומתחברים ביסוד לניניעות ועי"כ ניסף עוד ונגדלים כנוכר לשלי' :

דרוש י"ז א) בענין הצלם של המוחין דגדלונו

ענין כללם של המוחין דגדלות באר היטב כבר נבאר כי המוחין האלו הם פ"י זיוג או"א שהורישו טיפת זרע ומהם נעשו אלו המוחין ואין ספק כי מבשריני נחזה אלוה כי מטיפה זרע נולד ולד שלם פ"ד) כרת"ח איברים ונמלא כי אפ"י שאנו קוראלי' לסיפה זו מוחין דזרע אינם

הגדרות וביאורים א) כל דרוש זה פ"ן נפ"ה שניה אשר דרושי כלל דרוש א' ישפ"כ וע"ד ישיין פ"ס ככל דיבור כש"ס על פ"ח ישיים לפיל דף ר"ט פ"ג דרוש פ' וכפ"ח שניה פ"ח בס"ך לדרוש זה ונפסין יסוד ופסיה הנמשכים עם המוחין פיין לפיל דף ל"ה פ"כ שער הגלגלים פ"ה.

הוא פ"י דורמיטא גזכר לרז'ל כסוד ופל ה' אלהים תרדמה
 (ב) על האדם שהוא ג"כ כסוד מ"ט אלוליו כמות ק"ט שפל
 המטה וחזרת הספלה של שמריה בקבל רס שאו מפגליו נס
 החסדים שנתמ"ח ד"ח ועי"כ גדלנין יפקד ודחל ושלני עד
 סס למעלה עד מנת"ח ד"ח וסס נתבאר טפס הדבר שגגה
 פנה כסוי החסדים הכס ד"ח צומן נבאר הפליוני יודת
 ודובלס על האפרוחים למטה ועי"כ היסוד שלה הוא למטה
 וחס מפכסם בתוכה. אמנם כשאנה רובלת על שמיס רק על
 הבת לבדה לגדילה כסוד וכן ה' אלקס אח הלל אז אינה
 רובלת רק אקופס ושומרת כדרכה וזו היסוד שלה נתון בחלום
 בין ב' פרקין קדמאין דל"ט שכה אשר הס בח' עי"כ ד"ח
 ויסיוד כסוד הדעת ד"ח. אמנם כב"ט האמנים דג"ט שכה
 אשר הס בח' עי"כ ד"ח אין בחלומס יסוד של אמא מניע
 עד סס. ומלל כי כל החסדים של ת"ס (ג) ד"ח הס מגולים
 בלי כסוי יסוד אמא ודס ה' ח' של גלי חסדים שנתמ"ח
 ד"ח והוא כאשר אינה רובלת רק על סנקבס לבדה לגדילה
 כ"ל. ומן הב' הוא כסוד מוספס שנס כמבאר אלוליו שאו
 עולים ג"ט נה"י ד"ח למעלה ממקום נתמ"ח ד"ח וזו בסבת
 רבי האצרות אשר סס נבקע עלי היסוד דאחא וזו ממגלי
 החסדים דחג"ח ד"ח ג"כ. ומן הב' הוא בח' מלח מלכ
 ופריעה חסו הענין

סוד מצות בירה ופריעה
 דע כי במלח ו' יס ב' זכרים הא' הוא כריסת הערלב
 אשר סס אשר אז יס אונאה פחוס משתות כ"ל ואח"כ על ידי
 הפריעה יס אונאה יסר על שתות ומעלה גם השלים פעליון
 של חסד דח"ס זה פרט ופוס ביאורס. הכס נתבאר בזוטר ויקבל
 דר"ג ענין הקליפת ויך יס קליפה דקב הנקרא קליפת עוגם
 כענין חסמל מתוך כלל כדון יוקרי חסמ"ל ח"ס ואלמני מ"ל
 מכו מ"ל כדאמרנין מל יוסעפ וט' ואי"ט שאין כאן ביאור
 נאמר בקילור עניט. כי הכס בחלום פרס שיפסשו החסדים
 בז"א נוי"ק כנה או הערלה שכו קלי' טנה חופפת (ד) וגאחות
 סס ביסוד שלו סביב וזו טנגה לו סביב ושרכס הוא מן סעור
 השמאלי שביסוד שסו משפיע סמוכותו וסופכן לחון לזיוס מון
 לחיטוים ולקלי' כמבואר ככת"י מורי אל"ט בענין מאמר בני חס
 (ה) ועפרון חסתי ועי"ט. וקליפת טנה השרשח בניעור ג"ל
 נאחות סס וסבבת אח היסוד הקדוש ונקרא ערלב וזכיוס
 ערלב ו' חופפת על היסוד אין החסדים יודין עד היסוד כדי
 שלא ינקו הקלי' מהס ולא יחאצו כצורות גדולים הכס ועי"כ
 לא די שכה לא ירדו עד היסוד אלל אח"י ככ"ט העולה למעלה
 שהוא כב"ט תחתיוס נתמ"ח ו"ט ד"ח אשר חסס ומלמס הוא
 מקיס מעולה כ"ל כיון שאין סס מחיטת כלי היסוד
 דאחא לכן אינס יודין וטפלנין עד היסוד כנידע ועי"כ סס
 נשארס למעלה כשרס כדעס ד"ח ואינס מספסטיס למטה

שכס כרניס האמנס יס סכה א' המונעת ענין חילוק זה והוא
 מה שהקמט כרשית דרוס זה והוא שה' גבורות אשר
 כים ד ו"ח סס כוקעים מלך האחר ומתקן בדעת רחל נוקבא
 נערפ וממתקס החסדים אח הגבורות וגשארז ממותקות ולא
 יכה דיקן קשים מלך חוקיס. והענין כי יודין החסדים
 כמחפסנין מדעת ז"ל מד היסוד דליס כערפ ומכס סס כסוד
 כגלס כמתקן היסוד כמחולס וממתקס אח הגבורות אשר סס
 ע"י הארסן (כ"א הכאחן) אז כירידס. דע כי אין כח כ"כ
 בחסדים להאיר בגבורות ולהמתקס אלל כזיוחס מגולים כי
 אז אין להס מחיטת כלי של יסוד אמא כדי שיפסכו ולכן
 יודין עד היסוד (א) למתקן הגבורות אשר סס וכנה סלס
 א"ח שימחקו לסכה כ"ל לפי שאין כל החסדים מגולים רק ג'
 חסדים פחוי שליס שהס גלח חוד ובי' שליסיס תחתיוס דח"ט אבל
 כ"ח של ח"ג ושלס עליון דחסד דח"ט אינן מהגלן ואין כהס
 כח למתקן הגבורות ונדלדי כי אין יסלן למתקן יוסר משישרס
 שכה ג' גבורות פחות שליס ובלל סה מן כרלוי שימתקסו
 ג' גבורות שלימות ולא יסו חסרות שליס אמנס א"ח כן א'
 לא ככתגלות גם השלים פעליון של סח"מ וזו יסו ג' חסדים
 שלחיס מגולים ומתקן ג' גבורות שלימות כחליות המתוק
 (ב). אמנס לזיוס הדבר ק' א"ח יסרד כל חסד שנתמ"ח
 למטה כב"ט תחתיוס סט כדי שיכה כולו מעולה לפי שאו
 יסס כלי של סח"מ ככת"י שליס עליון ריק מן הארת החסד
 וענין זה לא תקרא אינאה יוסר משתות רק גריכס ממש אבל
 כוונתיו שיסאר שליס פעליון של אור חסד כמקומו כגלי ת"ח
 ד"ח בשליס עליון אלל שימגלס סס ויסר כסוי כלי היסוד
 דאחא אשר סס מפליו יוסאר מעולה שיסאר שרשו סס ובאריתו
 פד ותאיר למטה ביסוד גבולו ואו ימחקו ג' גבורות שלימות
 כ"ל. ואמנס נמלח כי זיוס ככת"י כ"א סכו ח' נקדוה מכוסיס
 למעלה ר"ח מעולות למטה הוא נקרא אינאה פחוס משתות
 חס סרד הוא חמד (ג) ויס פעמיס שיש אונאה יוסר משתות
 והוא מלאח חזכ כ"ל שמעלה גם שליס עליון סלו (הודד
 למטה) וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מקח לפי
 שאיט מקדוים אלל נכסעל אח"כ ואיט מחקיס אלל כשלס
 ומניס לבר אשר נבאר כפי"ט :

פרק ג סח

וארו כס ג' ומניס אשר מעלה גם שליס פעליון ותמטי
 פ"ח מחיורי ולה ס שלא די שליס עליון מעלה או אלל
 אף גם כ"ח אחריס של ח"ג מסגליס נמלח כי כל סח"ח
 מעליון ו"ח שממטי דרך סחס שמעלה גם שליס עליון דח"ט
 ולא הזכיר גילוי כ"ח כרלשוניס של ח"ג וכחשכיל יבין מעלמו
 כפי אשר נבאר (ה). כנה ג' ומניס המכר כס אלו א' מהס

**הגרות וביאורים (ה) פ' דני כמותות סס איחיס כר"ט שגבולס גם כ"ח של חו"ג הוא ככת"י דורמיטא וחזרת הסכל ככ"ט וכן ככת"י ג"כ סהא
 כסוד חוקסס כנה כ"ל. והפוסס כי סכו דון סחס ולא כסוד כ"ח דח"ג דוכנ ככת"י פילס וסריפס שאו לא מעלה רק שליס פעליון
 ו"חס ולא חסדים וחזר וכן פירס ככ סרי"ט וסוס. שכן סקון : (ב) פ' סכפוחן אשר כיו פלונכס ככת"י דלפס ופלונכוס כון ח"ח אשר אז כס פחוס יוסר
 דלפ"ט כתיב ד"ח פרה כנה כסוד כרלסס כ"ח סלס כרלסס על כ"ח סכפולקס כ"כ דלפ"ט סקוד ז"ל ונימס (נוקבא וזו סכפולס כ"ח חסדים כ"ח גם כספולקס
 דח"ג כ"ח כענין חזרת סכפול (כיון סכפול דוכ"י כ"לסס ר"ג פ"י סכ"ג ודודוס כספולס פ"י סכפולס חכככס ודודוס ר"ח פ"ח וסכפולס כ"ח כ"ח סל
 סכ"ג וכן כי חללס ס"ל). שכן סקון : (ג) ר"ח תמ"ח : (ד) כדכס ו' נקרא שרס דיניס ככ"ט ככ"ט כדכס דיניס ויטול וענין סל"ט פ"ס : (ס) שרס יוסר
 ככ"ט ז"ל סכסס כדככס סכפול סכפול חס"י ד"ח פ"ח :**

אוצר החכמה

אה"ח 23590

יפה שעה

עיס אונאה כיוצר מחשות והוא מילוחס כה סמנהלס גם שליס פעליון סלו
 וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מקח כו' ו"ח מאמר שאין
 חסדס עמלו יוסר אלל כרלשו וטול נשאר כמקומו כמו שכיב כשכ"ל
 הארת כנמלח נקרא ביסול מקח סדרנא זה ככנה זה אינו חסד כוא
 וי"ל כי חסר טובל כי כל מה סהוא מבטיס (ורלסי) למתס חס כמו
 למעלה וענין זה כתב רז"ל כשער א"ח פ"ב. אלל כק' וזכס זה נקרא
 ביסול מקח לפי מ"ס רז"ל לעיל פ"ס ביסול מקח ר"ל חזרת החסדים
 כמקומוס כרלשון למעלה כשרסס כדעת כיון כנחלק כמעות וכל ג'
 אפניס ככתב רז"ל לקמן ככ"י כיון כעני שליס פעליון דח"ט כיון כעני כל
 ה"ח כל זה איט חזרת החסדים למעלה כשודרס אלל שאל"כ אחר
 ומתבטל איחוי גלי. וכנה לפי דברי רז"ל כמקין נמלח שלא כיואר לס
 אלל ג' כדיות חלל ששליס לוקח ח' חקיס ובי' שליסיס תחתיוס לוקיס

כסוח שליס עליון וחז"י כגלי כי שליסיס תחתיוס אלל הכיס דכל
 חסד מתפסס כיו"ח רס כו גלי והחוס ל"ט : (א) למתקן כגבורה אשר
 סס כו מתבאר מדברי רז"ל שכבר כיו סס כגבורות החילה ואחר כך
 יודיס כחסדים סס כדי למתקן כו וכבר אמרט שכער דרוסי כולס
 כח ככפך סכפולקס מהפסדים חלילה ותח"כ כגבורת. ולמטה הוא
 ככער כה סנה אח עמטו לנבר אחר חסא אד"ר כנרס שיפספסו
 כגבורות החילה כח"ט רז"ל סס ולקמן ככ"ט דלר"ד : (ב) אמנס לזיוס
 דע זה איט יסרד כל חסד שנתמ"ח למטה כו לפי שאו יכה כלי
 שנתמ"ח ככת"י עליון ריק מן הארת החסד כו ו"ח למס איכפת כגלי
 שליס עליון יוסר מבי' שליס תחתיוס סכס רקיס וי"ל דשאני כ' גליסי
 תחתיוס סעדין מעלס לא יכס ככס אור חסד מ"כ ככ"ט שכבר כיה
 ס חקך מתחלס כלסר כוא מכוסיס ביסוד דל"מל : (ג) ויס פעמיס

היכל ה' היכל דא שער י"ז שער ר"ג שער אונאה פרק ג'

2957111

פסין שהם ממתיקין את ע' אורות הנצרות שם פתח טוד
 סין כנודע. וניאור העין כי הגה כאשר אלף הע' החסדים
 יורדין ביסוד וממתיקין הע' נצרות בהגדה הוא שמהרצין
 יחד יש בחסדים נח' קלם מן הנצרות המחנכות עמכן ולכן
 נרדמם שם נקראו גם כס נח' יין שהוא נצורה כי אין
 נמסרין רק פ"י ברכת סין שהוא גימטריא פ'. ואמנם פ'
 נצרות הם נח' הכוס של יין כי כוס גימטריא אלפים שהם
 ה' אופות כבוד ה"ג כנודע אלף סין הם פ' חסדים פתח
 שנתעברם בנצרות והמתיקין כנ"ל. והרי נתבאר ענין המילם
 שהוא כריסת ערלה כי אז נחגלו פ' אורות החסדים במקומן
 ונתבאר ענין כוס סין שהוא ענין ירידת הע' חסדים ביסוד
 וממקום את פ' נצרות ונ' נח' אלף עדין אינם רק נח' פ'
 אורות שהם ג' חסדים פחות שלוש ומתקין ג' נצרות פחות
 שלוש אשר כ"ז נקרא אונאה פחות משתות כנ"ל. ועתה נבאר
 מלות פרישה שהוא אונאה יוסד משתות כי עתה יתגלה גם
 שלוש פליין המכוסה והוא ג' חסדים גמורים דת"ס ג"ה מעלין
 ומתקין ג' א"ח ג' נצרות שלימות שביסוד והנה פרישה ר"ל
 גילוי כי פ"י הכרת פור ערלה הוא המכוסה וסוכב אבר
 הקדוש נפרע ונעלה שלוש פליין המכוסה שנת"ס ואז עמרין
 להתגלות ג' חסדים שלמים (ב) אלף ביסוד הפעלה טובנת
 על היסוד אין השלים העלין כנ"ל רוצה להחלטה כדי שלא
 יהיה אורות בקליפות בהם יוהר מלוא כנ"ל. ואמנם נודעת
 המילה שהוא כריסת הפעלה אפ"פ שהיא גורמת גם ק גילוי
 החסדים פ' כנ"ל שהם ג' פחות שלוש ונס גורמת גילוי היסוד
 עמו טכ"ז אלו נקרא לבה כשה פרישה לפי שדרך אהוב החסדים
 להיות פחד בעיני כל אדם מתוך רבם הידיעה והוא נחזק
 רק כשם מילה שהוא לשון כריסת הפעלה אלף ש"ש שהוא
 תמיד מטוסה ביסוד דלמא נקרא פרישה וגילוי נגמר מחזה
 השא"כ בראשונה. והנה מלת פרישה ר"ל פרע י"ה כי שלש
 פליין נקרא י"ה לפי שהנה נתבאר שהם ח' נקודות חסדים
 כסחומים שם ואלו מתגלים פ"י הפרישה ופ"י (ג) יורדין
 למטה ג"כ ביסוד וממתקין ג"כ כנגדן בשעורם ח' נקודות
 אחרות של שלוש הנצרות כנ"ל וישלמו להמתקין ג' נצרות
 שלימים. והנה ח' חסדים וח' נצרות גימ' י"ה עם הסלל
 והנה ענין פרישה פ"י י"ה כי ע"ז אורות נפרשים ונעלה
 עתה פ"י חסדים פ"י פ"י נחושש (ג) עתה ג' האורות ביסוד
 א' הוא הכרת שלוש פליין של חסד דת"ס כנ"ל הוא ירידת פ'
 חסדים המעלין שהם ג"כ חסד דת"ס וחסדים רכ"ה הרי פ'.
 וא"ת בענין כפרישה נרמזו ח' אורות דחסדים וח' אורות
 דנצרות שהם ע"ז כנ"ל. ובענין מילה לא נחזק רק פ' אורות
 החסדים

הגות וביאורים (א) אלוין חסד כסד דחסדל יורדים ופחשדים נעליכ ואח"כ יסוד רש כנ"ל דת"ס פעלה הוא למדן כש"ש אן כלטון דת"ס. עשן עשן :
 (ג) כנ"י הינה ענ"י עוקן : (ז) לא כי כרי נחשט :

הגות וביאורים (א) אלוין חסד כסד דחסדל יורדים ופחשדים נעליכ ואח"כ יסוד רש כנ"ל דת"ס פעלה הוא למדן כש"ש אן כלטון דת"ס. עשן עשן :
 (ג) כנ"י הינה ענ"י עוקן : (ז) לא כי כרי נחשט :

הגות וביאורים (א) אלוין חסד כסד דחסדל יורדים ופחשדים נעליכ ואח"כ יסוד רש כנ"ל דת"ס פעלה הוא למדן כש"ש אן כלטון דת"ס. עשן עשן :
 (ג) כנ"י הינה ענ"י עוקן : (ז) לא כי כרי נחשט :

השמש

[א] י"ב י"ג כי למטה כתב עכ"ז קליפת נוגה שם אין החסדים
 יורדים מתגלים למטה. והוא י"ג שחר כריחתם מטה ואחר הכפסות
 החסדים למטה נורמים שבעות לנעלה ולהאחז בחסדים הכבוד
 [ב] י"ב י"ג כי כרי חחלה יורדין ליסוד וממתקין הנצרות ואח"כ
 עולים ומתפשטים כ"ל במקומו כגמר כ"ס דרוש ג' (ושין ה"ח)
 דף קכ"ז פ"ג :

החלה היו קדמין להכפסם עוסף ח"ל החסדים קודם הנצרות אך פ"י חסד אר"י ירד כדעת למטה פ' וכשאלם נולד כנס אותו הנפש
 עלו צריכה לנדר אוחס היתעטח כמנעם להלך ענגלו ממנה ע"י חסד אר"י קב"ל נוגה אשר זכו כוח: לידה האדם כנכ"ז וכנן זה מלך
 פ' אחר כך כשנולד נכנס בו חק ה"כסדר כ"י ואז נכנסה בו מוחין דליקק שהם אלוים כנודע והוא"ז אשר הם כי כנר י"ה שם דעת בנח"י
 יניקה יע"ש. ואלו חסדים כשער מוחין קדמטת פ"ג וכן כשער הכוונות האורות דעיקר הנצרות מחשבות החולס אחר
 כך כה"ס ונמוחין ונדלות הוא הסיך שמתפשטים החסדים החילס יע"ש. אמור ר"ל דרדושים אלו כל ספקו לנבאר לן מ"ה מילס ופרישה ולא
 שייך אלו נמוחין דעיקר ולכ"י לשלם הקודם הנצרות כי הם קדמות להכפסם כאשר היות עכשיו נשמה זה הקטן ה"מחול יולאה עכשיו מהוך
 עמ"ק קב"ל והיא מתגללת כנס [נדס] חסד אר"י אשר נאחה גם היא לתקן את חלקה והיא עתה מתדס כבוד יניקה לכן הכוונין לן הכפסין
 הנצרות החילס. ואלו חסדים דעיקר הם אלוים ור"ל כל דרדושי אלו הם נצרות כי הכל אהר הוא ע"ז כה"ס כה"ס כוחות המלאים
 כמ"ס ר"ל בער סיטור ומוחין פ"ה ובוד כי דרדושי האונאה שייכו בין גנדלות בין עניקה : (ב) אלף כה"ס הפעלה טובנת על היסוד אין כה"ס
 העלין רוצה להבהלת כדי שלא יהיה אחיזה לקב"ל כנס פ' ואלו מתי איריש שלוש פליין כרי אפ"ט ה"ס"י ונ' שלישי הח"ס ל"ה כ"ה מתגלים
 כל זמן שהקליפה חושפת על היסוד כמ"ס ר"ל בפרקין לשל ח"ל דלון כ"י נמי יתללל דמילאה ככל זמן שהקליפה והערלה חושפת אין כה"ס
 מתגלים ונבאר כריסתם אוחס מתגלים כי המד מ"ס ונ' שלישי הח"ס ונ"ל ידי כפרישה מתגלה גם שלוש פליין. וא"ת ומה כל החרסם כולל למתק
 שלש

כי נאחז הפעלה ביסוד שלו ואח"כ כאשר נמוח כריסת הפעלה
 הוא ומתפלגת מטה קליפת ענה הגיל ואז יורדין החסדים
 כנ"ל ומתפשטים במקומם שהוא כה"ס ובנ"ה ד"ל וטוד כי
 כל חסד מטה הוא ה"ה"ה א' כנ"ל. והנה ה"ה"ה גימטריא כ"ז
 והנה ג' היותם על ג' חסדים אשר נג"ה הם גימטריא ג'ן
 וב"ה החחומים של החסד דת"ס הרי הם ח"י נקודות כי הח'
 מליזות הם מטוסים בשלים העלין כנ"ל א"כ בהלמקף ח"י
 עם ג'ן על ג' ה"ה פ' ה"ה אורות מעולים שהם גימטריא ח"ל
 מן השמל וזה הוא נח' אונאה פחות משתות וקיים המתק כנ"ל
 וכוח בזמן קודם מלות מילה ככריסת הפעלה כנ"ל שאז
 מתגלים פ' אורות החסדים המעולים שהם גימטריא ח"ל מן
 השמל כנודע בזכר פרשה וקבל דוד אהפבר קליפת נוגה
 אקרי מ"ל. ולאשר הפעלה קב"ל ענה נאחזת שם מתחת עונות
 וייקח שם מאלו פ' אורות המעולים אוקרי ח"ס מ"ל שמיכה
 הקליפה לקבל מן האור מ"ל כנ"ל [א]. ונמוח לפניו כי
 כנס על ידי המילה שהוא כריסת פתלה עדין כפי אורות
 כנ"ל המעולן לא נתפשטו רק כנ"ל סחשוכים דת"ס
 ובנ"ה [ב] אלף עדין לא נתפשטו ביסוד עמו ד"ל וזהו
 ענין ד' אופות מילה פירוש מ"ל י"ה. כי מ"ל הם פ' אורות
 המעולין ו"ה הם נח' שלוש פליין המכוסה ולמטה כבוד
 פרישה נבאר למע נקרא י"ה ונר"ך המוחל לכוין להם ככריסת
 הפעלה עמ"ז יעגלו מ"ל אורות כנ"ל במקומם עד כוד פ"ד
 כנ"ל ויסיך נאומרו על המילה שהוא מ"ל י"ה כמ"ס ענין י"ה
 למטה בענין הכרישה שהוא ג"כ פרע י"ה. ועתה נבאר מלות
 ברכת סין כמאחר"ל שמילה פיונה טם ואפ"פ שסיין בא
 לאור הפרישה עכ"ז נבארו תחלה כדי שזכו היסוד עם כנ"ל
 כי הנכ אלו הם האורות שהם גימטריא מ"ל אלו מתגלן תחלה
 ויורדין ביסוד (א) (א) ואחר יירדוין מתמקקים הנצרות אשר שם
 ואח"כ פ"ג מתגלה גם שלוש העלין דת"ס ויהיה פ"ה אורות שנס
 ח' אורות סהרות כסס שהם מנח"י שלוש העלין יורדין אח"כ
 עד יסוד וממתקם חלק מן הנצרות כמ"ס. והנה אחר שעל
 ידי כריסת הפעלה נעגלו פ' אורות כמתן מ"ל כנה אח"כ פ"י
 ברכת סין ירדו אלו הם אורות כנ"ל שלא נחגלו רק במקומן
 ועתה פ"י ברכת סין יורדין ואלו היסוד ד"ל ואלו מתמקקין
 הנצרות אשר שם ומאירין בהם ולא בטולן כי אם כנ' נצרות
 פחות שלוש כמספר נחשן ע"ז נ' והנה סין הם סוד הנצרות
 שאינם נמתקין כמספר פ' אורות לנר והם כמתן י"ג
 לנורות שסיין הם גימטריא פ' אורות הנצרות הנמתקים פ"י
 פ' אורות החסדים סודות עתה ביסוד ונמלא שפטין שסיין
 הם בגמטריא פ' אורות החסדים המעולין שירדין עתה ביסוד וגם

הגות וביאורים (א) אלוין חסד כסד דחסדל יורדים ופחשדים נעליכ ואח"כ יסוד רש כנ"ל דת"ס פעלה הוא למדן כש"ש אן כלטון דת"ס. עשן עשן :
 (ג) כנ"י הינה ענ"י עוקן : (ז) לא כי כרי נחשט :

הגות וביאורים (א) אלוין חסד כסד דחסדל יורדים ופחשדים נעליכ ואח"כ יסוד רש כנ"ל דת"ס פעלה הוא למדן כש"ש אן כלטון דת"ס. עשן עשן :
 (ג) כנ"י הינה ענ"י עוקן : (ז) לא כי כרי נחשט :

יפה שעה

ה"י חלקים והיא אונאה פחות משתות דמחילה היא ונח"י כנ"י שמתגלה
 שלוש פליין ומאיר למטה שהוא יתר על שעות וכל מקו ובכונה כ"י דיקק
 ואחרי כן נאחז שטוב נחשן ממש על גיל יוצר ח"ל וזה נמשך אן יהמי
 דת"ס : (א) ואחר יירדמם מתמקקים הנצרות אשר שם כ"י כנר נודע
 דת"ס ר"ל דרוש הח"ל שחר חסד אר"י הוא הנוסד שיהפסו
 הנצרות החילס וכל דברי ר"ל דרדושים אלו הוא הולך על דרך זו.
 וכדי שחבין אפ"י חסד ר"ל בער קליפתו ננס פ"ז וזל וסענין כי
 החילה היו קדמין להכפסם עוסף ח"ל החסדים קודם הנצרות אך פ"י חסד אר"י ירד כדעת למטה פ' וכשאלם נולד כנס אותו הנפש
 עלו צריכה לנדר אוחס היתעטח כמנעם להלך ענגלו ממנה ע"י חסד אר"י קב"ל נוגה אשר זכו כוח: לידה האדם כנכ"ז וכנן זה מלך
 פ' אחר כך כשנולד נכנס בו חק ה"כסדר כ"י ואז נכנסה בו מוחין דליקק שהם אלוים כנודע והוא"ז אשר הם כי כנר י"ה שם דעת בנח"י
 יניקה יע"ש. ואלו חסדים כשער מוחין קדמטת פ"ג וכן כשער הכוונות האורות דעיקר הנצרות מחשבות החולס אחר
 כך כה"ס ונמוחין ונדלות הוא הסיך שמתפשטים החסדים החילס יע"ש. אמור ר"ל דרדושים אלו כל ספקו לנבאר לן מ"ה מילס ופרישה ולא
 שייך אלו נמוחין דעיקר ולכ"י לשלם הקודם הנצרות כי הם קדמות להכפסם כאשר היות עכשיו נשמה זה הקטן ה"מחול יולאה עכשיו מהוך
 עמ"ק קב"ל והיא מתגללת כנס [נדס] חסד אר"י אשר נאחה גם היא לתקן את חלקה והיא עתה מתדס כבוד יניקה לכן הכוונין לן הכפסין
 הנצרות החילס. ואלו חסדים דעיקר הם אלוים ור"ל כל דרדושי אלו הם נצרות כי הכל אהר הוא ע"ז כה"ס כה"ס כוחות המלאים
 כמ"ס ר"ל בער סיטור ומוחין פ"ה ובוד כי דרדושי האונאה שייכו בין גנדלות בין עניקה : (ב) אלף כה"ס הפעלה טובנת על היסוד אין כה"ס
 העלין רוצה להבהלת כדי שלא יהיה אחיזה לקב"ל כנס פ' ואלו מתי איריש שלוש פליין כרי אפ"ט ה"ס"י ונ' שלישי הח"ס ל"ה כ"ה מתגלים
 כל זמן שהקליפה חושפת על היסוד כמ"ס ר"ל בפרקין לשל ח"ל דלון כ"י נמי יתללל דמילאה ככל זמן שהקליפה והערלה חושפת אין כה"ס
 מתגלים ונבאר כריסתם אוחס מתגלים כי המד מ"ס ונ' שלישי הח"ס ונ"ל ידי כפרישה מתגלה גם שלוש פליין. וא"ת ומה כל החרסם כולל למתק
 שלש

וכוא יושב פתח כהאל כחוס היום אמרו שם אגלייא חכד
 כפומא דלמה פ' כ' אברהם הוא סוד הכסדים כמסאל אלגט
 והנה החיטוק כשולר טלר פירלוט עמו וחפפת על היסוד
 וכשנמול אגלייא יו"ד שהוא רחב פי האמה שלו שסו"ד הא
 הוא בח' החסדים הפלויים הנקרא אברהם נעמד פי חסד
 הוא בנימסריא פ"ב ה"ח במלוי דר"ח פי כל י' הוא נחסד
 ח"ש באברהם אחר שישול דרז אלז' ה' כאלוי פרא הוא
 יושב פתח האהל כחוס היום פי אברהם שהוא חסד וזרת י'
 אגלייא נפתח האהל שהוא פי האמה שטרחה י' שאל פטרס
 שביסוד . והענין הוא כנ"ל פי ע"י הפריעה נגנלו מ"א אורות
 ח' דחסדים וח' דגבורות וגייהם נלטיירו ביסוד ענמו פי
 היסוד ענמו הוא אורח ו' ארחה ועפכה טרת י' ועליות פ"י
 הפריע' וזו נעש' י' על ו' חסד בח' ס"א אור' כנ"ל (ב) והמשכיל
 יבין בסוד טעם היום המלה לח' ימים שהוא רמו להליות
 המלך הח' שהוא סוד המכר בכספא מור וזה"ל במקומו פ"ן
 שם . גם כזה ספין פקד ביום אגמל חסד יחלק דרז"ל
 על המלה וחלקוהו הפינה לבי' תיבות ואמרו פ"ג מ"ל נעפשה
 משחה ביום המילוד (ד) . והענין הוא כי המ"ל נימסריא פ"ח
 שהם כל ג' חסדים שלימים מגולין וגם שלים המטסה שכן
 טלס הם פ"ח אורות המהגלן ביסוד פ"י פשוט המלה (שהם
 מ"ל) וזרתה הפירש שהם ג' חסדים ג' הי"ח ששמות כ"ו
 כ"ו נימסריא המ"ל ואלו המגלן פ"י מילה שהם מ"ל מן
 המ"ל וע"י נחגלו פ"ח אורות כמין ג' היסב המ"ל וביאר
 הכסוד היכן נחלו פ"ח אורות אלו ואמר שנגלנו ביסוד ותחברו
 עם הגבורות אשר הם כנ"ל הנקרא יחלק חסד הוא חסד יחלק
 כלומר עם יחלק ומאלו שהחסדים שהם יחלק ענין המ"ל
 נחברו עם יחלק שהם הגבורות . ולא סודקס יסב ענין אדך
 בתחלה הגבורות לא היו רק מנין ק"ל שהם ה' היסוד ה"ג ופסס
 כאשר ירדו כנ' סויות ג' חסדים ויתקף חסד ג' גבורות נמלחו
 ח' היסוד שהם נימסריא יחלק שהוא נימסריא ד"פ ב"ן כמ"ש
 בכנהה כנגד ד' בניס דברס חרסה והוא חיבור ג' חסדים בני'
 גבורות והם ג"פ ב"ן ב"ן ושד ב"ן ד' שהוא חיבור ב'
 גבורות שלא נמחקו . ואמנם לפי שהע' אורות עגלו פתח ואח"כ
 הח' אורות הסודים בשלים העלוין לק חלקו דר"ל היסב
 המ"ל לבי' טיבות מ"ל הם ה' אורות מגולין ובי' חסד ה'
 אורות הסודים (כ) ולהיוסן עליונים נכחד תחלה ל"ג וזע'
 סתומים נכדו בחארונה מ"ל ועיין דברוש אברהם יחלק דקמב
 ויוסף שם בארש הפסוק פירוש אחר ע"פ בקדמה ז'
 גס

החסדים כנ"ל ולא נזכרו ע' דגבורות פי ה' דגבורות הם
 כסוד סין והם ב' בח' יין ומלה כנ"ל ולא נרמו ע' אורות
 דגבורות ג"כ אבל כענין כואו כי בע' חסדים ראשונים לרדך
 ב' בח' ח' לסודר החסדים משרטט מן הדעת עד מקומם
 שהוא כפ"ח וכנ"ל ובח' ז' נעפשה ע"י מילה כנ"ל . ואחר כך
 לרדך בח' ב' להריון מטס עד היסוד וזה פי סין האל
 אמנם בשלים העלוין המטסה כנר ירד מן הדעת עד המקום
 שלו ולכן ח"ל פתח ר"ל לסודו עד היסוד והנה כאשר ירד
 ביסוד מתחבר פקף עם שלים הגבורה ואין לרדך בח' אחרת
 (א) אחרת לכן כנללן יחד כסוד הפריעה אלל כענין החסדים
 האחרים אינן מתחברים עם הגבורות רק בבחי' הכ' לנד
 ולכן לא נרמו בח"ל . והנה יעדט למעלה לנאר מלה מלה מה
 ענינה חס ביאורה כי כנה דומתה מה שאחבאר במלה פריעה
 שהוא פ"ע י"ח כן ענין מילה מ"ל י"ח פירוש פי ה' חסדים
 הם נימסריא מ"ל שהם ב"ל כ"ה וכ"ש ח"ח לנדס וח' אורות
 השלים הפלויין הוא י"ח מילה לסיבות מחובר עם ח' אורות
 הגבורה כנ"ל ושיכן נימסריא י"ח . ובה ספין פשארז"ל מל
 ולא פרע כאלו לא מל פי ב' אוחיות מ"ל של מילה הם פ'
 אורות הפתחונים המגולין פ"י כרתח העדלה הנקרא מילה .
 ואמנם ב' אוחיות י"ח של מילה שהם ח' אורות הפלוינים
 הסתומים פדיון לא עגלו עד מעפשה הפריעה כנ"ל נמלח פי
 כאשר מל ולא פרע פדיון המילה עומה לא עמרה כי ב'
 אוחיות י"ח מן מילה לא נחגלו פדיון עד הפריעה כי כרי' ב'
 בח' נרמו במילה שהם מ"ל י"ח . וטעם לזכ הוא שאפ"ס שב'
 אוחיות י"ח אינן נעלן עד הפריעה פכ"א פיקר גילוי הוא
 מחמת המילה כי אם לא יומל ל"ל ביסד שהוא ירד במקומו
 אלל היסב שאר גם הוא ברעס כנ"ל נמלח כי בח' המילה נורם
 בח' הא' שהוא ירידה השלים העלוין (ב) למטה בשלים העלוין
 של כח"ס לת"ס (ג) דו"א . ואמנם ע"י הפריעה לא נעשית רק
 בח' הכ' שהוא ירידת השלים (פליון של הכ"ס) נמטה ביסוד
 וענין בח' ז' עפילה אל הכח' הא' ולכן במלת מילה כנלל
 בע' חסדים המגולין במ"ל של מילה וה"ח פליונים ז"כ של
 מילה והרי איך ב' בח' כל פריעה ומילה רומזת במלת מילה
 לנדס וז"ל בל זמן שלא פרע לא עמרה המילה ופי' כאלו
 אה"י ב"ה
 לא מל :

פרק ד סת
 (א) והנה כזה ספין מה שכתב בוחר ובארזל על פסוק

הגרות וביאורים (א) היסב אחרת יסב כנ"י : (ב) על פסד : (ג) היסב לת"ס לסיב כנ"י : (ד) שהוא חס' ח' : (ה) בשלים העלוין :

יפה שעה

הח"ס ואלו שומדים נמקום ט"ב וזכ"ס הח"ס שסוד כח"ס ח"ל דרז"י
 כנלל וז"ל איך אגלייא חכד כפומא דלמה שפויב אלל פטרס היסוד .
 ושד סכר כחב ח"ל לעיל שלבי שער הכרת ז"ן שפחסדים נהויס
 ביסוד ענמו והכ"ז כעפורה ונבוקים כעסרס ויואלים הוא נתיחא לפסרי
 כן יוסף יע"ש . ואז' איך הוא אגלייא חכד כפ"ס אסכ . וז"ל דז
 מיירי ללחר חזת רשקין פי כעפס רשקוב שמדוחת עמכ טהן לכ ככ"ז
 כדי לפעוזה כלי הוא כתיבת כן ואחר כך כיון כעכר נתיחא כעמח
 הגבורות נקרא יודים עמחה הכ"ס ביסוד כדי לנכחן גם הם כעז'ן
 כוזז ב' דכולד וביטור . ועיין מ"ש ח"ל כעכר מוחין דר"ל שם דברוש
 הח"י אה' ה' וזו הוא ממה אגלייא חכד כפ"ס אסכ . ושד כי טרש
 כי כללח הכ"ס הם ביסוד ונלוח כללחח הוא כחכר היסוד כמ"ש
 ח"ל לא נמקום אחר ומסם שלבי שער היסון כעקבא וזוהו כללוח כל
 זמן שעלרל חופפת על גריה קדש כנר כחב רביע וז' לעיל ללא איפול
 החסדים כלל אפילו כעופא (וכלל) וכל סכן באמח וכשנמול חכד והוא יושב
 פתח האהל שירד הפכיס ביסוד אגלייא חכד כחכר נתיחא לזכ
 שהוא כללוח דכללח דלתיגליה כעפורה היסוד : (ב) והכעכר יבין ככור
 עמס הכילס כיוח לח' יודיס שהוא רמו לאגלייה כמלך סין הנקרא כד
 כ' פירוש פ"ן כעכר מוחין דר"ל ס"ב גם כעכר קליסת נאכ פ"י
 הנה אביו ואמ' פ"י זומס וכפי משיכה וזוהו כנת הכ"ס כן פלכ
 כידס לנדב נפס כולד שהוא הוולד מנורר מלכיס יסודיס והס' ו'
 מלכיס כטרע ותיקוים הוא על ידי סם מ"ש כחדס התיקק כל כעלוחת
 טלס וגם וזה כעפס כנר קבל מלקב נבי כעמייחס אליי מטס ח"ס

שלים פליון דגבורת הח"ס וכנללח אי היסב מולס כידיו לחחק כל הכ"ז
 כחל אלל זה איט מולס כידיו וזס יסאר שלים פליון דגבורת הח"ס כלל
 מיתק כוז ב' גבורת הכ"ס מה חכר . וי"ל מניי טלס לא ימתק השחה
 שוב אין לכ מתק כעלס ולא דמי לגבורות דר"ס כעבורות נ"כ כאשר
 יתיגיס ביסוד דעקבא ומתגלס גללים וכו מתקם לא כן גבורת הח"ס
 כד"ס יבול להעלוח כעק' כי היא הטכס כוזר היסוד דר"ס המהפסס
 עד סוף הח"ס דקוק ונמלח כעכר נמח מתק שלם גבורות הח"ס דקוק
 כאלו כי גבורת הכ"ס שלם ועל ידי גללים מתחמקים אלל הח"ס שלם
 לשלם כתימים ולכ"י סרמיון כולי סאי כעפריעה ואמור רכנן מל ולא
 פירע ככילי לא מל . ועיין מ"ש ח"ל כדרוס הח"ס כוף דרוס ב' ועיין
 שער שם כדרוש ג' כעכר כעק' נקראים מעלליון ולכ"י אין דין אונלח
 טכד אלל כעמלליון ללסוקי דקיקס האין ב' דין אונלח כי קרקע היא
 הח"י ונה"ל כל הח"ה שלם הוא מנוכה ואין בו ז' הדיון של אונלח
 וז"ל שלם גללים שלימים כניספ . ואפילו למ"ד כנס כקרקע יחר על
 ח"ס ענין שוב מלחום יקרה אורז' מ"ל ח"ס וז' לן דין אונלח כעפס
 כי נכ הטי"ס כמתגלס שלימים כתיחא טכס ח"י אורס נשאר לנכ"י שלם
 וח"י יורכ כולר חחר חחר וישולע כול טופח עד הכחר שלם כניסד
 ולא טלכ יחר ח"י אורס י"ב בו דין אונלח וחזיר ודוק : (א) והכס
 תגין מ"ש כעכר כ' אחרו כס . אגלייא חכד כפ"ס אסכ ט' פי י'
 אברהם שהוא החסדים וזרת יו"ד אגלייא נפתח האהל שהוא פי האמה
 שטרחה יו"ד שהיא פטרס שביסוד כ' וק' איך יבא האפספחה החסדים
 עד שם האמה וכלל החסדים יסודים ביסוד כס חכדי ט"ב וז"ל חכד

ולמטה למה לא נחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי שיהקבלו יחד ויהצרכו וא"כ מי גרם להם שיתחברו ויקבלו בדעת שלה כל הה"ג יחד הצל הענין הוא כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מהחזה דז"א ולמטה כנ"ל הארה מאירה א' הה"ג שביסוד דז"א ושם מחברים יחד ומשפסם היצב והוא ממתק הדינין הקשים שבהם ע"י החיצור הזה וכיון שנתחברו שם לכן כאשר יולאים בדעת דרחל נשארים ג"כ מחוברים יחד בלתי פירוד. והנה אחר שאלו הה"ג נתקבלו בדעת שלה אשר זהו בחי' הדעת שלה אז חוזרין הארתם ומתפשטין למטה הה"ג מחדש עד הוד שבה ע"ד מ"ש שנתפשטו הה"ג בזכר ואח"כ חוזרין הארתם ה' יחד ומתקבלים ביסוד שלה בעת הזווג עם ז"א ודע שגם ביעקב כשזווגו דרחל מתקבלים כל הה"ג שלו ביסודו:

רחל כלי האור לצורך כתר שלה ושם לעיל נת' היצב ענין כתר זה ע"ש ואח"כ מהארת פרק אחרון דכלי נלח דאימא אשר בחוכו שליט אחרון דאור המוח הנק' חכמה דז"א המלוכב בג"פ נלח דז"א הנה הארת ג"פ אלו מתלבשין בקו ימינה דרחל לצורך חח"ן שלה בין צבחי' כלי בין צבחינה אור המוח שבתוכו וכן מבחי' חסד מה"ח המתפשטים ו) אשר ה' מהם מתפשט בגלגל דז"א כנז"ל גם הוא להיותו מגולה הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין דרחל וכן ע"ד בפרק אחרון דהוד דאימא המתלבש בתוכו שליט אחרון דמוח בינה דז"א ושניהם מתפשטים הוך הוד דז"א ומלא נעשים ג"ס בג"ה דקו שמאלי דרחל וכן מבחי' חסד של הה"ח המגיע לחלק ההוד דז"א להיותו מגולה הספיק חליו להוד דז"א וחליו לקו שמאי דרחל. ואמנם בקו אמלעי שלה זולת הכתר שלקחה מחדש דה"ס דז"א לקחה ג"כ הארת הה"ג שהיו ביסוד דז"א כנז' מלד דעת דאימא ואלו הה"ג נתחברו בדעת שלה ונתקבלו שם אצל אשר הקו זה שהם דה"י שבה אין בהם חסדים. והנה יש לשאול כי כמו שהחמשה חסדים כשילאו מיסוד בינה ונתגלו מהחזה ולמטה נחפרדו ו) ונתחלקו בה"ס ז"א חג"ת כ"ה וא"כ הה"ג ג"כ אחר שכבר ילאו גם הם מיסוד בינה ונתגלו למעלה בשלמא בז"א לא היה להם מקום להתחלק מפני שכבר נתחלקו שם הה"ח ולכן ירדו אל היסוד דז"א ח) אמנם משם

שער יעקב וראה פ"א בע"ח שער ל"ז

ונבאר ענין יעקב ולמה הגז"ל דרך כללות הנה לעיל ביארנו (א) שאלו הם בחי' אחוריים דאז"א שגפלו בעת מיתה המלכים ולא ירדו בעולם הבריאה רק נשארו באל"י במקום רחל שהיא נוק' דז"א ב) ולכן אין בחי' מיתה נו' בהם רק נפילה וביטול בעלמא וכיון שכן לכן בעת המי' דזו"ן שהם ישרא ורחל אחר

איפה שלימה

ולא נשאר לרחל בחי' תפילין כי הארת דאמא לקחם ז"א ונעשו לו בחי' תפילין ואורוה דאבא לקחם יעקב שהוא משרשם. ועיין בעו"ת דף לא ע"א הגד"מ צירושת"ו שנתן טעם אחר למה הנשים פטורות מן התפילין לפי שבחי' אלו התפילין של יד הוא בהיות אותה הנקודה נקשרת בזרוע שמאלי דז"א אין בה פרלוק עדיין ולכן אין לחננו עושים רמז אליה עדיין יעו"ש:

ו) אשר האחד מהם מתפשט בגלגל דז"א וכו' הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין של רחל וכו' וכ"כ בע"ח שער תיקון הגוק' פ"ו שחלי חסד דגלגל דז"א הספיק להאיר בגלגל דז"א וחליו האחר להאיר בכל קו ימין דגוק' וכ"כ בשער ההקדמות דף מ"ח ע"א מצו"ש שער ו' ת"א פ"ד אצל בשער כ"ה שער דרושי הללס פ"ו כתב וז"ל וחסד דגלגל נכפל לששה שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א וכו' עכ"ל. וכ"כ בשער המלות פ' מרומה אמנם יובן ע"פ מ"ש הרש"ש ז"ל בסידור כוונת תיבות קונה הכל וז"ל להמשיך נו' שלישים דאור חסד דגלגל לחכמה דגוק' וג' שלישים דאור חסד דהוד לבינה דגוק' ומשם להמשיך הארת הב' שלישים החתונים שבהם לחסד נלח וגבורה הוד דגוק' עכ"ל. וא"כ מ"ש הרב ז"ל בשער דרושי הללס ובשער המלות דחסד דגלגל דז"א נכפל לו' שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א הוא כי העיקר עלמות כל הג' שלישים דחסד לחכמה דגוק' ומ"ש בפרקין דחיי חסד דגלגל דז"א להאיר בכל קו ימין הוא על הארת שני פרקי תחתיים דחסד שלריך להמשיך לחסד וגלגל דגוק' וז"ש להאיר בכל קו ימין של רחל לומר שבה' פרקין תחתיים של רחל לא יש כ"ח הארה ומ"ש בשער המלות בגופא דגוק' לא יש חסדים הארת החסדים לא קחשיב לפי שאינה עולה בשם ודו"ק:

ז) ונתחלקו

בה"ס ז"א חג"ת נו"ה. ז"ל שער ההקדמות דף ס"ג ע"ב לריך שדע כי הג' חסדים פחות שליט המגולים לא נתפשטו בת"ת וגלגל והוד דז"א תקף אחר שילאו מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שירדו עד היסוד הם וגם החמשה גבורות וכשחזרו לעלות למעלה אז נתפשטו במקומם עכ"ל. וא"כ מ"ש בפרקין שנתפשטו בחג"ת נו"ה דז"א ר"ל שחוג' ושליט ת"ת נשארו ביסוד דאימא להאיר בחוג' ושליט ת"ת דז"א ושני שליט ת"ת וגו' ירדו ליסוד דז"א ואח"כ בעלייתם עלו כל אחד במקומו, וכתב השמ"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ק דאור חסד לבד הוא שעלה לנו"ה ולשני שליט ת"ת אצל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנוצר לקמן בסוף דרוש ג' עכ"ל וזה דלא כמ"ש הרמ"ה בספר **עלי נהר דף ע"ז ע"ד** וז"ל שאור ישר של שני שליט ת"ת וגו' דז"א כבר נמשכו לתנ"ה דז"א קודם שירדו ליסוד כמבואר בהיבט הגורא ובגומל חסדים טובים וכו' ולפי האמור א"ש שאור ישר מתפשטים בח"ג תנ"ה ואח"כ כללותם ביסוד ואז"ח שני שליט ת"ת וגו' יורדים אל היסוד במרומה עכ"ל. כי השמ"ש כתב שאור הישר נשאר ביסוד ומה שהביא ראיה מן היבט והגורא וכו' כבר בארתי במקום אחר והוכחתי מושער כ"ג שער מוחין דללס פ"ו שזהו **הארת ענפי החסדים: עוד** כתב שם **בשער ההקדמות** וז"ל והנה הקף אחר החסדים וכו' הקף הגבורות רלות ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מתפשטות בז"ק דז"א לפי שבחוג' ויש שליט ת"ת אינם יכולות להתפשט כי **כבר נתפשטו החסדים ואין לגבורות מקום להתפשט שם** ומן החזה ולמטה שהוא מקום מגולה אין מהתעבים שם כנוצר בענין החסדים עכ"ל ור"ל לפי שאין מחילות מעכבת אותם ויורדים במרומה א' היסוד, ובזה יתורן מה שהקשה הי"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ב בסדר ירידת החוג' או' ה' וז"ל וא"ת והלא בפרקין אומר שהחסדים בלאתם מפי היסוד דאימא תקף ומיד ירדו עד היסוד דז"א ולא נתפשטו אל מקומם וכו' וא"כ היאך אמר שלא מלאו גבורות להתפשט כי כבר נתפשטו החסדים יעו"ש. כי לפי ש' ההקדמות אין כחן מקום קושיא כלל:

ח) אמנם

משם ולמטה למה לא נחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי שיקבלם יחד וכו' ר"ל דאלו החמשה חסדים וה"ג היולאים מיסוד דאימא להתפשט בחג"ת נו"ה דזו"ן הם הענפים של הה"ח וה"ג דהשרשים שלהם נשארים בדעת דז"א כמ"ש שכ"ה פ"ב כלל יוד' נומ"ש בש' ל"ה ששרשי הה"ג נשארו בדעת דגוק' ר"ל שורשי הענפים] וא"כ כיון שילאו מיסוד דאימא ענפי הה"ח וחמשה גבורות כמו שענפי הה"ח נתפשטו בחג"ת נו"ה דז"א כן היה לריך שיתפשטו ענפי הה"ג בחג"ת נו"ה דגוק' כי כבר אין להם כני שהוא יסוד דאימא שיקבלם יחד ואעפ"י שכל אורות דגוק' היא מקבלתם ע"י שמתלבשים בכלים דנה"י דאימא וכלים דנה"י דאימא בתוך כלים דנה"י דז"א וכניס דנה"י דז"א תוך כלים שלה כמ"ש בש' הכוונות דדרוש ה' דיוה"כ יעו"ש מ"מ כיון שהם ענפים וכבר ילאו מיסוד דאימא כשהיו בז"א היה ראוי להתפשט בחג"ת נו"ה שלה ותירך הרב ז"ל ע"ז כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מחזה דז"א ולמטה האיר הארה אל ה' גבורות שביסוד דז"א וחברם, ור"ל אעפ"י שהם ענפים הארת יסוד דאבא הוא אשר חברם וקבלם בדעת שלה ומה שמתפשטים בחג"ת נו"ה שלה הם הארת הה' גבורות, ועיין שפת אמת מ"ש בזה, והדב"ש על משלי סו' ג':

א) שארו הם בחי' אחוריים דאז"א וכו' אלא נשארו באילנות במקום רחל וכו' מ"ש הרב כאן שבחי' אחוריים של אז"א נשארו באילנות במקום רחל ר"ל אחוריים של יסוד"ת שאחוריים דאז"א עילאין לא ירדו כ"א עד חסד וגבורה דז"א כמ"ש בשער שזירת הכלים פ"ב ופ"ד ומצו"ש ש"ב ח"ב פ"ו ע"ד וכ"כ השמ"ש שבהנהו לע"ח ש' שזירת הכלים פ"ב שבחינה אחוריים דיסוד"ת ילאו בחי' א' של יעקב ולמה יעו"ש. ועיין מ"ש באש"ל על שער הנקודים פ"י או' א':

ב) ולכן אין בחי' מיתה נו' בהם ורק נפילה וכו' בע"ח כ"י נ"ב הגהת רבי דוד פארדו וז"ל והס' הנפילים היו בדרך ר"ל אותם הבחי' הנק' בשם נפילה ולא מיתה היו בדרך עלמה שהוא האילנות במקום האלכות הנק' ארץ ג"כ עכ"ל:

שע"ר ה"ב ש' רס"ב

תשובה מ"ש צע"ה שאור היונה מיסוד דאימא מקלהו נשאר בחוץ וכו' כמקיף זה מדבר על מקיף דיחידה ומקלהו שנסגם וילא צכוד כשערות זה מקיף דהיה אצל כאן צשכ"ו מדבר על החו"ג שחס אורות פנימיים וכל או"פ יש לו או"מ ומקלה או"מ של כגזרות שחס אש צוקעים יסוד דאימא ויונאים מפה דז"א ומקיף על ז"ת שלו זה כמקיף צהינת מקיף של כגזרות. אצל בהסדים נכנסין פנימי ומקיף שלכם ציסוד דאימא. וכשיואלחין צקונה ככל. ג' חסדים פחות שלש יונאים פנימי ומקיף ויונאים ליכוד דז"א להמתיק כגזרות וכשחזרין לעלות או"פ שצבס נכנס ציסוד דאימא ואו"מ שלכם מקיף על היסוד דאימא וזה אינו עניין למקיפים דהיה ויחידה כזו:

ומה שנקבע צחזה דז"א זה צקיעת עטרת היסוד דאימא צחזה דז"א כדי שיתגלו כשני חסדים ושלים כמכוכבים ויתרצה אורם לפלות ככפל לכהצ"ד דז"א אצל צקיעת היסוד צפה דז"א כנזיל זה היסוד דאימא עלמו וכו' קלת אור מקיף דגזרות כנעשים או"מ:

שע"ר ה"ב ש' רס"ג

תשובה מ"ש כאן נקבע יסוד דאימא צפה ומשיל שנקבע צגרון ככל ההד יען כגרון הוא צפה ומ"ש צקונה ככל צחזה שס מיירי צצקיעת עטרת היסוד דאימא שביח בעומדה צחזה דז"א כנודע וכנזיל. מכרה"ג צד"כ יל"ו:

פא"ה ה"ב דף ש' סע"א

[ס"ז ע"ב] ד"ה ועי"כ נבקע היסוד דאימא. ג"כ, עיין בעולת תמיד בענין ר"ה דף ג"ח ע"ב שכתב שלאה אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים למעלה ביסוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. (מסידור הרב רפאל מערבי).

בגדי יו"ט (הרב יו"ט ידיד הלוי) דף ס"ט ע"ב אות ו' - כמו פא"ה הג"ל.

מבו"ש דף ס"ב ע"ב

ענין הנסירה הנה כשנאים מוחין אל זעיר נחקה רחל מחזיו ולמטה אחור צאחור אך לאה אינה נגדלת חצי האחור הפליק פד שיעלו הארת החסדים המגולים דנה"י למעלה ציסוד הבינה ויבקע ויתגלה החסדים ואז נגדלת נס לאה וברי נחקנו ו"ן אחור צאחור לגמרי ככל ארבי. והנה תיקן ג' אחרונות וגם תיקן ג' אחרונות דזעיר שהוא ציבקע יסוד דאימא אחר שס נעשה פל ידנו כתפילת לחם ובתפילת החזרה. אך צקיעת ג' ראשונות זה נעשה מאילנו וזה בענין ויפבור כנודע ואז נאלחם לאה לגמרי כהיות אחור צאחור אז הוא שס צ"ן דהסין ככל השמות כי אין עדיין זיווג. אך כהיות אשין באשין אז נחמלאו

פע"ח דף ק"ל רע"ד

מקבלתן - ענין הנסירה הנה כשצ"ו מוחין אל ז"א נתקנת רחל מחזיו ולמטה אצ"א אך לאה אינה נגדלת חצי אחור העליון עד שאלו אורות החסדים המגולים דנ"ה למעל' ציסו' הבינה עבקעו ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. והרי

סידור הרב קווינקא - ליל פסח

כ"ן להמשיך כללות הח כ"ס/ד ד"א ולב המשיך ההג מהתחל לש"נה ל"סוד ד"ח

יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה

ולב המשיך גח קחות ליהוה
 ש"ס ל"ס/ד ד"ח

יהוה יהוה וכללות החסדים

הוד מחתיך
 נטח דג"כ
 יהוה יהוה
 יהוה יהוה

כ"ח מחתיך
 לג"כ דג"כ
 יהוה יהוה
 יהוה יהוה

כ"ט חת מחתיך לט"ט

כ"ט חת מחתיך לט"ט

דחת דג"כ
 יהוה

דחת דג"כ
 יהוה

וככללות הגח קחות שלש לחת מתג"כ החסדים דחגת וככלל אורס ועל"ס
 לכחכד כח"כ

איהוה איהוה
 יהוה יהוה

ש"ט דאות דחסד לתכמה יהוה יהוה
 ש"ט דאות דג"כ לט"ט ד"ח
 ש"ט דח"ג דאות לט"ט

כ"ט דאות דחת ד"ח לכתר ד"ח שבתת דישמות
 כ"ן להמשיך ולהשלים התפעלות חלק על"ן הנ"י דחת דישמות ט"ט על"מות
 שורש' דמותן שהם ח' הויות לכתרים דחכמה דכתר דחכמה דח"ט דח"ט דחה וכן ד"ח

איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

אלף יוד ד"י

יוד ד"י ויוד ד"א

יוד יוד הי יוד הי יוד ד"י ויוד ד"א

ש"ט אות יחס דחת לככללות ש"ג כתר דמ"ק ולחלקו ל"ד חלקים
 ולהמשיך שמה חלק א' מ"ד חלקים ח"ד ח"ד לכתר דמ"ק

סידור תפלה להרשיש

סט

לחזור ולהסיר הכפל שהוא או"ח דחסדים (ח) דנה' הגו' שעלו ליסודות דייסו"ת להורידם לנה' דז"ח

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
י ה ו ה	י ו ד ה א ו א ו ה א	י ה ו ה
צ צ ב צ ב א	י י ה י ה ו י ה ו ה	צ צ ב צ ב א
צ ב א	י ה ו ה	צ ב א

להמשיך ג"ש דאו"ח דחסד דללח לחכמה דנוק' וג"ש דאו"ח דחסד דהוד דבינה דנוק' ומשם להמשיך הארת הבש"ת שבהם לח"ן וג"ש דנוק'. (ב)

יְהוָה

ג' כלי בינה דנוק'	ג' כלי חכמה דנוק'
אֵלֶּף הֵּה יוֹד הֵּה	י ו ד ה א ו ו ה ה
א ה י ה	י ו ד ה א ו י ו ד ה א ו ו
א א ה א ה י א ה י א	י ו ד ה א ו ו ה ה
להמשיך מיסוד דז"ח ה"ג לדעת דרחל ולתקן דעת	י י ה י ה ו י ה ו ה

להמשיך מיסוד דז"ח ה"ג לדעת דרחל ולתקן דעת הגו' ונשלם לי"ס

דו	יְהוָה	יְהוָה
ה"ג	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דיעקב ורחל
 י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד י ו ד ה ה י ו ד ה ה ו ו ה ה
 י ו ד י ו ד ה א י ו ד ה א ו א ו ה א
 לתקן י"ג ה"ד דיעקב כי קונה הכל גי' א"ל פשוט ומלא והוא סיקון הראשון ואחריו לתקן כל הי"ג

אֵל אֵלֶּף לְכוּד רַחוּם וְחַנוּן אֵרֶךְ אַפַּיִם וּרְבַּח חֶסֶד
 וְאַמֶּת נּוֹצֵר חֶסֶד לְאַפַּיִם נוֹשֵׂא עוֹן וּפְשָׁע

וחטאה ונקה

וזוכר

(א) א"ה כ"ל כי ז"ל נו"ה דוקא. ומ"ש כאלו נה"י הוא ט"ס וכגי' מ"ש כאלו כלי"ת דז"ח וגם הויה בניקוד חולם ג"ו ט"ס וכן מלאתי בקלת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס לכן סידרתיים כאלו בין שני חללי לבנה וא"ש את"מ: (ב) שליה פ"ה: (יח)

דאימא כבר נתגלו ונכפלו וירדו ליסוד ונשאר שם האור הישר שלהם, ומה שעלה להגדיל החסדים של חג"ת הוא אור החוזר שלהם, ואחר שהגדילו וחזרו למקומם לא חזרו כי אם החסדים דנו"ה לנו"ה, והוא האור החוזר שבהם שעלה מן היסוד להגדיל החסד וגבורה הוא עצמו חזר למקומו לנו"ה דז"א, ושם חזרו והוכפלו ונעשו כל אחד לששה שלישים, ג' נשארו לעצמם ושלושה האירו לחו"ב דנוקבא כמו שמוכח בהדיא בפ"ו דשער כ"ה שכתב שהב' חסדים דנו"ה הם כל אחד ו' שלישים ג' לעצמם ושלושה לחו"ב דנוקבא, וכמו שמשמע ג"כ בכוונת קונה הכל שכתב וג"ש (דאור חוזר) דחסד דנצח לחכמה דנוקבא וכו'. שד"ה נז. (מכתבי הרס"א).

בשמ"ש אות א' ד"ה אבל אור הישר שלהם נשאר ביסוד. נ"ב, עיין עלי נהר דט"ז סע"ג ודבריו צ"ע. ומ"ש "ועיין לקמן דרוש ג"ל נ"ב (דף ע"ז ע"ד שורה מ') [בנד"מ דף ט' ע"א שורה כ"ח] וז"ל כי תמיד נשארים אלה הג' חסדים וכו' ביסוד ועולה אורם החוזר ממטה למעלה וכו'. ועיין באש"ל שער תיקון הנוק' פרק א' אות ז'. (מע"ח הראמ"ע).

ביפ"ש אות א' ד"ה לא נתפרש וכו'. נ"ב, וי"ל כי נתפרש שפיר שירדו ירידה לא בדרך מעלתם, שהרי כתב רבינו לעיל שחסד שבגבורה עומד במקום שעומד הוד שבחסד, ואם ירדו דרך מעלה היה צריך שיהיה תפארת

וכבר הגדילה הצ' שהוא פרצוף הנה"י כקומת הל"מ, ולא כמ"ש בסידור הארוך לכוין המ"ב דע"ב ס"ג מ"ה בקונה הכל. ומרן הקדוש הרש"ש סבירא ליה שזאת הכונה היא דוקא במוחין דפנים ולא במוחין דאחור. ועיין בכונת פסוק אז ישיר ישראל שאנחנו אומרים קודם מוסף ראש חודש. (מע"ח הראמ"ע).

ד"ה ה' מלך כו' בגי' מנצפ"ך וכו'. נ"ב, ר"ל מלך מלך ימלך בגימטריא מנצפ"ך, פרי עץ חיים דרושי זמירות פרק ג'. (מע"ח הראמ"ע).

בהגהת נל"ח ד"ה כי ג"ר עצמן שהם כח"ב דז"א הם יחידה חיה נשמה דז"א. נ"ב, ר"ל המ' יחידה, והל' חיה, והכתר שהוא דעת עליון שנעשה מתפארת דאימא הוא נשמה, והצ' הוא בכללותו רוח דז"א, והדמות שהוא חלק הנוק' היא נפש והיא ה' אחרונה דהוי"ה. (מע"ח הראמ"ע).

דרוש ב דרוש חסדים וגבורות

[ד' ע"א] נ"ב עיין שער ההקדמות דף ע"ו ע"ד. (מע"ח השד"ה).

[ד' ע"ב] ד"ה נמצא כי ב' חסדים ראשונים ושליש עליון הם חסדים סתומים וב"ש דת"ת וב"ח דנ"ה הם מגולים וכו' ברדתן יורדין דרך יושר במרוצה וכו'. נ"ב, זהו מדבר על עצמותם של החסדים. וביציאתם מן היסוד

נז. א"ה ימ"ה יצ"ו: וההכרח לכל זה ממ"ש בדיבור הסמוך שלאחר זה, כי אור הישר דחסדי נו"ה וב"ש הת"ת נשארים ביסוד. ולכן הוכרח לפרש דברי הרב דפרק ו' דאיירי באופן שאור החוזר דחסדי נו"ה וב"ש ת"ת שוב נכפלו, כדי שישארו חלק מהם בנו"ה דז"א וחלק מהם יתנו לנוק'. וזה דוחק מאד לחדש כן ששוב נכפלים, שהרי כתב הרצ"ו להדיא (דרוש ג' לקמן דף ט' ע"ג) שאינם נכפלים יש מאין, אלא מפני הסיבה שתחילה היו מלובשים ביסוד דאימא בדוחק, ושוב יצאו בגילוי בריוח, ולכן נכפל הארתן, הרי שבלי סיבה כזו אינם יכולים להכפל סתם, וצ"ע. ודרכי בהבנת הסוגיא היא דמ"ש הרב ז"ל דאור ישר שלהם נשארים ביסוד, ר"ל לפי שעה, אבל אח"כ עולים וחוזרים למקומם האמיתי בב"ש ת"ת ונו"ה דז"א, וכן מוכיחה הסוגיא ואכמ"ל. והיעבת"א.

שִׁמְעֵ

א

יחוד ה' הו' יה' גי' יי'א' דס"ג

ב

[בירור רפ"ח דגדלות שני]

מדריגה ז'

יִוְד הִי וְיִוְד הִי

מדריגה ה' וז'

יִוְד הִי וְאֵו הִי

אותיות

מספר

יִוְד הִי וְאֵו הִי

מדריגה ג' וז'

יְהוּה יִוְד הֵא וְאֵו הֵא

מדריגה ב' שהיא ד'

יְיֵה יְהוּה יְהוּה

ס"ה גי' רפ"ח.

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא
ו"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א,
ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות שם ב"ן

מדריגה ז' פנים דמלכות

יִוְד הֵה וּו הֵה

ועי"ז נק' **שִׁמְעֵ** [משמע]

כלים דמ"ן עם מ"ן

יְמִנְצַפְרָה יְמִנְצַפְרָה יְמִנְצַפְרָה יְמִנְצַפְרָה

גי' ע' מיסוד דאימא

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

וּוּ יִוְד הֵה וּו הֵה

גי' ע' מיסוד דאימא

מז"ת דאימא

מספר ס"ג

יִוְד הִי וְאֵו הִי

מבינה דאימא

ו' אותיות

וּד הֵה וּו הֵה

גי' ע' ע"ה

נשמה

מתורתו של הרב החסיד מה"ר דוד מאג'אר ז"ל

מלובשים כבג"ה וי"ב בניקוד מח"ש מלובשים
בחו"ג דת"י שהם נרנח"י דחיות ודנשמות ורוחות
דנרנח"י דנח"י דנשמה לחח"ן כג"ה דת"י דכלים
פנימיים דג"פ כח"ב דה"פ כינה דמ"ה וב"ן דמ"ה
ודב"ן דז"א.

ועתה יכוין להמשיך ג' קוי חח"ן כג"ה דת"י
דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ או"א עילאין עם
חח"ן כג"ה דת"י דב' צלמי ג"ר דנרנח"י דחיה
דמ"ה וב"ן דמ"ה ודב"ן שהם ב' שמות אכדט"ם
וב' שמות א"ם ג"ל וב' שמות דמספר אכדט"ם
ע"ה וב' שמות הנז' בלי מספר ע"ה עם המוחין
דחו"ב וחו"ג דקטנות ב' שהם ב' שמות הנז'
מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם כ"ד הוי"ת כנו'
שהם נרנח"י דחיות ודנשמות ורוחות דנרנח"י דג"ר

שמע בתיבת שמע יכוין לברר מכלים וניצוצות
ואורות דרפ"ח דז' מלכים דאו"פ דאחור
דכ"ה פרצופי כחב"ד דחכמה דזו"ן דאבי"ע
דאצילות דע"י וא"א ואו"א וזו"ן ושאר הכוונות
כמו בחול אלא שכאן הוא בו' פרקי נה"י שהם
נהי"ם וחג"ת דנה"י דג"פ כח"ב של אימא עילאה
כסדר כל ק"ש טו.

ישראל יכוין שכבר היו חח"ן כג"ה דת"י דג"פ
כח"ב דישסו"ת עם חח"ן כג"ה דת"י
דג' צלמי נח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה וב"ן דמ"ה
ודב"ן שהם ב' שמות קס"א וב' קמ"ג וב' קנ"א
עם מוחין דגר"א דישסו"ת שהם עם מ"ב מלובשים
בהם עם הנרנח"י שהם כ"ד הוי"ת ו' בניקוד
פס"ח מלובשים כחח"ן וששה בניקוד צש"ק

בהגהת השמ"ש זיע"א שכל הי"ם דמ"ה הם בימין דז"א (ונק' חח"ן ודת"י דחסדים), וכל הי"ם דב"ן הם
בשמאל ז"א (ונקראים כג"ה ודת"י דגבורות). א"כ מ"ש חב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה הם ממש חב"ד, ונק'
חכמה ועטרא דחסדים. וא"כ א"צ למ"ש הרנ"ה ז"ל דף י"ח רע"ג [בדפו"י, ואצלנו עמוד ג"מ] לפרש, ר"ל
מ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד, כי לפי מ"ש השמ"ש בשער המוחין פרק ט' הנז' מוכן (מכת"י).

טו. שד"ה: מ"ש רבינו הרד"מ זלה"ה בכוונת קריאת שמע של ערכית דפסח בתיבת שמע כל הכוונות שאנחנו
מכוונים בחול ממש, גם הביא מוחין דאלקים כמו בחול ממש. ולכאורה נראה קשה, דהיה לו להביא מוחין
דקטנות ב' והם אכדט"ם, יען שקטנות א' והם שמות אלהי"ם כלילה הוא אינה בא אלא באחרונה אחר
גדלות ב', ומחמת זה החברים של הבה"כ שלנו חברת רחובות הנהר יכב"ן העבירו עליה הקלמוס וגם
השמיטו אותה מהסידור הנדפס מחדש עי"ש.

ונלע"ד כי שפתי פי צדיק מורינו הרד"מ ז"ל ברור מיללו, וכוונתו רצויה כי אלו ג' אלקים שכתב הם
קטנות ב' דאו"א עילאין. והוא על פי מ"ש רבינו זלה"ה בעץ חיים שער או"א פרק ו' ובכמה מקומות,
ז"ל בקיצור, כי חיצוניות אימא עילאה הם שמות אלקים ומתגלים בד' ספירות התחתונות שלה. יצא לנו
מזה שנה"י דקטנות ב' דאימא עילאה הם שמות אלקים. משום הכי בתיבת שמע הביא שלשה שמות
אלקים והם דקטנות ב', אבל בתיבת ישראל שאנחנו מכוונים להמשיך כל קטנות ב' דאו"א עילאין שהוא
כללות פרצוף החיצון דאו"א עילאין, הכי שמות אכדט"ם, יען כי לא נתגלו שמות אלקים כי אם בתנה"י
דפרצוף החיצון דאימא עילאה, ולעולם בין בתיבת שמע ובין בתיבת ישראל הכוונה היא במוחין דקטנות
ב', ואין שינוי כיניהם אלא בשמות, שבתבת שמע הוא שמות אלקים ובתיבת ישראל הם שמות אכדט"ם
וכנזכר. וראיתי להר"א אליהו משען ז"ל בכתב יד על כוונת ערכית דליל פסח דף ח"י ע"א [א"ה ימ"ה יצ"ו,
הובא בספר צדק ושלוש דף פ"ט כנז"מ] שהאריך להקשות בזה, ולפי מ"ש כנז"ל אין כאן קושיא ודו"ק
(מכת"י).

ד"ה ומעשה וכו' יכוין להמשיך אל העשיה
ב' אלהי"ם. נ"ב, עם עשר אותיותיהם. (מסידור
הראמ"ע).

[קט"ו ע"א] מעל ציור יחוד נ"ר דחב"ד דעתיק
ונוק'. נ"ב, עיין ש"ש ח"ג דף ע"ט סוף ע"ג.
(מסידור הראמ"ע).

הנהות וציונים על הסידור חלק ה

רי"ו

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

ה"ג

יהוה יהוה

יהוה

יהוה יהוה

ותחת הציור הנ"ל כתב: במלת ה' השני אחר
שהמשיך וכו' צריך לכוין להמשיך ג' ע"ב
כמו ק"ש שעל המטה. ואח"כ בסוף הדף כתב:
יכוין להמשיך הג' ע"ב עצמם עם ה"ג
מגבורות דדעת דעתיק וכו' ומשם למזל הח'
נוצר חסד ומשם למזל הי"ג ונקא, ויזווג הב'
מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הג' ע"ב וה"ג
לכחב"ד דאבא.

זיווג הב' מזלות

יוד אלהי הי ויו יוד הי הי

(מסידור הראמ"ע)

[ג' ע"ב] בראש העמוד נ"ב, יכוין להמשיך
הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים דדעת
דעתיק לחסד דעתיק שבגלגלתא דא"א ומשם
למזל הח' נוצר חסד ומשם לדעת העליון ונקא
מזל הי"ג ויזווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א
וימשיך הטיפה עם ה"ח הנ"ל לכחב"ד דאבא.

[א' ע"א] נ"ב קדיש פשוט, ויכוין בברכו
ובמטבע הברכה, והוא בפרצוף הרביעי חכמה
דז"א. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה בתיבת שמע יכוין לברר וכו'. נ"ב,
הבידור אוכל מתוך אוכל כמו בשבת. (מסידור
הראמ"ע).

ד"ה ושאר הכוונות כמו בחול. נ"ב, צ"ל כמו
בשבת. (מסידור הראמ"ע).

[א' ע"ב] ד"ה שמע. נ"ב, בשמע יכוין להמשיך
לנוק' הנה"י דצ' דו"ק דקטנות שני דאו"א
והמוחין ד' אכדט"ם וכו' המצויירים בדף ב'
ע"ב הידועים. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ע"ב דע"ב מלכות דחסד וכו'. נ"ב, אין
צריך לכוין הרפ"ח כי אם בידור אוכל מתוך
אוכל, ובשמע יכוין להמשיך לנוק' הצ'
והמוחין כנז"ל, והל"מ בישראל. (מסידור
הראמ"ע).

[ב' ע"ב] ד"ה ועתה יכוין להמשיך ג' קוי חח"ן
וכו'. נ"ב, צ"ל ג' קוי כתרים וחח"ן וכו',
[ואח"כ מעל ציור הנרנח"י הוסיף אהי"ה
הוי"ה כפולים בניקוד קמץ]. (מסידור הראמ"ע).

בציור אהי"ה הוי"ה בניקוד חיריק קוברץ עשה
סימן וכתב: לנוק' בשמע. (מסידור הראמ"ע).

[ג' ע"א] ע"י כוונות תיבת ה' צייר:

